

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/19

URBROJ: 65-23-07

Zagreb, 19. svibnja 2023.

P.Z.E. br. 469

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o mirnom rješavanju sporova***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 19. svibnja 2023. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/171
URBROJ: 50301-21/32-23-7

Zagreb, 19. svibnja 2023.

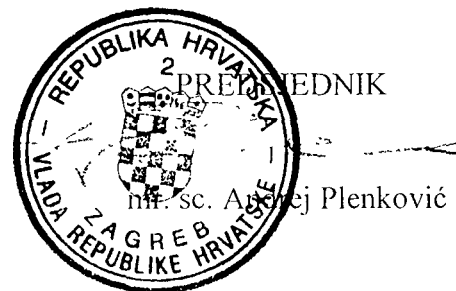
PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o mirnom rješavanju sporova

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o mirnom rješavanju sporova.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O MORNOM RJEŠAVANJU SPOROVA

Zagreb, svibanj 2023.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O MIRNOM RJEŠAVANJU SPOROVA

DIO PRVI

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje mirno rješavanje sporova u građanskim, trgovačkim, radnim, obiteljskim, upravnim i drugim sporovima o pravima kojima stranke mogu slobodno raspolagati (u daljnjem tekstu: mirno rješavanje sporova).

(2) U postupcima mirnog rješavanja sporova uređenim posebnim zakonom, na pitanja koja nisu drugačije uređena, na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona.

(3) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se na mirno rješavanje sporova u Republici Hrvatskoj bez obzira na to imaju li stranke prebivalište ili boravište, odnosno sjedište u Republici Hrvatskoj, u drugoj državi Europske unije ili u inozemstvu.

Usklađenost s pravnim aktima Europske unije

Članak 2.

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi:

- Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima medijacije u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 136/3)
- Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (SL L 128/8) i
- Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305/17).

Svrha zakona

Članak 3.

(1) Svrha ovoga Zakona je stvoriti uvjete za sporazumno rješavanje sporova, izbjegavanje nepotrebnog pokretanja sudskih postupaka te osiguravanje uravnoteženog odnosa između postupka mirnog rješavanja spora i sudskog postupka.

(2) Mirno rješavanje spora provodi se prije ili tijekom sudskog postupka.

(3) Nakon što odluka nadležnog tijela o sporu postane pravomoćna i ovršna, u postupku mirnog rješavanja spora može se sporazumijevati o načinu i uvjetima provedbe odluke te o drugim pitanjima.

(4) U cilju ostvarenja svrhe ovoga Zakona poticat će se i ohrabrivati korištenje postupaka mirnog rješavanja sporova i edukacija medijatora, a putem sredstava javnog priopćavanja, elektroničkih i drugih medija objavljuvat će informacije o tim postupcima, uključujući informacije o institucijama i medijatorima.

Definicije

Članak 4.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

- a) mirno rješavanje spora je svaki izvansudski ili sudski postupak kojim stranke nastoje sporazumno riješiti spor, uključujući medijaciju i strukturirane pregovore
- b) medijacija je svaki postupak, bez obzira na to provodi li se u sudu, instituciji za medijaciju ili izvan njih, u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor uz pomoć jednog ili više medijatora koji strankama pomažu postići nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje
- c) strukturirani pregovori su zakonom propisani ili dogovoreni postupci mirnog rješavanja spora u kojem stranke neposredno nastoje nagodbom riješiti svoj spor
- d) medijator je osoba upisana u Registar medijatora koja na temelju sporazuma stranaka provodi medijaciju
- e) institucija za medijaciju je pravna osoba upisana u Registar institucija za medijaciju koja organizira medijaciju i druga pravna osoba za koju je posebnim propisom određeno da organizira medijaciju.

(2) Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose se jednako na muški i ženski rod.

Načela tumačenja zakona

Članak 5.

(1) Prilikom tumačenja odredaba ovoga Zakona primijenit će se načelo savjesnosti i poštenja te međunarodno prihvaćeni standardi mirnog rješavanja sporova izraženi u aktima Europske unije, Ujedinjenih naroda i Vijeća Europe.

(2) Pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom rješavat će se u skladu s načelima procesne suradnje, razmjernosti, dobrovoljnosti, učinkovitosti postupka, jednakog postupanja sa strankama, autonomije stranaka u postupku, povjerljivosti postupka i nepristranosti medijatora.

GLAVA II.

INSTITUCIJE ZA MIRNO RJEŠAVANJE SPOROVA

Centar za mirno rješavanje sporova

Članak 6.

(1) Centar za mirno rješavanje sporova (u daljnjem tekstu: Centar) je javna ustanova koja u cilju ostvarenja svrhe ovoga Zakona:

- potiče razvoj kulture mirnog rješavanja sporova i korištenje postupaka uređenih ovim zakonom
- daje i opoziva suglasnost institucijama za medijaciju
- daje suglasnost na programe edukacije za pojedine vrste mirnog rješavanja sporova
- provodi, samostalno ili u suradnji s institucijama za medijaciju, stručno osposobljavanje i usavršavanje medijatora
- odlučuje o upisu i brisanju medijatora iz Registra medijatora

- vodi Registar medijatora te Registar institucija za medijaciju i izdaje potvrde iz navedenih Registara
- osigurava djelotvornu suradnju s tijelima sudbene vlasti i institucijama za medijaciju
- posreduje u dodjeli predmeta na rješavanje institucijama za medijaciju
- imenuje, na zahtjev stranaka, osobe koje provode informativni sastanak o medijaciji i medijaciju
- provodi informativni sastanak o medijaciji i medijaciju kada informativni sastanak o medijaciji i medijaciju ne može u primjerenom roku i uz manje troškove provesti druga institucija za medijaciju
- izdaje potvrdu o pokušaju medijacije
- sustavno prikuplja podatke o postupcima mirnog rješavanja spora
- objavljuje informacije o mirnom rješavanju sporova, medijatorima i institucijama za medijaciju te pomaže strankama u izboru prikladne metode rješavanja spora.

(2) Poslove iz stavka 1. podstavaka 2., 5. i 6. ovoga članka Centar obavlja kao javnu ovlast, dok ostale poslove iz stavka 1. ovoga članka Centar obavlja kao javnu službu.

(3) Osnivač Centra je Republika Hrvatska, a u ime osnivača osnivačka prava obavlja ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

(4) Centar djeluje u skladu s načelima kooperativnosti, supsidijarnosti, transparentnosti, nepristranosti i djelotvornosti.

(5) Sjedište Centra je u Zagrebu.

(6) Centar se osniva rješenjem Ministarstva.

(7) Sredstva za financiranje djelatnosti Centra osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

Institucije za medijaciju

Članak 7.

(1) Institucije za medijaciju su institucije koje su Zakonom ovlaštene ili koje su dobile suglasnost Centra:

- za provođenje obuke za medijatora, i/ili
- za provođenje obuke za trenera, i/ili
- za provođenje medijacije.

(2) Centar će dati suglasnost za provođenje obuke za medijatora te za provođenje obuke za trenera instituciji koja ima najmanje tri osposobljene osobe za provođenje obuke, odgovarajući prostor za provođenje obuke i usvojene programe obuke, a suglasnost za provođenje medijacije dat će instituciji koja ima najmanje tri medijatora i odgovarajući prostor za provođenje medijacije.

(3) Ako naknadno utvrdi da je institucija za medijaciju prestala ispunjavati uvjete iz stavka 2. ovoga članka Centar će opozvati suglasnost iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Centar o davanju i opozivu suglasnosti odlučuje rješenjem protiv kojeg se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Institucije za medijaciju koje su Zakonom ovlaštene ili su dobile suglasnost Centra za provođenje obuke za medijatora te za provođenje obuke za trenera vode upisnik izdanih potvrda o provedenoj obuci i evidenciju polaznika obuke.

(6) Institucije za medijaciju koje su dobile suglasnost Centra iz stavka 1. ovoga članka Centar će upisati u Registar institucija za medijaciju koji se vodi pri Centru. Registar je javan i vodi se u elektroničkom obliku. Centar izdaje potvrdu iz Registra koja ima svojstvo javne isprave.

(7) Institucije za medijaciju kojima je opozvana suglasnost Centra iz stavka 1. ovoga članka Centar će brisati iz Registra institucija za medijaciju koji se vodi pri Centru.

(8) Institucije za medijaciju iz stavka 1. ovoga članka dužne su Centru redovito dostavljati informacije o postupcima mirnog rješavanja sporova te njihovom trajanju i ishodu.

(9) Način upisa u registar, tehničke uvjete za provođenje obuke i medijacije, način provođenja obuke, vođenje evidencije o polaznicima i dostavu informacija od strane institucija za medijaciju propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Medijatori

Članak 8.

(1) Svojstvo medijatora stječe se upisom u Registar medijatora koji vodi Centar, a gubi se brisanjem iz Registra. Registar je javan i vodi se u elektroničkom obliku. Centar izdaje potvrdu iz Registra koja ima svojstvo javne isprave.

(2) U Registar iz stavka 1. ovoga članka može se upisati medijator koji je stekao potvrdu od institucije za medijaciju iz članka 7. ovoga Zakona o provedenoj obuci za medijatora.

(3) Medijator upisan u Registar iz stavka 1. ovoga članka brisat će se iz Registra na osobni zahtjev ili po službenoj dužnosti:

- ako se utvrdi da nisu postojali uvjeti na temelju kojih je upisan u Registar
- u slučaju smrti.

(4) Centar o upisu i brisanju iz Registra iz stavka 1. ovoga članka odlučuje rješenjem protiv kojeg se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Medijator je dužan stalno stručno se usavršavati.

(6) Način upisa i brisanja iz Registra iz stavka 1. ovoga članka, njegova vođenja i obvezu usavršavanja medijatora iz stavka 5. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

DIO DRUGI

GLAVA III.

ODNOS MIRNOG RJEŠAVANJA SPORA I SUDENJA PRED SUDOM

Dužnost pokušaja mirnog rješenja spora prije pokretanja sudskih postupaka

Članak 9.

(1) Stranke su prije pokretanja parničnog postupka radi naknade štete, izuzev postupka radi naknade štete iz radnog odnosa, dužne pokušati riješiti spor mirnim putem.

(2) Ako posebnim propisom nije drukčije određeno, dužnost iz stavka 1. ovoga članka stranka će ispuniti:

- ako je između nje i protivne stranke bezuspješno okončan postupak mirnog rješavanja spora, ili

- ako je obavijestila drugu stranku o svojim zahtjevima i prigovorima, činjenicama na kojima ih temelji te je pozvala suprotnu stranku na ispunjenje zahtjeva ili sudjelovanje u postupku mirnog rješavanja spora preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom ili na drugi način kojim se potvrđuje primitak te obavijesti, a suprotna stranka je odbila takav prijedlog ili se nije očitovala u roku od 15 dana od dana primitka prijedloga.

(3) Stranke se mogu, u svrhu ispunjavanja dužnosti iz stavka 1. ovoga članka obratiti Centru radi:

– pribavljanja adrese protivne stranke radi dostave obavijesti i prijedloga,

– pomoći u odabiru prikladnog postupka mirnog rješavanja sporova prema odredbama ovoga zakona.

(4) Centar će podatke o adresi iz stavka 3. ovoga članka pribaviti iz evidencija Ministarstva unutarnjih poslova.

(5) Ako jedna stranka prije pokretanja parničnog postupka predloži provođenje postupka mirnog rješavanja spora, takav prijedlog druga stranka može odbiti samo ako za to postoji opravdani razlog kao što je ranije nasilje među strankama.

(6) Dužnost pokušaja mirnog rješavanja spora iz stavka 1. ovoga članka ne postoji u slučajevima kad zbog nasilja nije razumno očekivati da će stranke ispunjenjem te dužnosti postići mirno rješenje spora, ili kad stranka koja postupak pokreće nije saznala prebivalište odnosno boravište druge stranke iako se sukladno stavku 3. ovoga članka obratila Centru.

Upućivanje na postupak mirnog rješavanja spora

Članak 10.

(1) Ako sud u parničnom postupku utvrdi da stranke spor iz članka 9. stavka 1. ovoga Zakona nisu pokušale riješiti mirnim putem prije pokretanja tog postupka, a da za to ne postoji opravdan razlog iz članka 9. stavaka 5. i 6. ovoga Zakona, po primitku odgovora na tužbu uputit će stranke da u roku od 15 dana sudjeluju na informativnom sastanku o medijaciji.

(2) Ako su stranke upućene na informativni sastanak o medijaciji, dužne su pristupiti informativnom sastanku o medijaciji i u prisutnosti medijatora obavijestiti protivnu stranku o svojim zahtjevima i prigovorima te činjenicama na kojima ih temelje, a medijator će strankama pojasniti prednosti rješavanja spora medijacijom, te će pomoći strankama da odrede sporna i nesporna pitanja.

(3) Medijator će obavijestiti Centar i sud jesu li stranke pristupile informativnom sastanku o medijaciji i jesu li prihvatile rješavanje spora medijacijom.

(4) Medijacija iz stavaka 3. ovoga članka mora biti okončana u roku od 60 dana od dana početka medijacije, a u svakom slučaju ne smije utjecati na održavanje zakazanih ročišta. Medijator će obavijestiti Centar i sud o načinu dovršetka medijacije.

(5) Neovisno o ovlaštenju iz stavka 1. ovoga članka, sud pred kojim je u tijeku parnični ili drugi postupak može na ročištu ili izvan ročišta tijekom cijelog postupka rješavanjem uputiti stranke da u određenom roku sudjeluju na informativnom sastanku o medijaciji, pokrenu medijaciju ili da poduzmu neku drugu radnju radi mirnog rješavanja spora.

(6) Na informativni sastanak o medijaciji na odgovarajući se način primjenjuju odredbe glave IV. ovoga Zakona kojima se uređuje imenovanje medijatora, obveze medijatora, način provođenja medijacije, sastanci medijatora i stranaka, povjerljivost, dopuštenost dokaza, nespojivost funkcije medijatora i medijaciji o prekograničnim sporovima.

Provođenje strukturiranih pregovora

Članak 11.

- (1) Strukturirani pregovori provode se u skladu sa sporazumom stranaka.
- (2) Posebnim zakonom može se propisati da je radi ispunjenja dužnosti pokušaja rješavanja spora mirnim putem potrebno pokrenuti i provesti strukturirane pregovore te odrediti opseg, način provođenja i učinke takvih pregovora, te svojstva i učinke nagodbe sklopljene kao rezultat takvih pregovora.
- (3) Ako posebnim zakonom nije drugačije određeno, nagodba sklopljena kao rezultat strukturiranih pregovora nema svojstvo ovršne isprave.

GLAVA IV.

MEDIJACIJA

Medijacija i drugi postupci o biti spora

Članak 12.

Medijacija se može provesti neovisno o tome vodi li se o predmetu spora sudski, arbitražni ili drugi postupak.

Početak medijacije

Članak 13.

- (1) Stranke mogu unaprijed sklopiti sporazum kojim se obvezuju da će sve ili neke buduće sporove rješavati medijacijom (u daljnjem tekstu: sporazum o medijaciji). U sporazumu o medijaciji određeno će navesti spor i druga pitanja koja će se pokušati riješiti medijacijom. Sporazum o medijaciji može sadržavati ime i prezime medijatora ili pravila na temelju kojih će medijator biti određen, instituciju za medijaciju, način provođenja postupka, rok za dovršetak medijacije, zastupanje i drugo.
- (2) Medijacija se smatra pokrenutom prihvatom prijedloga za provođenje medijacije, osim ako je za sporove u kojima postoji obveza pokretanja medijacije propisano ili ugovoreno drugačije.
- (3) Sporazum o medijaciji smatra se sklopljenim i kad jedna stranka drugoj stranci podnese prijedlog za provođenje medijacije koji sadržava sastojke iz stavka 1. ovoga članka, a druga stranka u roku od 15 dana od dana kada je primila prijedlog, ili u drugom roku naznačenom u prijedlogu, prihvati rješavanje spora medijacijom.
- (4) Ako se druga stranka o prijedlogu za provođenje medijacije ne izjasni u roku iz stavka 3. ovoga članka, smatrat će se da je prijedlog za medijaciju odbijen.
- (5) Ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, medijacija se u slučaju iz stavka 4. ovoga članka smatra okončanom.
- (6) Medijator će obavijestiti Centar o započetoj medijaciji.

Imenovanje medijatora

Članak 14.

- (1) Imenovanje medijatora obavlja se prema pravilima o kojima su se stranke sporazumjele.
- (2) Stranke sporazumno određuju hoće li medijaciju provoditi jedan ili više medijatora i tko će biti imenovan za medijatora.
- (3) Ako se stranke ne mogu sporazumjeti o broju ili osobi, odnosno osobama medijatora, mogu zatražiti da medijatora imenuje Centar, institucija za medijaciju ili neka treća osoba.

Obveze medijatora

Članak 15.

- (1) Medijator je u postupku medijacije dužan postupati stručno i nepristrano.
- (2) Osoba kojoj se ponudi imenovanje za medijatora dužna je otkriti sve okolnosti koje dovode u sumnju njezinu nepristranost. Nakon imenovanja, medijator je dužan obavijestiti stranke o takvim okolnostima čim za njih sazna, ako to već ranije nije učinio.

Način provođenja medijacije

Članak 16.

- (1) Medijacija se provodi na način o kojem su se stranke sporazumjele.
- (2) Medijator će prilikom vođenja postupka imati pravičan i jednak odnos prema strankama.

Sastanci medijatora i stranaka

Članak 17.

- (1) Medijator se u postupku medijacije može sastajati sa svakom od stranaka odvojeno.
- (2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, medijator može informacije i podatke koje je primio od jedne stranke prenijeti drugoj stranci samo uz njezin pristanak.

Pravo medijatora da predlaže nagodbu

Članak 18.

Medijator može sudjelovati u sastavljanju nagodbe i predlagati njezin sadržaj.

Dovršetak medijacije

Članak 19.

- (1) Medijacija je dovršena:
 - ako je jedna stranka uputila drugim strankama i medijatoru pisanu izjavu o odustajanju od medijacije, osim ako u postupku nakon odustajanja jedne stranke sudjeluju dvije ili više stranaka koje su voljne medijaciju nastaviti
 - ako su stranke uputile medijatoru pisanu izjavu o dovršetku medijacije

– odlukom medijatora da se medijacija obustavlja, donesenom u pravilu nakon što je o tome strankama bila dana mogućnost da se izjasne, zbog toga što daljnje nastojanje da se postigne mirno rješavanje spora više nije svrhovito

– ako se nagodba ne sklopi u roku za dovršetak medijacije koji su stranke odredile svojim sporazumom, a ako rok nije određen, u roku od 60 dana od dana početka medijacije

– sklapanjem nagodbe koju potpisuju stranke i medijator.

(2) Medijator će obavijestiti Centar o trajanju i načinu dovršetka medijacije.

Učinci nagodbe

Članak 20.

(1) Nagodba sklopljena u medijaciji obvezuje stranke koje su ju sklopile. Ako su nagodbom stranke preuzele određene obveze, one su ih dužne pravodobno izvršiti.

(2) Nagodba koja je sklopljena u medijaciji je ovršna isprava ako je u njoj utvrđena određena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi i ako sadrži izjavu obveznika o neposrednom dopuštenju ovrhe (u daljnjem tekstu: klauzula ovršnosti).

(3) Klauzulom ovršnosti obveznik izričito pristaje da se na temelju nagodbe, radi ostvarenja dužne činidbe, nakon dospelosti obveze, može neposredno provesti prisilna ovrha. Klauzula ovršnosti može biti sadržana i u posebnoj ispravi.

(4) Ovrha nagodbe iz stavka 2. ovoga članka će se odbiti:

- ako sklapanje nagodbe nije dopušteno,

- ako je nagodba suprotna javnom poretku Republike Hrvatske,

- ako je sadržaj nagodbe neprovediv ili nemoguć.

(5) Stranke se mogu sporazumjeti i da se nagodba sastavi u obliku javnobilježničkog akta, sudske nagodbe ili arbitražnog pravorijeka na temelju nagodbe.

Povjerljivost

Članak 21.

(1) Ako se stranke nisu drukčije sporazumjele, medijator je dužan u odnosu na treće osobe čuvati povjerljivim sve informacije i podatke za koje sazna tijekom postupka medijacije, osim ako ih je na temelju zakona dužan priopćiti ili ako je to nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe.

(2) Medijator odgovara za štetu koju je prouzročio povredom obveza iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odredbe ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i na stranke te na druge osobe koje su u postupku medijacije sudjelovale u bilo kojem svojstvu.

Dopuštenost dokaza

Članak 22.

(1) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku nije dopušteno davati izjave, predlagati dokaze ili podnositi drugi dokaz u bilo kojem obliku, ako se takav dokaz odnosi na:

– činjenicu da je jedna od stranaka predlagala ili prihvatila medijaciju

- izjave o činjenicama ili prijedlozima koje su stranke iznosile u postupku medijacije
- priznanje zahtjeva ili činjenica izvršeno tijekom postupka medijacije, ako takva očitovanja nisu sastavni dio nagodbe
- isprave koje su pripremljene isključivo za potrebe postupka medijacije, osim ako je zakonom propisano da je njihovo iznošenje nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe
- spremnost stranaka da tijekom postupka prihvate prijedloge iznesene u postupku medijacije
- druge u postupku medijacije iznesene prijedloge.

(2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, medijator i osobe koje sudjeluju u postupku medijacije u bilo kojem svojstvu, ne mogu biti prisiljene svjedočiti u arbitražnom, sudskom ili bilo kojem drugom postupku vezano za informacije i podatke koji proizlaze iz postupka medijacije ili su s njim povezani.

(3) U sudskom, arbitražnom ili drugom postupku dokazi iz stavka 1. ovoga članka odbacit će se kao nedopušteni.

(4) Iznimno, dokazi iz stavka 1. ovoga članka se u postupku pred arbitražom, sudom ili drugim državnim tijelom mogu upotrijebiti u dokazne svrhe samo:

- pod uvjetima i u opsegu koji zahtijeva zakon, ako je to nužno zbog zaštite javnog poretka Republike Hrvatske, ili
- ako je to potrebno za provedbu ili ovrhu nagodbe.

(5) Osobe koje postupe suprotno stavcima 1. i 2. ovoga članka odgovorne su za štetu koju time prouzroče.

(6) Odredbe stavaka od 1. do 4. ovoga članka primjenjuju se bez obzira na to je li arbitražni, sudski ili drugi postupak povezan sa sporom glede kojeg se vodila ili se vodi medijacija.

(7) Osim u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, dokazi koji su inače dopušteni u arbitražnom, sudskom ili drugom postupku, neće biti nedopušteni samo zato jer su bili upotrijebljeni u medijaciji.

Nespojivost funkcije medijatora

Članak 23.

(1) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, medijator ne može biti sudac ili arbitar u sporu koji je bio ili jest predmet medijacije, ili u nekom drugom sporu koji je proizašao iz toga pravnog odnosa ili je povezan s njim.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, stranke mogu ovlastiti medijatora da kao arbitar donese pravorijek na temelju nagodbe.

Učinak na zastarne rokove i rokove za podnošenje tužbe

Članak 24.

(1) Stranke koje su u skladu s ovim Zakonom izabrale medijaciju radi pokušaja mirnog rješavanja spora ne gube zbog toga mogućnost pokretanja sudskog, arbitražnog ili drugog postupka zbog proteka zastarnog ili prekluzivnog roka.

(2) Zastara ne teče za vrijeme trajanja medijacije.

(3) Ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, taj rok ne teče dok medijacija traje.

Odnos medijacije i drugih postupaka o istom predmetu spora

Članak 25.

Ako su se stranke sporazumjele o provođenju medijacije i izrijekom se obvezale da tijekom točno određenog razdoblja ili do nastupanja točno određenog uvjeta neće pokretati ili nastavljati sudske, arbitražne ili druge postupke, takav sporazum ima obvezujući učinak. U tom slučaju, sud, arbitri ili druga tijela kod kojih se pokrene postupak o istom predmetu spora, odbacit će na zahtjev druge stranke tužbu ili drugi podnesak kojim se postupak pokreće ili nastavlja.

Troškovi

Članak 26.

(1) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, svaka stranka snosi svoje troškove, a troškove medijacije i informativnog sastanka o medijaciji stranke snose na jednake dijelove, odnosno u skladu s posebnim zakonom ili pravilima institucija za medijaciju.

(2) Troškovi informativnog sastanka o medijaciji i medijacije koja nije dovršena sklapanjem nagodbe, ulaze u parnične troškove.

Medijacija u prekograničnim sporovima

Članak 27.

(1) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim predmetima.

(2) Prekograničnim sporovima u smislu ovoga Zakona ne smatraju se porezni, carinski ili upravni sporovi ili oni sporovi koji se odnose na odgovornost države za radnje ili propuste u vršenju vlasti.

(3) Prekogranični spor u smislu ovoga Zakona je spor u kojem jedna od stranaka ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici Europske unije (dalje u tekstu: državi članici), a u kojoj ga druga stranka nema na dan:

- kad su se stranke sporazumjele o korištenju medijacije nakon što je došlo do spora
- kad je sud odredio medijaciju
- kad je po nacionalnom pravu nastala obveza primjene medijacije
- kad je sud kojemu je podnesena tužba uputio stranke na medijaciju.

(4) Iznimno, u svrhu primjene članaka 21. i 24. ovoga Zakona, prekogranični spor je i onaj spor u kojem je sudski ili arbitražni postupak između stranaka započeo u državi članici u kojoj stranke nisu imale prebivalište ili uobičajeno boravište na dan na koji upućuju prva tri podstavka iz stavka 3. ovoga članka.

(5) Odredbe o prekograničnom sporu neće se primjenjivati u odnosu na Kraljevinu Dansku.

(6) Prebivalište, odnosno boravište određuje se u skladu s odredbama Poglavlja 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20. 12. 2012.).

Ovrha nagodbe postignute medijacijom izvan Republike Hrvatske

Članak 28.

(1) Ako država članica u skladu sa svojim propisima osigurava mogućnost strankama, ili jednoj od njih uz izričiti pristanak druge stranke, da se sadržaj pisane nagodbe postignute medijacijom u prekograničnom sporu utvrdi ovršnim, sud u Republici Hrvatskoj će priznati i ovršiti takvu nagodbu.

(2) Ako je sadržaj nagodbe u državi članici unesen u neku drugu ovršnu ispravu tako što ga je sud ili drugo nadležno tijelo potvrdilo presudom, odlukom, arbitražnim pravorijekom ili drugom ovršnom ispravom u skladu s pravom države članice u kojoj je podnesen zahtjev, na priznanje i ovrhu te ovršne isprave primjenjuju se pravila mjerodavna za priznanje i ovrhu tih isprava.

(3) O zahtjevu za priznanje i o prijedlogu za određivanje ovrhe nagodbe iz stavka 1. ovoga članka u predmetima iz stvarne nadležnosti trgovačkih sudova nadležan je Trgovački sud u Zagrebu, a u ostalim predmetima Županijski sud u Zagrebu.

(4) Sud iz stavka 3. ovoga članka odbit će ovrhu na temelju nagodbe sklopljene u sporu s međunarodnim obilježjem ako ovršenik dokaže:

- da stranka u postupku nije bila sposobna zaključiti sporazum o medijaciji i biti stranka u sporu ili da stranka nije bila uredno zastupana
- da sporazum o medijaciji nije uopće bio sklopljen ili da nije valjan u skladu s pravom koje su stranke odabrale, odnosno pravom druge države koje je mjerodavno prema pravilima međunarodnog privatnog prava
- da nagodba nije obvezujuća ili nije konačna, odnosno da je naknadno izmijenjena
- da su obveze iz nagodbe već izvršene, odnosno da je činidba preuzeta nagodbom neizvršiva ili nemoguća
- da je ovrha suprotna samim uvjetima nagodbe
- da je medijator koji je pomogao strankama sklopiti nagodbu grubo prekršio načela i međunarodno prihvaćene standarde iz članka 8. ovoga Zakona, a to je moglo utjecati na sadržaj nagodbe.

(5) Sud iz stavka 3. ovoga članka po službenoj će dužnosti odbiti ovrhu inozemne nagodbe ako utvrdi:

- da spor prema odredbama ovoga Zakona ne može biti riješen u medijaciji,
- da je nagodba u suprotnosti s javnim poretkom Republike Hrvatske.

DIO TREĆI

NADZOR

Upravni nadzor

Članak 29.

Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

DIO ČETVRTI
PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Postupci u tijeku

Članak 30.

Postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se primjenom odredbi Zakona o mirenju („Narodne novine“, broj 18/11.).

Donošenje podzakonskih akata

Članak 31.

(1) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će pravilnike iz članka 7. stavka 9. i članka 8. stavka 6. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donijet će rješenje iz članka 6. stavka 6. ovoga Zakona u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Prestanak važenja Zakona

Članak 32.

Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o mirenju („Narodne novine“, broj 18/11.).

Stupanje na snagu

Članak 33.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim odredbi članaka 7. i 8., članka 9. stavaka 3. i 4., članka 10. stavka 3. te članka 19. stavka 2. ovoga Zakona, koje stupaju na snagu početkom rada Centra za mirno rješavanje sporova.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI I PITANJA KOJA SE NJIME UREĐUJU

Mirenje kao način rješavanja sporova prvi puta je regulirano u hrvatskom zakonodavstvu posebnim propisom – Zakonom o mirenju („Narodne novine“, broj 163/03.), koji je stupio na snagu 24. listopada 2003. te je nakon toga 2009. izmijenjen. Početkom 2011. donesen je novi Zakon o mirenju („Narodne novine“, broj 18/11.; dalje u tekstu: ZM), koji je u cijelosti stupio na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Zakonski okvir mirenja u Republici Hrvatskoj obuhvaća opći zakonski okvir i to ZM te Zakon o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22. i 114/22.).

Pored općeg zakonskog okvira, postoji poseban zakonski okvir mirenja, a neki od propisa koji su obuhvaćeni su Obiteljski zakon („Narodne novine“, br. 103/15. i 98/19.), Zakon o radu („Narodne novine“, br. 93/14., 127/17. i 98/19.), Zakon o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19.), Zakon o zaštiti potrošača („Narodne novine“, br. 19/22.), Zakon o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, broj 75/09., 112/1., 143/13., 147/13., 9/15., 78/15., 102/15. i 56/16.), Zakon o kreditnim institucijama („Narodne novine“, br. 159/13., 19/15., 102/15., 15/18., 70/19., 47/20. i 146/20.) i Stečajni zakon („Narodne novine“, br. 71/15., 104/17. i 36/22.).

Važeći ZM uređuje mirenje u građanskim, trgovačkim, radnim i drugim sporovima, i to u odnosu na prava kojima stranke mogu slobodno raspolagati, uz mogućnost proširenja primjene na druge sporove, ako to odgovara prirodi pravnog odnosa iz kojeg proizlazi spor i ako posebnim zakonom za te sporove nisu propisana drugačija pravila.

Cilj ZM-a je olakšati pristup mirenju, osigurati raspoloživost mirenja, jačati svijest o mirenju kroz poticanje primjene mirenja te osigurati uravnotežen odnos između mirenja i sudskog postupka.

Nadalje, u odnosu na strukturu mirenja prema sadašnjem uređenju, mirenje može biti sudsko mirenje i mirenje izvan suda.

Mirenje izvan suda provodi se pred institucijama za mirenje, a neke od njih su centri za mirenje pri Hrvatskoj gospodarskoj komori, Hrvatskoj odvjetničkoj komori, Hrvatskoj obrtničkoj komori, Hrvatskoj udruzi za medijaciju i dr.

Također, ZM izmiritelje određuje kao osobe koje na temelju sporazuma stranaka provode postupak mirenja dok im je Pravilnikom o registru izmiritelja i standardima za akreditiranje institucija za mirenje i izmiritelja („Narodne novine“, broj 59/11.; dalje u tekstu: Pravilnik) omogućen upis u Registar izmiritelja, koji upis je dobrovoljan. Izmiritelj koji je stekao certifikat od akreditirane institucije na temelju osnovne obuke za izmiritelje i upisao se u Registar izmiritelja predstavlja se u pravnom prometu kao registrirani izmiritelj.

Unatoč dosadašnjim zakonodavnim intervencijama, ali i ostalim aktivnostima u svrhu promoviranja mirenja, učinci razvoja mirenja u Republici Hrvatskoj nisu u potpunosti zadovoljavajući. Navedeno iz razloga što i dalje nedostaje faktor povjerenja građana u mogućnost rješavanja spora mirenjem, dok građani i dalje više poklanjaju vjeru odluci suda. Broj sudaca i odvjetnika kao punomoćnika koji su aktivno uključeni u rješavanje sporova mirenjem je neznatan. Sustav je u određenoj mjeri disperziran (Ministarstvo rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike bavi se mirenjem u kolektivnim radnim sporovima te mirenjem u obiteljskim sporovima, Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja bavi se mirenjem u potrošačkim sporovima i sl.), a institucije za mirenje nisu ni na koji način povezane, kao što su centri za mirenje pri komorama, udruge koje se bave mirenjem, odnosno izmiritelji pojedinci. Aktivnosti na promociji mirenja sporadične su i nisu u dovoljnoj mjeri praćene medijski zbog čega građani ne razumiju u dovoljnoj mjeri dostupne informacije, dok se izmiritelji, odnosno institucije za mirenje, ne bave profesionalno mirenjem (djelatnost izmiritelja nije regulirana) te nisu dovoljno medijski eksponirani kako bi građani prepoznali mirenje kao primarni način rješavanja sporova.

Razlozi donošenja novog zakona o mirnom rješavanju sporova nalaze se u utvrđenim nedostacima primjene mirenja u praksi. Navedena reforma instituta mirenja kroz normativnu izmjenu provodi se u okviru reforme sudskog postupka, radi povećanja ažurnosti i efikasnosti sudova.

Naime, reforma i jačanje instituta mirenja kroz normativne izmjene predviđena je u okviru Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021.-2026. kojima se osigurava provedba reformske mjere C2.5. R1 – povećanje učinkovitosti pravosudnog sustava za veće povjerenje građana u dijelu koji se odnosi na reformu instituta mirenja.

U tom smislu, propisuje se osnivanje Centra za mirno rješavanje sporova koji će u cilju ostvarenja svrhe zakona poticati razvoj kulture mirnog rješavanja sporova, dati suglasnost institucijama za mirno rješavanje sporova, dati suglasnost na programe edukacije za pojedine vrste mirnog rješavanja sporova, provoditi samostalno ili u suradnji s ovlaštenim institucijama stručno osposobljavanje i usavršavanje medijatora, voditi Registar medijatora, objavljivati informacije o mirnom rješavanju sporova i drugo.

Nadalje, široko se definira područje mirnog rješavanja sporova (u smislu koji obuhvaća i medijaciju, zakonom uređene pregovore i druge alternativne načine rješavanja sporova) te se osigurava da se Centar za mirno rješavanje sporova može uključiti i u poticanje drugih metoda autonomnog rješavanja sporova.

Nadalje, pokušaj mirnog rješenja spora postaje procesna dužnost stranaka prije pokretanja parničnog postupka radi naknade štete, izuzev postupka radi naknade štete iz radnog odnosa, a izričito se propisuje da troškovi medijacije koja nije dovršena sklapanjem nagodbe, ulaze u parnične troškove.

II. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Sredstva potrebna za provedbu ovog Zakona osigurana su u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2023. i projekcijama za 2024. i 2025. godinu u okviru razdjela 109 - Ministarstvo pravosuđa i uprave u okviru redovnog poslovanja pravosudnih tijela. Očekivani početak rada Centra za mirno rješavanje sporova kao javne ustanove i tri podružnice je lipanj 2023. Procijenjeni troškovi za ukupno 16 izvršitelja (10 u središnjici, 6 u podružnicama) za 6 mjeseci

2023. za rashode za zaposlene iznose 166.673 eura, a za materijalne rashode 39.784 eura (računala i računalna oprema, uredski namještaj, rashodi za materijal i energiju, uredski materijal). Rashodi za zaposlene za 2024. i 2025. procjenjuju se u iznosu od 285.726 eura, a materijalni rashodi u iznosu od 29.800 eura godišnje. Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Odredbom ovoga članka propisuje se područje primjene ovoga Zakona. U stavku 1. propisuju se vrste sporova na koje se primjenjuju odredbe ovoga Zakona. U stavku 2. propisuje se podredna primjena odredbi ovoga Zakona na pitanja koja nisu izričito drukčije uređena u postupcima mirnog rješavanja sporova uređenim posebnim zakonom. U stavku 3. propisuje se područje primjene ovoga Zakona.

Uz članak 2.

Ovom odredbom se u pravni poredak Republike Hrvatske prenose direktive Europske unije, odnosno uređuje se usklađivanje s pravnim aktima Europske unije.

Uz članak 3.

Odredbama ovoga članka propisuje se svrha ovoga Zakona, kao i što je sve potrebno poduzeti u cilju ostvarenja te svrhe.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisuju se definicije pojmova koji se koriste u ovom Zakonu. Određuje se da su strukturirani pregovori svaki oblik međusobnog dogovora stranaka da će pregovarati u cilju mirnog rješavanja spora ali bez medijatora. Zakonom propisan postupak strukturiranih pregovora bio bi primjerice zahtjev za mirno rješavanje spora upućen sukladno čl. 186.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08., 57/11., 148/11. – pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/19., 80/22. i 114/22.). Također je određeno da se izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje odnose jednako na muški i ženski rod.

Uz članak 5.

Ovim člankom propisuju se načela koja je potrebno primijeniti prilikom tumačenja odredaba ovoga Zakona.

Uz članak 6.

Odredbama ovoga članka propisuje se djelokrug poslova Centra za mirno rješavanje sporova, način njegovog osnivanja, osnivač, odnosno nositelj osnivačkih prava, načela u skladu s kojima djeluje te način financiranja. Određuje se da se Centar za mirno rješavanje sporova osniva rješenjem.

Uz članak 7.

Stavkom 1. i 2. ovoga članka određuje se pojam institucije za medijaciju te uvjeti za dobivanje suglasnosti, dok se stavkom 3. propisuje uskrata suglasnosti. Stavkom 4. se određuje da Centar o davanju i opozivu suglasnosti odlučuje rješenjem protiv kojeg je dopuštena žalba. Stavkom 5. se određuje tko vodi upisnik izdanih potvrda o provedenoj obuci i evidenciju polaznika obuke. Stavkom 6. određuje se da Centar vodi i na koji način javni upisnik u koji se upisuju institucije za medijaciju. Stavak 7. određuje da će Centar brisati po službenoj dužnosti iz Registra institucije kojima je opozvana suglasnost. Stavak 8. određuje se da su institucije za medijaciju dužne Centru za mirno rješavanje sporova redovito dostavljati informacije o postupcima mirnog rješavanja spora, njihovu trajanju i ishodu. U stavku 9. određuje se da će način upisa u registar, dostavu informacija od strane institucija za medijaciju, način provođenja obuke i vođenja evidencije o polaznicima propisati pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Uz članak 8.

Odredbama ovoga članka propisuje se kada se stječe i gubi svojstvo medijatora, uvjeti za upis u Registar medijatora i pretpostavke za brisanje iz Registra medijatora, obveze registriranih medijatora, kao i da će način upisa i brisanja iz Registra medijatora i njegova vođenja propisati pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Uz članak 9.

Stavkom 1. ovoga članka propisuje se dužnost stranke da prije pokretanja parničnog postupka radi naknade štete, izuzev postupka radi naknade štete iz radnog odnosa, pokuša riješiti spor mirnim putem. S obzirom na posebnu prirodu radnih sporova i hitnost postupka te međusobnu upućenost stranka jednih na druge u tim postupcima stranke nisu dužne prije pokretanja parničnog postupka radi naknade štete iz radnog odnosa pokušati spor riješiti mirnim putem jer nije opravdano očekivati da će propisivanjem te dužnosti postići mirno rješenje spora. Također se ukazuje da je Zakonom o radu propisan obvezno provođenje postupka za zaštitu prava radnika osim u slučaju zahtjeva za naknadom štete ili drugog novčanog potraživanja iz radnog odnosa. Stavkom 2. propisuje se način ispunjenja dužnosti stranke iz stavka 1. ovoga članka. Stavkom 2. propisuje se način ispunjenja dužnosti stranke iz stavka 1. ovoga članka. Stavkom 3. propisuju se slučajevima u kojima se stranke u svrhu ispunjavanja dužnosti da pokušaju riješiti spor mirnim putem mogu obratiti Centru za mirno rješavanje sporova radi pomoći te postupanje Centra. U stavku 4. propisuje se da će podatke o adresi iz stavka 3. ovoga članka pribaviti iz evidencija Ministarstva unutarnjih poslova. U stavku 5. propisuje se slučaj kada jedna stranka može odbiti prijedlog druge stranke za provođenje postupka mirnog rješavanja spora prije pokretanja parničnog postupka. Dakle, stavkom 1. je propisana dužnost svih stranaka u postupku da prije pokretanja parničnog postupka radi naknade štete pokušaju riješiti spor mirnim putem te je stavkom 2. preciznije propisan način na koji će stranka koja inicira pokušaj mirnog rješavanja spora ispuniti svoju dužnost, a stavkom 5. propisano je u kojim slučajevima suprotna stranka može odbiti takav prijedlog. U stavku 6. propisuju se iznimke od dužnosti stranaka da pokušaju riješiti spor mirnim putem, kako bi se postupci mirnog rješavanja spora provodili samo kada je to svrhovito.

Uz članak 10.

Stavkom 1. ovoga članka propisuje se postupanje suda kada utvrdi da stranke nisu pokušale spor riješiti mirnim putem uoči pokretanja parničnog ili drugog postupka, a da za to ne postoji opravdan razlog. Sud će uputiti stranke da sudjeluju na informativnom sastanku o medijaciji pred točno određenom institucijom za medijaciju samo ako su stranke izabrale tu instituciju ili medijatora. Ako stranke nisu izabrale instituciju za medijaciju ili medijatora koji će sudjelovati na informativnom sastanku o medijaciji, sud će upoznati stranke s mogućnosti izbora medijatora i institucije za medijaciju kao i mogućnosti obraćanja Centru u svrhu pomoći strankama pri izboru. U stavku 2. propisuje se dužnost stranaka upućenih na informativni sastanak o medijaciji, kao i dužnosti medijatora u vezi s informativnim sastankom. Svrha prvog informativnog sastanka je potaknuti stranke na komunikaciju do koje nije došlo spontano uoči pokretanja postupka, potaknuti ih na mirno rješenje spora i sudjelovanje u medijaciji te suziti sporna pitanja o kojima će trebati odlučiti u parničnom postupku ako pokušaj mirnog rješenja spora bude neuspješan. Stavkom 3. propisuje se obvezu medijatora da obavijesti Centar o održanom informativnom sastanku o medijaciji na koji su stranke bile upućene i prihvaćanju ili neprihvaćanju medijacije. Stavkom 4. propisuje se rok u kojem u mora biti okončana medijacija po uputi suda te obveza medijatora da obavijesti sud i Centar o načinu dovršetka medijacije. U stavku 5. propisuje se ovlast suda pred kojim je u tijeku parnični ili drugi postupak da na ročištu ili izvan ročišta tijekom cijelog postupka rješenjem uputi stranke da u određenom roku pokrenu postupak medijacije ili poduzmu drugu radnju radi mirnog rješavanja spora. U stavku 6. propisuje se da se na informativni sastanak o medijaciji na odgovarajući način primjenjuju pojedine odredbe glave IV. ovoga Zakona.

Uz članak 11.

Ovom odredbom propisuju se osnove za provođenje strukturiranih pregovora, kao i pravni učinak nagodbe sklopljene kao rezultat strukturiranih pregovora.

Uz članak 12.

Ovim člankom propisuje se da se medijacija može provesti neovisno o tome vodi li se o predmetu spora sudski, arbitražni ili drugi postupak, odnosno bez obzira je li spor tek nastao ili je već iznesen pred neko drugo nadležno tijelo, s obzirom na to da tijekom drugog postupka nije procesna zapreka za pokretanje i uspješno vođenje medijacije, koja će u pravilu dovesti i do okončanja svih drugih već pokrenutih postupaka.

Uz članak 13.

Odredbama ovoga članka propisuje se pojam i sadržaj sporazuma o medijaciji, određuje se početak medijacije, sklapanje sporazuma o medijaciji, kao i kada će se smatrati da je prijedlog stranke za medijaciju odbijen, odnosno kada će se postupak medijacije smatrati okončanim.

Uz članak 14.

Ovom odredbom propisuje se način imenovanja medijatora, odnosno tko i kako može izabrati medijatora, broj medijatora te mogućnost da se obavi supstitucijsko imenovanje od strane treće osobe ili tijela.

Uz članak 15.

Ovom odredbom propisuju se obveze medijatora u postupku medijacije.

Uz članak 16.

Ovom odredbom propisuje se način provođenja medijacije pri čemu se naglašava autonomnost i dispozitivnost, a bez obzira na način provođenja medijacije o kojem su se stranke sporazumjele, medijator mora zadržati pravičan i jednak odnos prema strankama pri vođenju postupka.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisana je mogućnost i načini održavanja sastanaka medijatora i stranaka.

Uz članak 18.

Ovom odredbom propisuje se pravo medijatora da predlaže nagodbu.

Uz članak 19.

Ovom odredbom preciznije se određuje dovršetak medijacije. Navedeno je precizirano zbog utjecaja na eventualne zastarne i prekluzivne rokove te sprječavanje mogućih zlouporaba. Pravila odgovaraju standardnim rješenjima te potiču djelotvorno provođenje postupka. Određeno je kako će medijator obavijestiti Centar o načinu dovršetka medijacije i trajanju postupka, kako bi Centar mogao obavljati svoju funkciju statističkog praćenja uspješnosti postupaka medijacije.

Uz članak 20.

Ovim člankom je reguliran učinak nagodbe sklopljene u postupku medijacije odnosno propisani su uvjeti pod kojima se sklopljena nagodba može izvršiti. Propisano je da nagodba djeluje između stranaka i stvara obveze koje su stranke dužne pravodobno izvršiti te da medijacijska nagodba ima svojstvo ovršnog naslova koji se može neposredno izvršiti ako sadrži izjavu obveznika o neposrednom dopuštenju ovrhe (klauzulu ovršnosti).

Uz članak 21.

Ovom odredbom je regulirano jedno od temeljnih načela postupka mirnog rješavanja sporova, a to je povjerljivost. Sve osobe koje su sudjelovale u postupku dužne su čuvati kao tajnu sve informacije koje se odnose na postupak uz rijetke iznimke koje proizlaze iz obveze poštivanja prisilnih propisa ili ako je to nužno radi provedbe ili ovrhe sklopljene nagodbe.

Uz članak 22.

Ovim člankom se propisuje nemogućnost prisile svjedočenja u arbitražnom, sudskom ili drugom postupku medijatora i osoba koje su sudjelovale u postupku mirnog rješavanja spora, a vezano za informacije i podatke koje proizlaze iz postupka ili su s njim povezane. Također su propisana i pravila kojima se određuje postupanje tijela pred kojima, suprotno obvezi povjerljivosti, budu predloženi ili izneseni dokazi koji se odnose na zaštićene informacije i

podatke iz postupka. I ova je zakonska norma temeljena na međunarodnim standardima medijacije, a od vitalne je važnosti za osiguranje poticajne atmosfere u postupku medijacije za čiju je djelotvornost važno uvjerenje stranaka da se informacije i prijedlozi izneseni u povjerljivom razgovoru s medijatorom i pregovorima u sklopu postupka neće zlorabiti u eventualnim kasnijim postupcima.

Uz članak 23.

Ovom odredbom određeno je da medijator ne može biti sudac ili arbitar u sporu koji je bio ili je predmet postupka medijacije ili u nekom drugom sporu koji je proizašao iz toga pravnog odnosa ili je u vezi s njim. Međutim, dozvoljeno je da stranke koje su počele postupak medijacije naknadno ovlaste medijatora da kao arbitar u skladu s odredbama Zakona o arbitraži („Narodne novine“, broj 88/01.) donese pravorijek na temelju nagodbe.

Uz članak 24.

Ovom odredbom određeno je da stranke koje su izabrale mirenje radi pokušaja rješavanja spora ne smiju izgubiti mogućnost pokretanja sudskog, arbitražnog ili drugog postupka zbog protoka zastarnog ili prekluzivnog roka. Pokretanjem postupka medijacije dolazi do zastoja zastare te ne teče rok za podnošenje tužbe ako je određen posebnim propisom. Hoće li ti rokovi nastaviti teći, ovisit će o ishodu medijacije.

Uz članak 25.

Ovom odredbom je propisan obvezujući učinak sporazuma o medijaciji, pod uvjetom da su se stranke sporazumjele o provođenju mirenja i obvezale da tijekom određenog vremenskog razdoblja neće pokretati ili nastavljati sudske, arbitražne ili druge postupke. Takvi sporazumi obvezuju sud i druga tijela, te su propisane pravne posljedice u slučaju kršenja preuzetih obveza.

Uz članak 26.

Ovom odredbom reguliran je način snošenja troškova, odnosno propisano je da ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, svaka stranka snosi svoje troškove, a troškove postupka medijacije i informativnog sastanka o medijaciji stranke snose na jednake dijelove, odnosno u skladu s posebnim zakonom ili pravilima institucija za medijaciju. Također se propisuje da troškovi informativnog sastanka o medijaciji i medijacije koja nije dovršena sklapanjem nagodbe ulaze u parnične troškove u slučaju da se nakon dovršetka postupka medijacije pokrene parnični postupak ili ako stranke koje su upućene na informativni sastanak o medijaciji ne pristanu na medijaciju i ne sklope nagodbu u tom postupku. Sud će odlučujući o trošku primijeniti odredbe Zakona o parničnom postupku. Na taj način su troškovi neuspješno provedene medijacije preneseni u troškove sudskog postupka kako bi se potaknulo stranke na mirno rješavanje sporova bez vođenja sudskog postupka.

Uz članak 27.

Odredbom ovoga članka određuje se primjena zakona i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim predmetima, propisuje što se u smislu ovoga Zakona smatra prekograničnim sporom, uz propisivanje da se odredbe o prekograničnom sporu neće primjenjivati u odnosu na Kraljevinu Dansku, a ujedno propisuje podredna primjena Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti,

priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20. 12. 2012.) za potrebe određivanja prebivališta, odnosno boravišta.

Uz članak 28.

Ovom odredbom propisana je primjena ovoga Zakona u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim sporovima, pravila o priznanju strane medijacijske nagodbe i ovrhe iste.

Uz članak 29.

Ovim člankom propisano je da Ministarstvo provodi upravni nadzor nad radom Centra.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisano je da će se postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršiti primjenom odredbi Zakona o mirenju.

Uz članak 31.

Ovom odredbom je propisan rok za donošenje rješenja o osnivanju Centra te pravilnika.

Uz članak 32.

Ova odredba propisuje da stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o mirenju.

Uz članak 33.

Ovim člankom se propisuje stupanje na snagu ovoga Zakona.

IV. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U Hrvatskome saboru nakon rasprave o Prijedlogu zakona o mirnom rješavanju sporova, na sjednici održanoj 21. travnja 2023. donesen je Zaključak kojim se prihvaća Prijedlog te se sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi upućuju predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona o mirnom rješavanju sporova. Razlike između rješenja koja se predlažu Konačnim prijedlogom zakona o mirnom rješavanju sporova u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona su manje jezične i nomotehničke izmjene kojima su u cijelosti usvojene primjedbe Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora u člancima 4., 9., 13., 14., 20., 21. i 22. Usvojen je prijedlog zastupnice Vesna Nađ nomotehničke izmjene u članku 7.

Osim toga, radi pravne sigurnosti, izmijenjen je članak 1. na način da je jasnije definirano na koje postupke se primjenjuje ovaj Zakon te je izostavljen dio teksta o drugim osobama koje provode postupak mirnog rješavanja spora u članku 3. stavku 4. obzirom da je suvišan. U članku 8. propisane su odredbe o brisanju medijatora iz Registra. S obzirom na posebnu prirodu radnih sporova i hitnost postupka te međusobnu upućenost stranka jednih na druge u tim postupcima izmijenjen je članak 9. stavak 1. na način da stranke nisu dužne prije pokretanja parničnog postupka radi naknade štete iz radnog odnosa pokušati spor riješiti mirnim putem jer nije

opravdano očekivati da će se propisivanjem te dužnosti postići mirno rješenje spora. Nadalje, u članku 9. dodana je odredba kojom je određeno da Centar pribavlja podatke o adresi stranke od Ministarstva unutarnjih poslova. U članku 10. stavku 3. propisana je obveza medijatora da obavijesti Centar i sud o načinu dovršetka medijacije.

Nadalje, izvršeni su jezični i nomotehnički ispravci u odredbi članka 6., 10., 11., 19., 31. i 33.

V. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

U raspravi na sjednici Hrvatskoga sabora iznijeti su sljedeći prijedlozi u odnosu na sadržaj i tekst Prijedloga zakona.

Prijedlog zastupnika Davora Dretara ispred Kluba zastupnika Domovinskog pokreta da se u članku 6. stavku 1. doda alineja vezano uz informiranje javnosti gdje se mogu obratiti vezano za postupak medijacije ne prihvaća se jer informiranje javnosti je već predviđeno člankom 6. Zakona. Također nije prihvaćen prijedlog da se u članku 19. stavku 1. doda alineja kojom se određuje krajnji rok za dovršetak medijacije od 3 godine jer je predloženi rok neprimjereno dug. Nadalje nije prihvaćen prijedlog da se u prijelaznim i završnim odredbama propiše statistička izvješća na bazi 2 godine jer se sukladno nomotehničkim pravilima prijelaznim i završnim odredbama ne iznose statistički podaci već je člankom 6. propisana obveza Centara da sustavno prikuplja podatke o postupcima mirnog rješavanja sporova.

Zastupnica Urša Raukar Gamulin ispred Kluba zastupnika zeleno – lijevog bloka smatra da formalizacija medijacije nije dobar smjer, odnosno da alternativno rješavanje sporova nema smisla ako nema pune dobrovoljnosti između stranka. Protivi se obveznom pokretanju postupka medijacije u postupcima naknade štete te navodi da od država članica EU takvu obvezu ima samo Italija. Također navodi kako se prekid zastare mora jasno propisati za sve vrste alternativnog rješavanja sporova. U tom smislu predlaže motivirati građane na medijaciju uz omogućavanje lako dostupnih informacija o samom postupku medijacije. Prijedlog nije prihvaćen jer se zakonskim prijedlogom ne negira dobrovoljnost medijacije niti se negira potreba za informiranjem javnosti o prednostima mirenja. Dužnost pokušaja mirnog rješavanja sporova prije pokretanja parnice radi naknade štete ne sprječava stranke u ostvarivanju prava na pristup sudu, jer sud neće odbaciti tužbu ako stranke nisu pokušale mirno riješiti spor prije pokretanja parnice. Centar će u cilju ostvarenja svrhe zakona poticati razvoj kulture mirnog rješavanja sporova te objavljevati informacije o mirnom rješavanju sporova. Nacrtom prijedloga zakona je jasno propisano da zastara ne teče za vrijeme trajanja medijacije. Ukoliko bi se propisalo da pokretanje drugih neformalnih postupaka mirnog rješavanja sporova utječe na zastaru bilo bi izrazito teško dokazati trenutak zastoja i nastavaka tijekom zastare. Naime, zakonom je jasno propisan trenutak početka i dovršetaka medijacije koji utječu na tijek zastare.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
 - **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o mirnom rješavanju sporova (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2023. godinu.

Rok: II. kvartal 2023.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije

članak/članci članak 16., članak 43. stavak 2., članak 46., članak 50., članak 53. stavak 1., članak 67., članke 91., 100. i 114., članak 168. stavak 4., članak 169., članak 192. stavak 1. i članak 325. stavak 4.

Ugovor o osnivanju EURATOM

članak/članci članak 31.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (SL L 128, 30.4.2014)

32014L0054

- Članak 3. preuzeto: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14)
- Članci 2. i 4. preuzeto: Zakon o tržištu rada (NN 118/18)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 05/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 02/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17)

- Članak 2. preuzeto: Zakon o strukovnom obrazovanju (NN 30/09, 24/10, 22/13, 25/18)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o umjetničkom obrazovanju (NN 130/11)
- Članci 2. i 5. preuzeto: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17)
- Članak 2. preuzeto: Zakon o strancima. (NN 130/11, 74/13, 69/17, 46/18)
- Članak 4. preuzeto: Uredba o preuzimanju Direktive 2014/54/EU o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (NN 49/16)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13,)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o inspektoratu rada (NN 19/14)
- Članak 6. preuzeto: Zakon o sustavu državne uprave (NN 150/11, 12/13, 93/16, 104/16)
- Članak 6. preuzeto: Zakon o pravu na pristup informacijama (NN 25/13, 85/15)
- Članak 3. preuzeto: Zakon o suzbijanju diskriminacije (NN 85/08, 112/12)

Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305, 26.11.2019.)

32019L1937

- Članak 20. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20)
- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24. i 27. Prilog 1. preuzeto: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022)
- Članci 11. i 22. preuzeto: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09)
- Članci 12. i 22. preuzeto: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14)
- Članak 11. preuzeto: Poslovnik Pučkog pravobranitelja (NN 100/20)
- Članci 20. i 22. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o upravnim sporovima (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21)
- Članak 22. preuzeto: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17)
- Članak 23. preuzeto: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21)
- Članci 11., 12. i 14. preuzeto: Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12)
- Članak 20. preuzeto: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19)

Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima mirenja u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 136, 24.05.2008.)

32008L0052

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr. sc. Ivan Malešić

ministar

(potpis)

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za Europu

(potpis)

(datum i pečat)

2V
A

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima mirenja u građanskim i trgovačkim stvarima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o mirnom rješavanju sporova (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Cilj i područje primjene</p> <p>1. Cilj je ove Direktive da olakša pristup alternativnom rješavanju sporova i da promiče mirno rješavanje sporova potičući upotrebu mirenja i osiguravajući uravnoteženi odnos između mirenja i sudskih postupaka.</p>		Nije potrebno preuzimanje	U odnosu na točku 1. nije potrebno preuzimanje jer se uređuje cilj Direktive.
<p>2. Ova se Direktiva primjenjuje u prekograničnim sporovima na građanske i trgovačke predmete, osim onih koji se tiču prava i obveza o kojima, prema odgovarajućem mjerodavnom pravu ne odlučuju stranke. Ona se, posebno, ne primjenjuje na porezne, carinske ili upravne stvari niti odgovornost države za činjenje ili propuštanje u provođenju državne ovlasti (acta iure imperi).</p>	<p>Točka 2.</p> <p>Medijacija u prekograničnim sporovima</p> <p>Članak 27.</p> <p>(1) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim predmetima.</p> <p>(2) Prekograničnim sporovima u smislu ovoga Zakona ne smatraju se porezni, carinski ili upravni sporovi ili oni sporovi koji se odnose na odgovornost države za radnje ili propuste u vršenju vlasti.</p>	U potpunosti preuzeto	
<p>3. U ovoj Direktivi izraz „država članica” znači sve države članice osim Danske.</p>	<p>Točka 3.</p> <p>Medijacija u prekograničnim sporovima</p> <p>Članak 27.</p> <p>(5) Odredbe o prekograničnom sporu neće se primjenjivati u odnosu na Kraljevinu</p>	U potpunosti preuzeto	

	Dansku.		
<p>Članak 2.</p> <p>Prekogranični sporovi</p> <p>1. U smislu ove Direktive, prekogranični spor je spor u kojem najmanje jedna od stranaka ima domicil ili uobičajeno boravište u državi članici različitoj od one u kojoj domicil ili uobičajeno boravište ima bilo koja druga stranka, na dan:</p> <p>(a) kada se stranke, nakon nastanka spora, dogovore o mirenju;</p> <p>(b) kada sud odredi mirenje;</p> <p>(c) kada prema nacionalnom pravu nastane obveza upotrebe mirenja; ili</p> <p>(d) kada je u smislu članka 5. strankama izdan poziv.</p> <p>2. Neovisno o stavku 1., u smislu članaka 7. i 8. prekogranični spor je također spor u kojem su sudski postupak ili arbitražna nakon mirenja između stranaka pokrenuti u državi</p>	<p>Medijacija u prekograničnim sporovima</p> <p>Članak 27.</p> <p>(3) Prekogranični spor u smislu ovoga Zakona je spor u kojem jedna od stranaka ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici Europske unije (dalje u tekstu: državi članici), a u kojoj ga druga stranka nema na dan:</p> <ul style="list-style-type: none"> – kad su se stranke sporazumjele o korištenju medijacije nakon što je došlo do spora – kad je sud odredio medijaciju – kad je po nacionalnom pravu nastala obveza primjene medijacije – kad je sud kojemu je podnesena tužba uputio stranke na medijaciju. <p>(4) Iznimno, u svrhu primjene članka 21. i 24. ovoga Zakona, prekogranični spor je i</p>	U potpunosti preuzeto	

<p>članici različitoj od one u kojoj su stranke imale domicil ili uobičajeno boravište na datum iz stavka 1. točke (a), (b) ili (c).</p> <p>3. U smislu stavaka 1. i 2. domicil se određuje u skladu s člancima 59. i 60. Uredbe (EZ) br. 44/2001.</p>	<p>onaj spor u kojem je sudski ili arbitražni postupak između stranaka započet u državi članici u kojoj stranke nisu imale prebivalište ili uobičajeno boravište na dan na koji upućuju prva tri podstavka iz stavka 3. ovoga članka.</p> <p>(6) Prebivalište, odnosno boravište određuje se u skladu s odredbama Poglavlja 5. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20. 12. 2012.).</p>		
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>U smislu ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>(a) „mirenje” znači strukturirani postupak, ma kako se nazivao ili označavao, kojim dvije ili više stranaka u sporu nastoje same, na dobrovoljnoj bazi, postići dogovor o rješavanju spora uz pomoć miritelja. Ovaj postupak mogu započeti stranke ili ga može predložiti ili narediti sud ili može biti propisan pravom države članice.</p>	<p style="text-align: center;">Definicije</p> <p style="text-align: center;">Članak 4.</p> <p>(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <ul style="list-style-type: none"> – mirno rješavanje spora je svaki izvansudski ili sudski postupak kojim stranke nastoje sporazumno riješiti spor, uključujući medijaciju i strukturirane pregovore – medijacija je svaki postupak, bez obzira na to provodi li se u sudu, instituciji za medijaciju ili izvan njih, u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor uz pomoć 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>On uključuje mirenje koje vodi sudac koji nije odgovoran ni za kakav sudski postupak povezan s predmetnim sporom. On isključuje nastojanja suca ili suda kojem je povjereno rješavanje spora u sudskom postupku koji se odnosi na predmetni spor.</p> <p>(b) „miritelj” znači bilo koja treća osoba od koje se traži vođenje mirenja na djelotvoran, nepristran i stručan način, bez obzira na naziv i zvanje te treće osobe u dotičnoj državi članici i bez obzira na način na koji je ta treća osoba imenovana ili na način na koji je od nje zatraženo vođenje mirenja.</p>	<p>jednog ili više medijatora koji strankama pomažu postići nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje</p> <ul style="list-style-type: none"> - strukturirani pregovori su zakonom propisani ili dogovoreni postupci mirnog rješavanja spora u kojem stranke neposredno nastoje nagodbom riješiti svoj spor - medijator je osoba upisana u Registar izmiritelja koja na temelju sporazuma stranaka provodi medijaciju - institucija za medijaciju je pravna osoba upisana u Registar institucija za medijaciju koja organizira medijaciju i druga pravna osoba za koju je posebnim propisom određeno da organizira medijaciju. 		
<p>Članak 4.</p> <p>Osiguravanje kvalitete mirenja</p> <p>1. Države članice potiču, na bilo koji način koji smatraju prikladnim, razvijanje i poštovanje dobrovoljnih kodeksa ponašanja miritelja i organizacija koje pružaju usluge mirenja, kao i druge djelotvorne mehanizme kontrole kvalitete u odnosu na pružanje usluga mirenja.</p>	<p>Točka 1.</p> <p>Centar za mirno rješavanje sporova</p> <p>Članak 6.</p> <p>(1) Centar za mirno rješavanje sporova (dalje: Centar) je javna ustanova koja u cilju ostvarenja svrhe ovoga Zakona:</p> <p>potiče razvoj kulture mirnog rješavanja sporova i korištenje postupaka uređenih ovim zakonom</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>2. Države članice potiču početno i daljnje osposobljavanje miritelja kako bi osigurale da se mirenje vodi na djelotvoran, nepristran i stručan način u odnosu na stranke.</p>	<p>daje i opoziva suglasnost institucijama za medijaciju</p> <p>daje suglasnost na programe edukacije za pojedine vrste mirnog rješavanja sporova</p> <p>provodi, samostalno ili u suradnji s institucijama za medijaciju, stručno osposobljavanje i usavršavanje medijatora</p>		
	<p>Točka 2.</p> <p>Centar za mirno rješavanje sporova</p> <p>Članak 6.</p> <p>(1) Centar za mirno rješavanje sporova (dalje: Centar) je javna ustanova koja u cilju ostvarenja svrhe ovoga Zakona:</p> <p>provodi, samostalno ili u suradnji s institucijama za medijaciju, stručno osposobljavanje i usavršavanje medijatora</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

Medijatori

Članak 8.

(1) Svojestvo medijatora stječe se upisom u Registar medijatora koji vodi Centar, a gubi se brisanjem iz Registra. Registar je javan i vodi se u elektroničkom obliku. Centar izdaje potvrdu iz Registra koja ima svojstvo javne isprave.

(2) U Registar iz stavka 1. ovoga članka može se upisati medijator koji je stekao potvrdu od institucije za medijaciju iz članka 7. ovoga Zakona o provedenoj osnovnoj obuci za medijatora.

(3) Medijator upisan u Registar iz stavka 1. ovoga članka brisat će se iz Registra na osobni zahtjev ili po službenoj dužnosti:

- ako se utvrdi da nisu postojali uvjeti na temelju kojih je upisan u Registar

- u slučaju smrti.

(4) Centar o upisu i brisanju iz Registra iz stavka 1. ovoga članka odlučuje rješenjem protiv kojeg se može izjaviti žalba Ministarstvu.

(5) Medijator je dužan stalno stručno se usavršavati.

	<p>(6) Način upisa i brisanja iz Registra iz stavka 1. ovoga članka, njegova vođenja i obvezu usavršavanja medijatora iz stavka 5. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar nadležan za poslove pravosuđa.</p>		
<p>Članak 5.</p> <p>Korištenje mirenja</p> <p>1. Sud kojem je podnesena tužba može, kada je to primjereno, i uvažavajući sve okolnosti slučaja, pozvati stranke da za rješavanje spora upotrijebe mirenje. Sud također može pozvati stranke da prisustvuju informativnom sastanku o upotrebi mirenja ako se takav sastanak održava i ako je lako dostupan.</p> <p>2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje nacionalno zakonodavstvo prema kojem je prije ili nakon početka sudskog postupka upotreba mirenja obvezna ili je predmet poticaja ili sankcija, pod uvjetom da takvo zakonodavstvo ne sprečava stranke u ostvarivanju njihovog prava pristupa pravosudnom sustavu</p>	<p>Upućivanje na postupak mirnog rješavanja spora</p> <p>Članak 10.</p> <p>(1) Ako sud u parničnom postupku utvrdi da stranke spor iz članka 9. stavka 1. ovoga Zakona nisu pokušale riješiti mirnim putem prije pokretanja tog postupka, a da za to ne postoji opravdan razlog iz članka 9. stavak 4. ovoga Zakona, po primitku odgovora na tužbu uputit će stranke da u roku od petnaest dana sudjeluju na informativnom sastanku o medijaciji.</p> <p>(2) Ako su stranke upućene na informativni sastanak o medijaciji, dužne su istom pristupiti i u prisutnosti medijatora obavijestiti protivnu stranku o svojim zahtjevima i prigovorima te činjenicama na kojima ih temelje, a medijator će strankama pojasniti prednosti rješavanja spora medijacijom, te će pomoći strankama da odrede sporna i nesporna pitanja.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	<p>(3) Medijator će obavijestiti Centar i sud jesu li stranke pristupile informativnom sastanku o medijaciji i jesu li prihvatile rješavanje spora medijacijom.</p> <p>(4) Medijacija iz stavaka 3. ovoga članka mora biti okončana u roku od šezdeset dana od početka medijacije, a u svakom slučaju ne smije utjecati na održavanje zakazanih ročišta.</p> <p>(5) Neovisno o ovlaštenju iz stavka 1. ovoga članka, sud pred kojim je u tijeku parnični ili drugi postupak može na ročištu ili izvan ročišta tijekom cijelog postupka rješenjem uputiti stranke da u određenom roku sudjeluju na informativnom sastanku o medijaciji, pokrenu medijaciju ili da poduzmu neku drugu radnju radi mirnog rješavanja spora.</p> <p>(6) Na informativni sastanak o medijaciji na odgovarajući se način primjenjuju odredbe glave IV. ovoga Zakona kojima se uređuje imenovanje medijatora, obveze medijatora, način provođenja medijacije, sastanci medijatora i stranaka, povjerljivost, dopuštenost dokaza nespojivost funkcije medijatora i medijaciji o prekograničnim sporovima.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Izvršnost sporazuma koji proizlaze iz mirenja</p> <p>1. Države članice osiguravaju da stranke ili jedna od stranaka uz izričiti pristanak ostalih mogu zatražiti da sadržaj pisanog sporazuma koji proizlazi iz mirenja bude izvršan. Sadržaj takvog sporazuma postaje izvršan, osim ako je on u predmetnom slučaju u suprotnosti s pravom države članice u kojoj je zahtjev predan ili ako pravom te države članice nije predviđena njegova izvršnost.</p> <p>2. Sadržaj sporazuma može učiniti izvršnim sud ili drugo nadležno tijelo presudom, odlukom, ili javnom ispravom u skladu s pravom države članice u kojoj je zahtjev predan.</p> <p>3. Države članice obavješćuju Komisiju o sudovima ili drugim tijelima nadležnim za primanje zahtjeva u skladu sa stavcima 1. i 2.</p> <p>4. Ništa u ovom članku ne utječe na pravila koja se primjenjuju na priznavanje i izvršenje sporazuma, koji je bio proglašen izvršnim u skladu sa stavkom 1., u drugoj državi članici.</p>	<p>Točka 1.</p> <p>Učinci nagodbe</p> <p>Članak 20.</p> <p>(1) Nagodba sklopljena u medijaciji obvezuje stranke koje su ju sklopile. Ako su nagodbom stranke preuzele određene obveze, one su ih dužne pravodobno izvršiti.</p> <p>(2) Nagodba koja je sklopljena u medijaciji je ovršna isprava ako je u njoj utvrđena određena obveza na činidbu o kojoj se stranke mogu nagoditi, ako sadrži izjavu obvezanika o neposrednom dopuštenju ovrhe (u daljnjem tekstu: klauzula ovršnosti).</p> <p>(3) Klauzulom ovršnosti obvezanik izričito pristaje da se na temelju nagodbe radi ostvarenja dužne činidbe nakon dospelosti obveze može neposredno provesti prisilna ovrha. Klauzula ovršnosti može biti sadržana i u posebnoj ispravi.</p> <p>(4) Ovrha nagodbe iz stavka 2. ovoga članka će se odbiti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ako sklapanje nagodbe nije dopušteno, - ako je nagodba suprotna javnom poretku, 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	
--	--	------------------------------	--

	<p>- ako je sadržaj nagodbe neprovediv ili nemoguć.</p> <p>(5) Stranke se mogu sporazumjeti i da se nagodba sastavi u obliku javnobilježničkog akta, sudske nagodbe ili arbitražnog pravorijeka na temelju nagodbe.</p> <p>Ovrha nagodbe postignute medijacijom izvan Republike Hrvatske</p> <p>Članak 28.</p> <p>(1) Ako država članica u skladu sa svojim propisima osigurava mogućnost strankama, ili jednoj od njih uz izričiti pristanak druge stranke, da se sadržaj pisane nagodbe postignute medijacijom u prekograničnom sporu utvrdi ovršnim, sud u Republici Hrvatskoj će priznati i ovršiti takvu nagodbu.</p> <p>(2) Ako je sadržaj nagodbe u državi članici unesen u neku drugu ovršnu ispravu tako što ga je sud ili drugo nadležno tijelo potvrdilo presudom, odlukom, arbitražnim pravorijekom ili drugom ovršnom ispravom u skladu s pravom države članice u kojoj je podnesen zahtjev, na priznanje i ovrhu te ovršne isprave primjenjuju se pravila mjerodavna za priznanje i ovrhu tih isprava.</p>		
--	--	--	--

	<p>(3) O zahtjevu za priznanje i o prijedlogu za određivanje ovrhe nagodbe iz stavka 1. ovoga članka u predmetima iz stvarne nadležnosti trgovačkih sudova nadležan je Trgovački sud u Zagrebu, a u ostalim predmetima Županijski sud u Zagrebu.</p> <p>(4) Sud iz stavka 3. ovoga članka odbit će ovrhu na temelju nagodbe sklopljene u sporu s međunarodnim obilježjem ako ovršenik dokaže:</p> <ul style="list-style-type: none">- da stranka u postupku nije bila sposobna zaključiti sporazum o medijaciji i biti stranka u sporu ili da stranka nije bila uredno zastupana- da sporazum o medijaciji nije uopće bio sklopljen ili da nije valjan u skladu s pravom koje su stranke odabrale, odnosno pravom druge države koje je mjerodavno prema pravilima međunarodnog privatnog prava- da nagodba nije obvezujuća ili nije konačna, odnosno da je naknadno izmijenjena- da su obveze iz nagodbe već izvršene, odnosno da je činidba preuzeta nagodbom neizvršiva ili nemoguća- da je ovrha suprotna samim uvjetima nagodbe		
--	---	--	--

	<p>– da je medijator koji je pomogao strankama sklopiti nagodbu grubo prekršio načela i međunarodno prihvaćene standarde iz članka 8. ovoga Zakona, a to je moglo utjecati na sadržaj nagodbe.</p> <p>(5) Sud iz stavka 3. ovoga članka po službenoj će dužnosti odbiti ovrhu inozemne nagodbe ako utvrdi:</p> <p>– da spor prema odredbama ovoga Zakona ne može biti riješen u medijaciji,</p> <p>– da je nagodba u suprotnosti s javnim poretkom Republike Hrvatske.</p>		
<p>Članak 7.</p> <p>Tajnost mirenja</p> <p>1. Budući da je namjera da se mirenje vodi na način koji poštuje tajnost, države članice osiguravaju da niti miritelji, niti osobe uključene u provođenje postupka mirenja ne moraju, osim ako se stranke ne dogovore drukčije, svjedočiti u građanskim ili trgovačkim sudskim postupcima ili arbitraži u vezi s</p>	<p style="text-align: center;">Dopuštenost dokaza</p> <p style="text-align: center;">Članak 22.</p> <p>(2) Ako se stranke nisu drugačije sporazumjele, medijator i osobe koje sudjeluju u postupku medijacije u bilo kojem svojstvu, ne mogu biti prisiljene svjedočiti u arbitražnom, sudskom ili bilo kojem drugom postupku vezano za informacije i podatke koji proizlaze iz postupka medijacije ili su s njim povezani.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>informacijama koje proizlaze iz ili koje su u vezi s postupkom mirenja, osim:</p> <p>(a) kada je to potrebno zbog važnih razloga javnog poretka dotične države članice, posebno kada je to potrebno za osiguravanje zaštite interesa djece ili za sprečavanje nanošenja štete fizičkom ili psihološkom integritetu osobe; ili</p> <p>(b) kada je otkrivanje sadržaja sporazuma koji proizlazi iz mirenja potrebno za provedbu ili izvršenje sporazuma.</p> <p>2. Ništa u stavku 1. ne sprečava države članice da donesu strože mjere za zaštitu tajnosti mirenja.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Utjecaj mirenja na rokove zastare i prekluzivne rokove</p> <p>1. Države članice osiguravaju da stranke koje odaberu mirenje u pokušaju rješavanja spora nisu spriječene u započinjanju sudskog postupka i arbitraže u odnosu na taj spor, zbog isteka prekluzivnih rokova ili rokova zastare u postupku mirenja.</p>	<p>Točka 1.</p> <p>Učinak na zastarne rokove i rokove za podnošenje tužbe</p> <p>Članak 24.</p> <p>(1) Stranke koje su u skladu s ovim Zakonom izabrale medijaciju radi pokušaja rješavanja spora ne gube zbog toga mogućnost pokretanja sudskog, arbitražnog ili drugog postupka zbog protoka zastarnog ili prekluzivnog roka.</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>2. Stavak 1. ne dovodi u pitanje odredbe o rokovima zastare i prekluzivnim rokovima u međunarodnim sporazumima kojima su države članice stranke.</p>			
		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>U odnosu na točku 2. nije potrebno preuzimanje jer je Ustavom Republike Hrvatske određeno da međunarodni ugovori koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu s Ustavom i objavljeni, a koji su na snazi, čine dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske, a po pravnoj su snazi iznad zakona.</p>
<p>Članak 9.</p> <p>Informacije za širu javnost</p> <p>Države članice potiču, na bilo koji način koji smatraju prikladnim, stavljanje široj javnosti na raspolaganje, posebno putem interneta, informacija o tome kako mogu stupiti u kontakt s miriteljima i organizacijama koje pružaju usluge mirenja.</p>	<p style="text-align: center;">Svrha zakona</p> <p style="text-align: center;">Članak 3.</p> <p>(4) U cilju ostvarenja svrhe ovoga Zakona poticat će se i ohrabrivati korištenje postupaka mirnog rješavanja sporova i edukacija medijatora, a putem sredstava javnog priopćavanja, elektroničkih i drugih medija objavljuvat će informacije o tim</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

	postupcima, uključujući informacije o institucijama i medijatorima.		
<p>Članak 10.</p> <p>Informacije o nadležnim sudovima i tijelima</p> <p>Komisija na primjeren način omogućava javnu dostupnost informacija o nadležnim sudovima ili tijelima o kojima je dobila obavijest od država članica u skladu s člankom 6. stavkom 3.</p>		Nije potrebno preuzimanje	U odnosu na članak 10. nije potrebno preuzimanje jer se odredba odnosi na obveze Europske komisije.
<p>Članak 11.</p> <p>Preispitivanje</p> <p>Najkasnije 21. svibnja 2016., Komisija Europskom parlamentu i Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru podnosi izvješće o primjeni ove Direktive. U izvješću se razmatra razvoj mirenja u Europskoj uniji i utjecaj ove Direktive u državama članicama. Po potrebi,</p>		Nije potrebno preuzimanje	U odnosu na članak 11. nije potrebno preuzimanje jer se odredba odnosi na obveze Europske komisije.

<p>izvješću se prilažu prijedlozi za prilagodbu ove Direktive.</p>			
<p>Članak 12.</p> <p>Prijenos</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom prije 21. svibnja 2011., osim članka 10., s kojim se usklađenje mora završiti najkasnije do 21. studenoga 2010. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>Usklađenost s pravnim aktima Europske unije</p> <p>Članak 2.</p> <p>Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima medijacije u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 136/3), - Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (SL L 128/8), - Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije (SL L 305/17). 	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>Članak 13.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>U odnosu na članak 13. nije potrebno preuzimanje jer se odredba odnosi na stupanje na snagu Direktive.</p>
<p>Članak 14.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>U odnosu na članak 14. nije potrebno preuzimanje jer se odredbom uređuju adresati Direktive.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva 2014/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o mirnom rješavanju sporova (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom Direktivom utvrđuju se odredbe koje olakšavaju ujednačenu primjenu i provedbu u praksi prava zajamčenih člankom 45. UFEU-a i člancima od 1. do 10. Uredbe (EU) br. 492/2011. Ova Direktiva primjenjuje se na građane Unije koji ostvaruju ta prava i članove njihovih obitelji („radnici Unije i članovi njihovih obitelji”).</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo za prenošenje tekstem Zakona.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na sljedeća pitanja, kako je navedeno u člancima od 1. do 10. Uredbe (EU) br. 492/2011, u području slobode kretanja radnika:</p> <p>(a) pristup zaposlenju;</p> <p>(b) uvjete zapošljavanja i rada, posebno s obzirom na primitke od rada,</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o tržištu rada (NN 118/18) članak/članci Članak 8. Državljeni država članica Europske unije, Europskoga gospodarskog prostora i državljani Švicarske Konfederacije i članovi njihovih obitelji u pravima i dužnostima utvrđenim ovim Zakonom izjednačeni su s hrvatskim državljanima.</p>

<p>otpuštanje, zdravlje i sigurnost na radu te, ako radnici Unije postanu nezaposleni, vraćanje na posao ili ponovno zapošljavanje;</p> <p>(c) pristup socijalnim i poreznim povlasticama;</p> <p>(d) članstvo u sindikatima i pravo biti izabran u predstavnička tijela radnika;</p> <p>(e) pristup osposobljavanju;</p> <p>(f) pristup stanovanju;</p> <p>(g) pristup obrazovanju, naukovanju i strukovnom osposobljavanju za djecu radnika Unije;</p> <p>(h) pomoć koju pružaju uredi za zapošljavanje.</p> <p>2. Područje primjene ove Direktive istovjetno je području primjene Uredbe (EU) br. 492/2011.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 05/12, 16/12, 86/12, 126/12, 94/13, 152/14, 07/17, 68/18) članak/članci članak/članci Članak 45.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 02/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17) članak/članci članak/članci Članak 24., 77.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strukovnom obrazovanju (NN 30/09, 24/10, 22/13, 25/18) članak/članci članak/članci Članak 2.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o umjetničkom obrazovanju (NN 130/11) članak/članci članak/članci Članak 3.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17) članak/članci članak/članci Članak 8., 23., 140., 165.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o strancima. (NN 130/11,74/13,69/17,46/18) članak/članci članak/članci Članak 153.
<p>Članak 3.</p> <p>Zaštita prava</p> <p>1. Države članice osiguravaju da, nakon mogućeg obraćanja drugim nadležnim tijelima, uključujući, kada to smatraju prikladnim, postupke mirenja, sudski postupci za ispunjavanje obveza na</p>	<p>Točke 1. i 5.</p> <p>Učinak na zastarne rokove i rokove za podnošenje tužbe</p> <p>Članak 24.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14) članak/članci članak/članci Čl. 65., 77., 88., 89., 206., 434.</p>

<p>temelju članka 45. UFEU-a i članaka od 1. do 10. Uredbe (EU) br. 492/2011 budu dostupni svim radnicima Unije i članovima njihovih obitelji koji smatraju da su trpjeli ili trpe zbog neopravdanih ograničenja svojeg prava na slobodno kretanje ili prepreka tom pravu ili koji se smatraju oštećenima zbog neprimjene načela jednakog postupanja u odnosu na njih, čak i nakon što je prestao odnos u kojem je navodno postojalo ograničenje i prepreka ili diskriminacija.</p>	<p>(1) Stranke koje su u skladu s ovim Zakonom izabrale medijaciju radi pokušaja mirnog rješavanja spora ne gube zbog toga mogućnost pokretanja sudskog, arbitražnog ili drugog postupka zbog protoka zastarnog ili prekluzivnog roka.</p> <p>(2) Zastara ne teče za vrijeme trajanja medijacije.</p> <p>(3) Ako je posebnim propisom određen rok za podnošenje tužbe, taj rok ne teče dok medijacija traje.</p>		
<p>2. Države članice osiguravaju da udruženja, organizacije, uključujući socijalne partnere, ili drugi pravni subjekti, koji, u skladu s kriterijima utvrđenima u njihovu nacionalnom pravu, praksi ili kolektivnim ugovorima, imaju legitimni interes u osiguravanju usklađenosti s ovom Direktivom, mogu sudjelovati, bilo u ime ili kao potpora radnicima Unije i članovima njihovih obitelji, uz njihov pristanak, u svim sudskim i/ili upravnim postupcima predviđenima radi ostvarivanja prava iz članka 1.</p> <p>3. Stavak 2. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje druge nadležnosti i kolektivna prava socijalnih partnera, predstavnika radnika i poslodavaca, prema potrebi, uključujući pravo na poduzimanje radnji</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o suzbijanju diskriminacije (NN 85/08, 112/12) članak/članci članak/članci Čl. 1., 9., 24.</p>

<p>u ime kolektivnog interesa, u okviru nacionalnog prava ili prakse.</p> <p>4. Stavak 2. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje nacionalna postupovna pravila u vezi sa zastupanjem i obranom u sudskim postupcima.</p> <p>5. Stavci 1. i 2. ovog članka primjenjuju se ne dovodeći u pitanje nacionalna pravila o rokovima za ostvarivanje prava iz članka 1. Međutim, ti nacionalni rokovi ne smiju ostvarivanje tih prava učiniti praktički nemogućim ili iznimno teškim.</p> <p>6. Države članice u svoje nacionalne pravne sustave uvode mjere koje su potrebne za zaštitu radnika Unije od svakog nepovoljnog postupanja ili nepovoljnih posljedica koji su reakcija na pritužbu ili postupak čiji je cilj osiguranje poštovanja prava iz članka 1.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Tijela za promicanje jednakog postupanja i potporu radnicima Unije i članovima njihovih obitelji</p> <p>1. Svaka država članica imenuje jednu ili više struktura ili tijela („tijela”) za promicanje, analizu, praćenje i potporu jednakog postupanja prema radnicima</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o tržištu rada (NN 118/18) članak/članci Članak 82. Zavod, na temelju javnih ovlasti, obavlja sljedeće poslove: 1) prati, analizira i istražuje gospodarska, socijalna i druga kretanja, zaposlenost, zapošljavanje i nezaposlenost te njihove međusobne utjecaje na temelju čega predlaže mjere za unapređenje zapošljavanja</p>

<p>Unije i članovima njihovih obitelji bez diskriminacije na temelju državljanstva, neopravdanih ograničenja ili prepreka njihovu pravu na slobodno kretanje te poduzima potrebne mjere za pravilno funkcioniranje takvih tijela. Ta tijela mogu biti dio postojećih tijela na nacionalnoj razini koja imaju slične ciljeve.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nadležnosti tih tijela uključuju:</p> <p>(a) pružanje ili osiguravanje pružanja neovisne pravne i/ili druge pomoći radnicima Unije i članovima njihovih obitelji, ne dovodeći u pitanje njihova prava te prava udruženja, organizacija i drugih pravnih subjekata iz članka 3.;</p> <p>(b) djelovanje kao kontaktna točka s odgovarajućim kontaktnim točkama u drugim državama članicama radi suradnje i razmjene relevantnih informacija;</p> <p>(c) provođenje ili naručivanje nezavisnih istraživanja i analiza u vezi s neopravdanim ograničenjima i preprekama pravu na slobodno kretanje, ili diskriminacijom na temelju državljanstva, radnika Unije i članova njihovih obitelji;</p>			<p>2) vodi evidencije i izdaje potvrde o nezaposlenima i drugim osobama, posreduje pri zapošljavanju između poslodavaca i osoba koje traže zaposlenje, prati potrebe za radnicima, njihovo zapošljavanje te u tom smislu surađuje s poslodavcima u Republici Hrvatskoj i drugim državama članicama Europske unije, Europskog gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije</p> <p>3) samostalno ili u suradnji sa socijalnim partnerima, obrazovnim ustanovama i drugim pravnim osobama organizira i provodi programe profesionalnog usmjeravanja, obrazovanja te druge oblike aktivne politike zapošljavanja</p> <p>4) surađuje s obrazovnim ustanovama radi usklađivanja obrazovnih programa s potrebama za radnicima i provođenja profesionalnog usmjeravanja</p> <p>5) prati provedbu programa obrazovanja koje organizira, odnosno troškove snosi Zavod, u cilju vrednovanja stečenih kompetencija polaznika i učinkovitosti programa s obzirom na zapošljivost</p> <p>6) provodi međunarodne ugovore o zapošljavanju i pravima za vrijeme nezaposlenosti</p>
---	--	--	--

<p>(d)osiguravanje objavljivanja nezavisnih izvješća i izrada preporuka o bilo kojem pitanju u vezi s takvim ograničenjima i preprekama ili diskriminacijom;</p> <p>(e)objavljivanje relevantnih informacija o primjeni pravila Unije o slobodnom kretanju radnika na nacionalnoj razini.</p> <p>U odnosu prema prvom podstavku točki (a), u slučaju kada tijela pružaju pomoć u pravnim postupcima, ta je pomoć besplatna za osobe koje nemaju dovoljno sredstava, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom.</p>			<p>7) obavlja poslove zapošljavanja hrvatskih državljana u inozemstvu i ostvarivanja njihovih prava</p> <p>8) rješava o pravima nezaposlenih osoba i obavlja isplatu naknada na temelju donesenih rješenja</p> <p>9) podnosi jednom godišnje Vladi Republike Hrvatske i Gospodarsko-socijalnom vijeću izvješće o radu Zavoda i to do 30. travnja za proteklu godinu i</p> <p>10) obavlja druge poslove utvrđene ovim i drugim posebnim zakonima, Statutom i aktima Zavoda.</p>
<p>3. Države članice Komisiji dostavljaju nazive i kontaktne podatke kontaktnih točaka i sve ažurirane informacije ili promjene u vezi s njima. Komisija vodi popis svih kontaktnih točaka i stavlja ga na raspolaganje državama članicama.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da su postojeća ili novoosnovana tijela svjesna dostupnosti postojećih službi informiranja i potpore na razini Unije, kao što su Vaša Europa, SOLVIT, EURES, mreža „Enterprise Europe Network” i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Uredba o preuzimanju Direktive 2014/54/EU o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika (NN 49/16) članak/članci članak/članci Članak 3., 4.</p>

<p>jedinstvene kontaktne točke, da ih mogu iskoristiti i surađivati s njima.</p> <p>5. Kad se zadaće iz stavka 2. ne dodjeljuju samo jednom tijelu nego više njih, države članice osiguravaju da te zadaće budu primjereno koordinirane.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13,) članak/članci članak/članci Članak 5.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o inspektoratu rada (NN 19/14) članak/članci članak/članci Članak 3.
<p>Članak 5.</p> <p>Dijalog</p> <p>Države članice promiču dijalog sa socijalnim partnerima i odgovarajućim nevladinim organizacijama koje, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom, imaju legitiman interes u doprinosu borbi protiv neopravdanih ograničenja prava na slobodno kretanje i prepreka tom pravu, i diskriminacije na temelju državljanstva, radnika Unije i članova njihovih obitelji s ciljem promicanja načela jednakog postupanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o radu (NN 93/14, 127/17) članak/članci članak/članci Čl. 221.

<p>Članak 6.</p> <p>Pristup informacijama i njihovo širenje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se zainteresirane osobe diljem njihovog državnog područja, a posebno radnici i poslodavci u Uniji, na sve odgovarajuće načine upoznaju s odredbama donesenima u skladu s ovom Direktivom i u skladu s člancima od 1. do 10. Uredbe (EU) br. 492/2011.</p> <p>2. Države članice osiguravaju, na više od jednog službenog jezika institucija Unije, jasne, besplatne, lako dostupne, sveobuhvatne i aktualne informacije o pravima zajamčenima pravom Unije u vezi sa slobodnim kretanjem radnika. Te bi informacije također trebale biti lako dostupne putem službi Vaša Europa i EURES.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sustavu državne uprave (NN 150/11, 12/13, 93/16, 104/16) članak/članci članak/članci Čl. 77.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravu na pristup informacijama (NN 25/13, 85/15) članak/članci članak/članci Čl. 6.
<p>Članak 7.</p> <p>Minimalni zahtjevi</p> <p>1. Države članice mogu uvesti ili nastaviti provoditi odredbe koje su s obzirom na zaštitu načela jednakog postupanja povoljnije od odredaba utvrđenih u ovoj Direktivi.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije primjenjivo za prenošenje tekstem Zakona.

<p>2. Države članice mogu predvidjeti da nadležnosti tijela iz članka 4. ove Direktive za promicanje, analizu, praćenje i potporu jednakom postupanju prema radnicima Unije i članovima njihovih obitelji bez diskriminacije na temelju državljanstva obuhvaćaju i pravo na jednako postupanje bez diskriminacije na temelju državljanstva svih građana Unije koji ostvaruju svoje pravo na slobodno kretanje i članova njihovih obitelji, u skladu s člankom 21. UFEU-a i Direktivom 2004/38/EZ.</p> <p>3. Provedba ove Direktive ni u kojem slučaju ne smije biti dovoljan razlog za smanjenje razine zaštite radnika Unije i članova njihovih obitelji u područjima na koja se ona primjenjuje, ne dovodeći u pitanje pravo država članica da na promjene stanja odgovore donošenjem zakona i drugih propisa različitih od onih koji su na snazi 20. svibnja 2014., pod uvjetom da se pritom poštuje ova Direktiva.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 8.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 21. svibnja 2016. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.</p> <p>Kada države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo za prenošenje tekstem Zakona.</p>
<p>Članak 9.</p> <p>Izvješće</p> <p>Komisija do 21. studenoga 2018. podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru o provedbi ove Direktive, prema potrebi s ciljem predlaganja potrebnih izmjena.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo za prenošenje tekstem Zakona.</p>

<p>Članak 10.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo za prenošenje tekstem Zakona.</p>
<p>Članak 11.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije primjenjivo za prenošenje tekstem Zakona.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o mirnom rješavanju sporova (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Svrha</p> <p>Svrha je ove Direktive unaprijediti provedbu prava i politika Unije u specifičnim područjima utvrđivanjem zajedničkih minimalnih standarda kojima se pruža visoka razina zaštite osobama koje prijavljuju povrede prava Unije.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 3. (1) Cilj je ovoga Zakona učinkovita zaštita prijavitelja nepravilnosti koja uključuje i osiguravanje dostupnih i pouzdanih načina prijavljivanja nepravilnosti.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Materijalno područje primjene</p> <p>1. Ovom Direktivom utvrđuju se zajednički minimalni standardi za zaštitu osoba koje prijavljuju sljedeće povrede prava Unije:</p> <p>(a) povrede koje su obuhvaćene područjem primjene akata Unije navedenih u Prilogu koji se odnose na sljedeća područja:</p> <p>i. javnu nabavu; ii. financijske usluge, proizvode i tržišta te</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 4. (1) Ovim Zakonom propisuje se zaštita osoba koje prijavljuju nepravilnosti:</p> <p>a) koje su obuhvaćene područjem primjene akata Europske unije navedenih u dijelu I Priloga ovom zakonu koji se odnose na sljedeća područja:</p> <ul style="list-style-type: none"> • javnu nabavu, • financijske usluge, proizvode i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma,

<p>sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma;</p> <p>iii.sigurnost i sukladnost proizvoda;</p> <p>iv. sigurnost prometa;</p> <p>v. zaštitu okoliša;</p> <p>vi.zaštitu od zračenja i nuklearnu sigurnost;</p> <p>vii.sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja;</p> <p>viii. javno zdravlje;</p> <p>ix. zaštitu potrošača;</p> <p>x.zaštitu privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava;</p> <p>(b)povrede koje utječu na financijske interese Unije kako je navedeno u članku 325. UFEU-a i dodatno utvrđeno u relevantnim mjerama Unije;</p> <p>(c)povrede koje se odnose na unutarnje tržište, kako je navedeno u članku 26. stavku 2. UFEU-a, uključujući povrede pravila Unije o tržišnom natjecanju i državnim potporama, kao i povrede koje se odnose na unutarnje tržište u odnosu na radnje kojima se krše pravila o porezu na dobit ili</p>		<ul style="list-style-type: none"> • sigurnost i sukladnost proizvoda, • sigurnost prometa, • zaštitu okoliša, • zaštitu od zračenja i nuklearnu sigurnost, • sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja, • javno zdravlje, • zaštitu potrošača, • zaštitu privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava. <p>b) koje utječu na financijske interese Europske unije kako je navedeno u članku 325. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i dodatno utvrđeno u relevantnim mjerama Europske unije;</p> <p>c) koje se odnose na unutarnje tržište, kako je navedeno u članku 26. stavku 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, uključujući povrede pravila Europske unije o tržišnom natjecanju i državnim potporama, kao i povrede koje se odnose na</p>
--	--	---

<p>aranžmane čija je svrha ostvariti poreznu prednost koja je u suprotnosti s ciljem ili svrhom primjenjivog zakonodavstva o porezu na dobit.</p> <p>2. Ovom se Direktivom ne dovodi u pitanje ovlast država članica da u okviru nacionalnog prava prošire zaštitu u pogledu područja ili radnji koji nisu obuhvaćeni stavkom 1.</p>			<p>unutarnje tržište u odnosu na radnje kojima se krše pravila o porezu na dobit ili aranžmane čija je svrha ostvariti poreznu prednost koja je u suprotnosti sa ciljem ili svrhom primjenjivog zakonodavstva o porezu na dobit.</p> <p>d) koje se odnose na druge odredbe nacionalnih propisa, ukoliko se takvim kršenjem ugrožava i javni interes.</p>
<p>Članak 3.</p> <p>Odnos prema drugim aktima Unije i nacionalnim odredbama</p> <p>1. Ako su u sektorskim aktima Unije navedenima u dijelu II. Priloga predviđena posebna pravila o prijavljivanju povreda, primjenjuju se ta pravila. Odredbe ove Direktive primjenjuju se u mjeri u kojoj pitanje nije obvezno uređeno u tim sektorskim aktima Unije.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 4. (2) Odredbe ovog Zakona ne primjenjuju se na području obrane i nacionalne sigurnosti osim ako ista nisu obuhvaćena zakonodavstvom Europske unije navedenom u dijelu I Priloga ovog Zakona.</p> <p>(3) U skladu sa stavkom 2. ovoga članka, tijela u čijem su djelokrugu poslovi</p>

<p>2. Ovom se Direktivom ne utječe na nadležnost država članica da jamče nacionalnu sigurnost ni na njihovu ovlast da štite svoje ključne sigurnosne interese. Ona se osobito ne primjenjuje na prijave povreda pravila javne nabave koja uključuje obrambene ili sigurnosne aspekte osim ako su obuhvaćena relevantnim aktima Unije.</p> <p>3. Ovom se Direktivom ne utječe na primjenu prava Unije ili nacionalnog prava koje se odnosi na bilo što od sljedećeg:</p> <p>(a) zaštitu klasificiranih podataka;</p> <p>(b) zaštitu obveze čuvanja odvjjetničke tajne i medicinske privatnosti;</p> <p>(c) tajnost sudskih vijećanja;</p> <p>(d) pravila o kaznenom postupku.</p> <p>4. Ovom se Direktivom ne utječe na nacionalna pravila o ostvarivanju prava radnika na savjetovanje sa svojim predstavnicima ili sindikatima i o zaštiti od svake neopravdane</p>		<p>nacionalne sigurnosti i obrane donijeti će posebni akt kojim će se urediti zaštita prijavitelja nepravilnosti, te postupak prijavljivanja nepravilnosti u području ključnih sigurnosnih i obrambenih interesa, a vodeći računa o zaštiti ključnih sigurnosnih i obrambenih interesa.</p> <p>Članak 5.</p> <p>(1) Ukoliko su zakonodavstvom Europske unije navedenom u dijelu II Priloga ovom Zakonu predviđena posebna pravila o prijavljivanju nepravilnosti, primjenjuju se ta pravila. Odredbe ovog Zakona primjenjuju se u mjeri u kojoj pitanje nije obvezno uređeno aktima Unije iz dijela II Priloga ovog Zakona.</p> <p>(2) Ovim se zakonom ne utječe na primjenu prava Europske unije ili nacionalnog prava koje se odnosi na:</p> <p>(a) zaštitu klasificiranih podataka;</p>
--	--	--

<p>štetne mjere uzrokovane takvim savjetovanjima te o autonomiji socijalnih partnera i njihovom pravu sklapanja kolektivnih ugovora. Time se ne dovodi u pitanje razina zaštite koja se pruža ovom Direktivom.</p>			<p>(b) obvezu čuvanja odvjetničke tajne (c) obvezu čuvanja podataka koji se odnose na zdravlje pojedinca (d) tajnost sudskih vijećanja; (e) pravila o kaznenom postupku.</p>
<p>Članak 4.</p> <p>Osobno područje primjene</p> <p>1. Ova Direktiva primjenjuje se na prijavitelje koji su zaposleni u privatnom ili javnom sektoru i stekli su informacije o povredama u radnom okruženju, što uključuje najmanje sljedeće osobe:</p> <p>(a) osobe koje imaju status radnika u smislu članka 45. stavka 1. UFEU-a, uključujući službenike;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 6. Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:</p> <p>3. „prijavitelj nepravilnosti“ je fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju,</p> <p>5. „radno okruženje“ znači profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih</p>

<p>(b) osobe koje imaju položaj samozaposlenih osoba u smislu članka 49. UFEU-a;</p> <p>(c) dioničare i osobe koje su članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela poduzeća, uključujući neizvršne članove, te volontere i plaćene ili neplaćene vježbenike;</p> <p>(d) osobe koje rade pod nadzorom i u skladu s uputama ugovaratelja, podugovaratelja i dobavljača.</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje na prijavitelje i ako prijave ili javno razotkriju informacije o povredama stečene u okviru obavljanja poslova koje je u međuvremenu prestalo.</p> <p>3. Ova Direktiva primjenjuje se i na prijavitelje čije obavljanje poslova tek treba početi u slučajevima u kojima je ta osoba stekla informacije o povredi tijekom postupka zapošljavanja ili tijekom pregovora prije sklapanja ugovora.</p>		<p>aktivnosti, osobe stječu informacije o nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve nepravilnosti, uključivši situaciju kada je aktivnost u međuvremenu prestala ili neposredno treba ili je trebala započeti. Takve aktivnosti posebno uključuju:</p> <p>a) osobe u radnom odnosu</p> <p>b) osobe koje imaju položaj samozaposlenih osoba</p> <p>c) imatelje dionica i poslovnih udjela, kao i osobe koje su članovi upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela trgovačkog društva, uključujući neizvršne članove, te volontere i plaćene ili neplaćene vježbenike</p> <p>d) osobe koje rade pod nadzorom i u skladu s uputama ugovaratelja, podugovaratelja i dobavljača</p> <p>e) osobe koje na bilo koji način sudjeluju u</p>
--	--	---

<p>4. Mjere za zaštitu prijavitelja navedene u poglavlju VI. prema potrebi se primjenjuju i na:</p> <p>(a) prijaviteljeve pomagače;</p> <p>(b) treće osobe povezane s prijaviteljima, a koje bi mogle pretrpjeti osvetu u radnom okruženju, kao što su kolege ili srodnici prijavitelja; i</p> <p>(c) pravne subjekte u vlasništvu prijavitelja, za koje prijavitelji rade ili s kojima su prijavitelji na drugi način povezani u radnom okruženju.</p>		<p>djelatnostima pravne ili fizičke osobe,</p> <p>8. „povezane osobe“ su:</p> <p>a) pomagači prijavitelja nepravilnosti,</p> <p>b) srodnici, kolege i sve druge osobe povezane s prijaviteljem nepravilnosti koje bi mogle pretrpjeti osvetu u radnom okruženju,</p> <p>c) pravni subjekti u vlasništvu prijavitelja nepravilnosti, za koje prijavitelji nepravilnosti rade ili s kojima su prijavitelji na drugi način povezani u radnom okruženju,</p> <p>Članak 11.</p> <p>(2) Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili pokušana osveta, ili joj se prijetilo osvetom zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti.</p> <p>(3) Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz stavka</p>
---	--	---

			1. ovog članka, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena ili pokušana osveta, ili im se prijetilo osvetom zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi.
<p>Članak 5.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „povrede” znači radnje ili propusti koji su:</p> <p>i. nezakoniti i odnose se na akte Unije i područja obuhvaćena materijalnim područjem primjene iz članka 2.; ili</p> <p>ii. u suprotnosti s ciljem i svrhom pravila iz akata Unije i područja obuhvaćenih materijalnim</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 5. Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „povrede” znači radnje ili propusti koji su:</p> <p>i. nezakoniti i odnose se na akte Unije i područja obuhvaćena materijalnim područjem primjene iz članka 2.; ili</p> <p>ii. u suprotnosti s ciljem i svrhom pravila iz akata Unije i područja obuhvaćenih materijalnim područjem primjene iz članka 2.;</p>

<p>područjem primjene iz članka 2.;</p> <p>2. „informacije o povredama” znači informacije, uključujući opravdane sumnje, o stvarnim ili mogućim povredama koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili bio u kontaktu tijekom obavljanja posla, te o pokušajima prikrivanja takvih povreda;</p> <p>3. „prijava” ili „prijaviti” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama;</p> <p>4. „unutarnje prijavljivanje” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama unutar pravnog subjekta u privatnom ili javnom sektoru;</p> <p>5. „vanjsko prijavljivanje” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama nadležnim tijelima;</p> <p>6. „javno razotkrivanje” ili „javno razotkriti” znači stavljanje informacija o povredama na raspolaganje javnosti;</p>		<p>2. „informacije o povredama” znači informacije, uključujući opravdane sumnje, o stvarnim ili mogućim povredama koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili bio u kontaktu tijekom obavljanja posla, te o pokušajima prikrivanja takvih povreda;</p> <p>3. „prijava” ili „prijaviti” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama;</p> <p>4. „unutarnje prijavljivanje” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o povredama unutar pravnog subjekta u privatnom ili javnom sektoru;</p> <p>5. „vanjsko prijavljivanje” znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o</p>
--	--	--

<p>7. „prijavitelj” znači fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije o povredama stečene u okviru svojih aktivnosti povezanih s poslom;</p> <p>8. „prijaviteljev pomagač” znači fizička osoba koja pomaže prijavitelju u postupku prijavljivanja u radnom okruženju te čija bi pomoć trebala biti povjerljiva;</p> <p>9. „radno okruženje” znači trenutačne ili prethodne profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o povredama i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve informacije;</p> <p>10. „prijavljena osoba” znači fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju navedena kao osoba koja je počinila povredu ili s kojom je ta osoba povezana;</p> <p>11. „osveta” znači svaka izravna ili neizravna radnja ili propust u radnom okruženju potaknuta</p>		<p>povredama nadležnim tijelima;</p> <p>6. „javno razotkrivanje” ili „javno razotkriti” znači stavljanje informacija o povredama na raspolaganje javnosti;</p> <p>7. „prijavitelj” znači fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije o povredama stečene u okviru svojih aktivnosti povezanih s poslom;</p> <p>8. „prijaviteljev pomagač” znači fizička osoba koja pomaže prijavitelju u postupku prijavljivanja u radnom okruženju te čija bi pomoć trebala biti povjerljiva;</p> <p>9. „radno okruženje” znači trenutačne ili prethodne profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o povredama i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve informacije;</p>
--	--	--

<p>unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju;</p> <p>12. „daljnje postupanje” znači svaka mjera koju je primatelj prijave ili bilo koje nadležno tijelo poduzeo radi procjene točnosti navoda iz prijave i, prema potrebi, radi rješavanja prijavljene povrede, među ostalim s pomoću mjera kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka;</p> <p>13. „povratna informacija” znači pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje;</p> <p>14. „nadležno tijelo” znači svako nacionalno tijelo koje je imenovano za zaprimanje prijave u skladu s poglavljem III. i pružanje povratne informacije prijavitelju i/ili koje je imenovano za obavljanje</p>		<p>10. „prijavljena osoba” znači fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju navedena kao osoba koja je počinila povredu ili s kojom je ta osoba povezana;</p> <p>11. „osveta” znači svaka izravna ili neizravna radnja ili propust u radnom okruženju potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju;</p> <p>12. „daljnje postupanje” znači svaka mjera koju je primatelj prijave ili bilo koje nadležno tijelo poduzeo radi procjene točnosti navoda iz prijave i, prema potrebi, radi rješavanja prijavljene povrede, među ostalim s pomoću mjera kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka;</p> <p>13. „povratna informacija” znači</p>
---	--	---

<p>dužnosti predviđenih ovom Direktivom, posebno u pogledu daljnjeg postupanja.</p>		<p>pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje;</p> <p>14. „nadležno tijelo” znači svako nacionalno tijelo koje je imenovano za zaprimanje prijava u skladu s poglavljem III. i pružanje povratne informacije prijavitelju i/ili koje je imenovano za obavljanje dužnosti predviđenih ovom Direktivom, posebno u pogledu daljnjeg postupanja.</p> <p>Članak 6.</p> <p>Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeća značenja:</p> <p>1. „nepravilnost” znači radnje ili propuste koji su protupravni i odnose se na područje primjene i propise navedene u članku 4., ili su u suprotnosti s ciljem ili svrhom tih propisa;</p> <p>2. „informacije o nepravilnostima” označavaju informacije,</p>
---	--	---

		<p>uključujući opravdane sumnje, o stvarnim ili mogućim nepravilnostima koje su se dogodile ili su vrlo izgledne u organizaciji u kojoj prijavitelj radi ili je radio ili neposredno treba ili je trebao započeti raditi ili u drugoj organizaciji s kojom je prijavitelj u kontaktu ili bio u kontaktu u radnom okruženju, te o pokušajima prikrivanja takvih nepravilnosti;</p> <p>3. „prijavitelj nepravilnosti“ je fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o kojima je saznao u svom radnom okruženju;</p> <p>4. „prijava“ ili „prijaviti“ znači usmeno ili pisano prenošenje informacija o nepravilnostima;</p> <p>5. „radno okruženje“ znači profesionalne aktivnosti u javnom ili privatnom sektoru u okviru kojih, neovisno o prirodi tih aktivnosti, osobe stječu informacije o</p>
--	--	--

		<p>nepravilnostima i u okviru kojih bi te osobe mogle doživjeti osvetu ako prijave takve nepravilnosti, uključivši situaciju kada je aktivnost u međuvremenu prestala ili neposredno treba ili je trebala započeti.</p> <p>9. „osveta“ označava svaku izravnu ili neizravnu radnju ili propust u radnom okruženju, uključujući prijetnje osvetom i pokušaje osvete, potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju;</p> <p>10. „povjerljiva osoba“ je fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijava nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti;</p>
--	--	---

		<p>11. „prijavljena osoba” je tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba koja je u prijavi ili pri javnom razotkrivanju nepravilnosti navedena kao odgovorna za počinjenje nepravilnosti ili s njom povezana osoba;</p> <p>12. „daljnje postupanje“ označava svaku radnju koju je primatelj prijave nadležan za ispitivanje nepravilnosti ili bilo koje drugo tijelo ili osoba, organizacijska cjelina, odnosno tijelo nadležno za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti poduzeo radi procjene točnosti navoda iz prijave i, prema potrebi, rješavanja prijavljene nepravilnosti, uključujući mjere kao što su unutarnja istraga, istraga, progon, mjera za povrat sredstava ili zaključivanje postupka;</p> <p>13. „povratna informacija” znači pružanje informacija prijaviteljima u vezi s predviđenim ili poduzetim</p>
--	--	---

		<p>daljnjim postupanjima te o razlozima za takvo daljnje postupanje.</p> <p>14. „pomagač prijavitelju nepravilnosti“ znači fizička osoba koja pomaže prijavitelju nepravilnosti u postupku prijavljivanja u radnom okruženju.</p> <p>Članak 19. (1) Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti poslodavcu.</p> <p>Članak 23. (1) Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti nadležnom tijelu</p> <p>Članak 24. (1) Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je pučki pravobranitelj. (2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu: 1. zaprima prijavu o nepravilnosti</p>
--	--	---

		<p>2. bez odgode, a najkasnije u roku od sedam dana od dana prijave, potvrđuje taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja</p> <p>3. ispituje pojedinačne prijave radi poduzimanja radnji iz svoje nadležnosti potrebnih za zaštitu prava prijavitelja, ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osvete zbog prijave nepravilnosti</p> <p>4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti</p> <p>5. izrađuje izvještaj kojim ocjenjuje jesu li ugrožena ili povrijeđena ustavna ili zakonska prava prijavitelja nepravilnosti</p>
--	--	---

		<p>6. daje opće pravne informacije o postupcima prijavljivanja i javnog razotkrivanja nepravilnosti, te o zaštiti prava u skladu s ovim Zakonom</p> <p>7. čuva identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno nacionalnom pravu</p> <p>8. u svom godišnjem izvješću izvješćuje Hrvatski sabor o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, a to može činiti i posebnim izvješćima ako se radi o ugroženosti ustavnih i zakonskih prava većeg stupnja ili značaja</p> <p>9. nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije pravodobno prosljeđuje informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim pravom</p>
--	--	---

		<p>10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovog Zakona, a osobito:</p> <ul style="list-style-type: none">a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitub) kontakt podatke za zaprimanje prijava, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovoric) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije
--	--	--

		<p>d) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u skladu s člankom 16. ovog Zakona i odredbama nacionalnog prava</p> <p>e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi</p> <p>f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave</p> <p>g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti.</p> <p>(3) Postupak zaštite prijavitelja nepravilnosti provodi se sukladno propisima koje primjenjuje pučki pravobranitelj te odredbama ovoga Zakona.</p> <p>Članak 25.</p> <p>(5) Pučki pravobranitelj dužan je prijavitelju</p>
--	--	---

			<p>nepravilnosti pružiti informacije o tijeku i radnjama poduzetima u postupku u pravilu u roku od 30 dana, ali ne duljem od 90 dana. U opravdanim slučajevima taj rok može trajati do šest mjeseci.</p> <p>Članak 26.</p> <p>(1) Javno razotkrivanje nepravilnosti je otkrivanje nepravilnosti javnosti.</p>
<p>Članak 6.</p> <p>Uvjeti za zaštitu prijavitelja</p> <p>1. Prijavitelji imaju pravo na zaštitu na temelju ove Direktive pod uvjetom da su:</p> <p>(a) imali opravdan razlog vjerovati da su prijavljene informacije o povredama istinite u trenutku prijave i da su te informacije obuhvaćene područjem primjene ove Direktive; i</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 12.</p> <p>(1) Prijavitelji nepravilnosti ostvaruju pravo na zaštitu predviđenu ovim Zakonom ukoliko su imali opravdan razlog vjerovati da su prijavljene ili javno razotkrivene informacije o nepravilnostima istinite u trenutku prijave ili razotkrivanja te da su te informacije obuhvaćene</p>

<p>(b) podnijeli prijavu unutarnjim kanalima u skladu s člankom 7. ili vanjskim kanalima u skladu s člankom 10., ili su javno razotkrili informacije u skladu s člankom 15.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje postojeće obveze za omogućivanje anonimnih prijava u skladu s pravom Unije, ovom Direktivom ne utječe se na ovlast država članica da odluče o tome jesu li pravni subjekti u privatnom ili javnom sektoru i nadležna tijela dužni prihvatiti anonimne prijave povreda i postupati dalje na temelju njih.</p> <p>3. Osobe koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o povredama, a čiji je identitet naknadno utvrđen i koje trpe osvetu imaju neovisno o tome pravo na zaštitu predviđenu poglavljem VI., pod uvjetom da ispunjavaju uvjete utvrđene u stavku 1.</p> <p>4. Osobe koje povrede obuhvaćene područjem primjene ove Direktive</p>		<p>područjem primjene ovog Zakona te ukoliko su podnijeli prijavu u skladu s odredbama ovog Zakona sustavom unutarnjeg ili vanjskog prijavljivanja nepravilnosti ili su javno razotkrili nepravilnost.</p> <p>(2) Osobe koje su anonimno prijavile ili javno razotkrile informacije o nepravilnostima, a koje ispunjavaju uvjete iz stavka 1. ovog članka i čiji je identitet naknadno utvrđen te trpe osvetu, imaju pravo na zaštitu neovisno o tome što su prijavu podnijele anonimno.</p> <p>(3) Osobe koje nepravilnosti obuhvaćene područjem primjene iz dijela I i II Priloga ovog Zakona prijavljuju nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije imaju pravo na zaštitu propisanu ovim Zakonom pod istim uvjetima kao osobe koje podnose</p>
---	--	--

<p>prijavljaju nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije imaju pravo na zaštitu utvrđenu ovom Direktivom pod istim uvjetima kao osobe koje podnose prijavu vanjskim kanalima.</p> <p>POGLAVLJE II.</p> <p>UNUTARNJE PRIJAVLJIVANJE I DALJNJE POSTUPANJE</p>			<p>prijavu nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje.</p>
<p>Članak 7.</p> <p>Podnošenje prijave kanalima za unutarnje prijavljivanje</p> <p>1. Kao opće načelo i ne dovodeći u pitanje članke 10. i 15., informacije o povredama mogu se prijaviti kanalima za unutarnje prijavljivanje i postupcima predviđenima u ovom poglavlju.</p> <p>2. Države članice potiču davanje prednosti podnošenju prijave kanalima za unutarnje prijavljivanje pred podnošenjem prijave kanalima za vanjsko prijavljivanje ako se povreda može učinkovito</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti Članak 19.</p> <p>(1) Unutarnje prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti poslodavcu.</p> <p>Članak 21.</p> <p>(2) Sustav za unutarnje prijavljivanje, kao i informacije o njemu, moraju biti lako dostupni svim osobama iz radnog</p>

<p>interno riješiti i ako prijavitelj smatra da nema rizika od osvete.</p> <p>3. Odgovarajuće informacije o upotrebi kanala za unutarnje prijavljivanje iz stavka 2. pružaju se u kontekstu informacija koje daju pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru na temelju članka 9. stavka 1. točke (g) i nadležna tijela na temelju članka 12. stavka 4. točke (a) i članka 13.</p>		<p>okruženja, razumljivi i učinkoviti u svrhu poticanja prvenstvenog korištenja sustava unutarnjeg prijavljivanja.</p> <p>Članak 22.</p> <p>(2) Povjerljiva osoba dužna je:</p> <p>8. Pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.</p> <p>Članak 24.</p> <p>(2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu:</p> <p>4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti,</p>
--	--	---

		<p>10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovog Zakona, a osobito:</p> <ul style="list-style-type: none">a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitub) kontakt podatke za zaprimanje prijava, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovoric) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije
--	--	--

			<p>d) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u skladu s člankom 16. ovog Zakona i odredbama nacionalnog prava</p> <p>e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi</p> <p>f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave</p> <p>g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti.</p>
--	--	--	---

<p>Članak 8.</p> <p>Obveza uspostave kanala za unutarnje prijavljivanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru uspostave kanale i postupke za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje, nakon savjetovanja i u dogovoru sa socijalnim partnerima, ako je to predviđeno nacionalnim pravom.</p> <p>2. Kanalima i postupcima iz stavka 1. ovog članka radnicima subjekta omogućuje se prijavljivanje informacija o povredama. Njima se i drugim osobama iz članka 4. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) te članka 4. stavka 2. koje su u kontaktu s tim subjektom u okviru aktivnosti povezanih s poslom može omogućiti prijavljivanje informacija o povredama.</p> <p>3. Stavak 1. primjenjuje se na pravne subjekte u privatnom sektoru s 50 ili više radnika.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 8.</p> <p>Obveza uspostave kanala za unutarnje prijavljivanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru uspostave kanale i postupke za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje, nakon savjetovanja i u dogovoru sa socijalnim partnerima, ako je to predviđeno nacionalnim pravom.</p> <p>2. Kanalima i postupcima iz stavka 1. ovog članka radnicima subjekta omogućuje se prijavljivanje informacija o povredama. Njima se i drugim osobama iz članka 4. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) te članka 4. stavka 2. koje su u kontaktu s tim subjektom u okviru aktivnosti povezanih s poslom može omogućiti prijavljivanje informacija o povredama.</p> <p>3. Stavak 1. primjenjuje se na pravne subjekte u</p>
--	--	----------------------	---

<p>4. Prag utvrđen u stavku 3. ne primjenjuje se na subjekte koji su obuhvaćeni područjem primjene akata Unije iz dijelova I.B i II. Priloga.</p> <p>5. Kanalima za prijavljivanje može interno upravljati osoba ili odjel koji su imenovani u tu svrhu ili ih eksterno može pružati treća osoba. Zaštitne mjere i zahtjevi iz članka 9. stavka 1. primjenjuju se i na treće osobe kojima je povjereno upravljanje kanalom za prijavljivanje pravnog subjekta u privatnom sektoru.</p> <p>6. Pravni subjekti u privatnom sektoru koji imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i svih istraga koje se trebaju provesti. Time se ne dovode u pitanje obveze čuvanja povjerljivosti, pružanja povratne informacije i rješavanja prijavljene povrede koje za takve subjekte proizlaze iz ove Direktive.</p> <p>7. Nakon odgovarajuće procjene rizika, uzimajući u obzir prirodu aktivnosti</p>		<p>privatnom sektoru s 50 ili više radnika.</p> <p>4. Prag utvrđen u stavku 3. ne primjenjuje se na subjekte koji su obuhvaćeni područjem primjene akata Unije iz dijelova I.B i II. Priloga.</p> <p>5. Kanalima za prijavljivanje može interno upravljati osoba ili odjel koji su imenovani u tu svrhu ili ih eksterno može pružati treća osoba. Zaštitne mjere i zahtjevi iz članka 9. stavka 1. primjenjuju se i na treće osobe kojima je povjereno upravljanje kanalom za prijavljivanje pravnog subjekta u privatnom sektoru.</p> <p>6. Pravni subjekti u privatnom sektoru koji imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i svih istraga koje se trebaju provesti. Time se ne dovode u pitanje obveze čuvanja povjerljivosti, pružanja povratne informacije i rješavanja prijavljene</p>
---	--	---

<p>subjekata i posljedičnu razinu rizika, posebno za okoliš i javno zdravlje, države članice mogu zahtijevati od pravnih subjekata u privatnom sektoru s manje od 50 radnika da uspostave kanale i postupke za unutarnje prijavljivanje u skladu s poglavljem II.</p> <p>8. Države članice Komisiju obavješćuju o svakoj odluci koju donesu kako bi od pravnih subjekata u privatnom sektoru zahtijevale da uspostave kanale za unutarnje prijavljivanje na temelju stavka 7. Ta obavijest sadržava razloge za odluku i kriterije primijenjene u procjeni rizika iz stavka 7. Komisija o toj odluci obavješćuje druge države članice.</p> <p>9. Stavak 1. primjenjuje se na sve pravne subjekte u javnom sektoru, uključujući svaki subjekt koji je u vlasništvu ili pod kontrolom takvih subjekata.</p> <p>Države članice iz obveze iz stavka 1. mogu izuzeti općine s manje od 10 000 stanovnika ili</p>		<p>povrede koje za takve subjekte proizlaze iz ove Direktive.</p> <p>7. Nakon odgovarajuće procjene rizika, uzimajući u obzir prirodu aktivnosti subjekata i posljedičnu razinu rizika, posebno za okoliš i javno zdravlje, države članice mogu zahtijevati od pravnih subjekata u privatnom sektoru s manje od 50 radnika da uspostave kanale i postupke za unutarnje prijavljivanje u skladu s poglavljem II.</p> <p>8. Države članice Komisiju obavješćuju o svakoj odluci koju donesu kako bi od pravnih subjekata u privatnom sektoru zahtijevale da uspostave kanale za unutarnje prijavljivanje na temelju stavka 7. Ta obavijest sadržava razloge za odluku i kriterije primijenjene u procjeni rizika iz stavka 7. Komisija o toj odluci obavješćuje druge države članice.</p> <p>9. Stavak 1. primjenjuje se na sve pravne subjekte u</p>
--	--	---

<p>manje od 50 radnika odnosno druge subjekte iz prvog podstavka ovog stavka s manje od 50 radnika.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da općine mogu dijeliti kanale za unutarnje prijavljivanje ili da tim kanalima upravljaju zajednička općinska tijela u skladu s nacionalnim pravom, pod uvjetom da su dijeljeni kanali za unutarnje prijavljivanje različiti i autonomni u odnosu na relevantne kanale za vanjsko prijavljivanje.</p>		<p>javnom sektoru, uključujući svaki subjekt koji je u vlasništvu ili pod kontrolom takvih subjekata.</p> <p>Države članice iz obveze iz stavka 1. mogu izuzeti općine s manje od 10 000 stanovnika ili manje od 50 radnika odnosno druge subjekte iz prvog podstavka ovog stavka s manje od 50 radnika.</p> <p>Države članice mogu predvidjeti da općine mogu dijeliti kanale za unutarnje prijavljivanje ili da tim kanalima upravljaju zajednička općinska tijela u skladu s nacionalnim pravom, pod uvjetom da su dijeljeni kanali za unutarnje prijavljivanje različiti i autonomni u odnosu na relevantne kanale za vanjsko prijavljivanje.</p> <p>Članak 6.</p> <p>3.</p> <p>„prijavitelj nepravilnosti“ je fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva nepravilnosti o</p>
--	--	--

		<p>kojima je saznao u svom radnom okruženju;</p> <p>6. „poslodavac“ je tijelo javne vlasti, fizička ili pravna osoba prema zakonu kojim se uređuju radni odnosi, te fizička ili pravna osoba kod koje prijavitelj nepravilnosti obavlja profesionalne aktivnosti u radnom okruženju</p> <p>10. „povjerljiva osoba“ je fizička osoba zaposlena kod poslodavca ili treća fizička osoba imenovana od strane poslodavca radi zaprimanja prijava nepravilnosti, komunikacije s prijaviteljem i vođenja postupka zaštite u vezi s prijavom nepravilnosti;</p> <p>Članak 16. Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnost, pomagač prijavitelja nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna</p>
--	--	---

		<p>je štiti podatke koje sazna iz prijave te ih ne smije koristiti ili otkrivati za druge svrhe osim one koje su potrebne za ispravno daljnje postupanje.</p> <p>Članak 18.</p> <p>(1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u članku 14., 15. i 16.</p> <p>Članak 19.</p> <p>(2) Poslodavac koji zapošljava najmanje 50 radnika, dužan je uspostaviti sustav unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti. Poslodavci koji zapošljavaju manje od 50 radnika mogu imati uspostavljen sustav unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti.</p> <p>(3) Iznimno od stavka 2. ovog članka, poslodavac koji je obuhvaćen primjenom akata iz dijela I</p>
--	--	---

		<p>točka B. i dijela II Priloga, dužan je uspostaviti sustav unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti neovisno o broju zaposlenih.</p> <p>(4) Pravni subjekti u privatnom sektoru te trgovačka društva iz članka 6. točke 7. ovog Zakona koji imaju između 50 i 249 radnika mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i vođenja postupka, pod uvjetima predviđenim ovim Zakonom i nacionalnim pravom u području radnih odnosa.</p> <p>(5) Općine mogu dijeliti resurse u pogledu primitka prijava i vođenja postupka u skladu s propisima koji reguliraju područje lokalne samouprave.</p> <p>Članak 20.</p> <p>(1) Poslodavac je dužan:</p> <p>2. imenovati povjerljivu osobu i njenog zamjenika u skladu s općim aktom iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona, na prijedlog:</p>
--	--	--

		<p>a) radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća</p> <p>b) najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca, ukoliko radničko vijeće ili sindikalni povjerenik koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća nisu ustanovljeni pri poslodavcu</p> <p>Članak 21. (1) Općim aktom uređuje se postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti i postupak imenovanja povjerljive osobe i njenog zamjenika.</p> <p>Članak 22. (1) Postupak unutarnjeg prijavljivanja nepravilnosti započinje dostavljanjem prijave povjerljivoj osobi. (2) Povjerljiva osoba dužna je: 1. zaprimiti prijavu nepravilnosti i potvrditi primitak prijave u roku od sedam dana od dana primitka</p>
--	--	---

		<p>2. bez odgode poduzeti radnje iz svoje nadležnosti potrebne za zaštitu prijavitelja nepravilnosti</p> <p>3. poduzeti radnje radi ispitivanja nepravilnosti i dostaviti prijavitelju povratnu informaciju o prijavi u pravilu u roku od 30 dana, ali ne duljem od 90 dana od dana potvrde o primitku prijave ili ako potvrda nije poslana prijavitelju, nakon proteka sedam dana od dana podnošenja prijave</p> <p>4. bez odgode prijavu o nepravilnosti proslijediti tijelima ovlaštenim na postupanje prema sadržaju prijave, ako nepravilnost nije riješena s poslodavcem</p> <p>5. bez odgode pisanim putem obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu ispitivanja prijave</p> <p>6. pisanim putem izvijestiti nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti o zaprimljenim prijavama i ishodu postupanja u roku od 30 dana od dana odlučivanja o prijavi</p>
--	--	---

			<p>7. čuvati identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno posebnom zakonu</p> <p>8. pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.</p> <p>(4) Povjerljiva osoba i njezin zamjenik moraju svoje dužnosti obavljati zakonito i savjesno i ne smiju zlouporabiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.</p>
--	--	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Postupci za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje</p> <p>1. Postupci za unutarnje prijavljivanje i daljnje postupanje iz članka 8. uključuju sljedeće:</p> <p>(a) kanale za zaprimanje prijava koji su oblikovani, uspostavljeni i djeluju na siguran način kojim se osigurava zaštita povjerljivosti identiteta prijavitelja i svake treće osobe koja se spominje u prijavi te sprječava pristup neovlaštenim članovima osoblja;</p> <p>(b) potvrdu o primitku prijave upućenu prijavitelju u roku od sedam dana od tog primitka;</p> <p>(c) imenovanje nepristrane osobe ili odjela nadležnih za daljnje postupanje na temelju prijava, što može biti ista osoba ili odjel koji zaprimaju prijave, i koji će održavati komunikaciju s prijaviteljem i, prema</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 14. (1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka. (2) Iznimno od stavka 1. ovog članka identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu se otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Europske unije ili nacionalnim pravom u okviru istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe.</p>
--	--	----------------------	--

<p>potrebi, tražiti od njega dodatne informacije i pružiti mu povratnu informaciju;</p> <p>(d) savjesno daljnje postupanje imenovane osobe ili odjela iz točke (c);</p> <p>(e) savjesno daljnje postupanje, ako je to predviđeno nacionalnim pravom, u slučaju anonimnih prijava;</p> <p>(f) razuman rok za pružanje povratne informacije, koji nije dulji od tri mjeseca od potvrde o primitku prijave ili, ako potvrda nije poslana prijavitelju, tri mjeseca od isteka sedmodnevnog razdoblja nakon podnošenja prijave;</p> <p>(g) pružanje jasnih i lako dostupnih informacija o postupcima za podnošenje prijave vanjskim kanalima nadležnim tijelima na temelju članka 10. i, prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije.</p> <p>2. Kanalima iz stavka 1. točke (a) omogućuje se podnošenje prijava u pisanom ili usmenom obliku ili na oba načina. Usmeno prijavljivanje moguće</p>		<p>(3) Otkrivanja izvršena na temelju iznimke predviđene stavkom 2. ovoga članka podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Europske unije i nacionalnog zakonodavstva. Tijelo koje otkriva identitet prijavitelja, istoga obavještava prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisanu obavijest s razlozima za otkrivanje povjerljivih podataka.</p> <p>(4) Odredbe stavka 1. ovoga članka koje se odnose na zaštitu identiteta prijavitelja primjenjuju se i na zaštitu identiteta prijavljenih osoba.</p> <p>Članak 15.</p> <p>(1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim</p>
--	--	--

<p>je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku.</p> <p>POGLAVLJE III.</p> <p>VANJSKO PRIJAVLJIVANJE I DALJNJE POSTUPANJE</p>		<p>Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije i nacionalnim pravom kojim se regulira zaštita osobnih podataka.</p> <p>(2) Osobni podaci koji očito nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.</p> <p>Članak 16.</p> <p>Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnost, pomagač prijavitelja nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna iz prijave te ih ne smije koristiti ili otkrivati za druge svrhe osim one koje su potrebne za ispravno daljnje postupanje.</p>
---	--	---

		<p>Članak 17.</p> <p>(2) Prijava nepravilnosti može se podnijeti u pisanom ili usmenom obliku. Pisani oblik uključuje svaki oblik komunikacije koji osigurava pisani zapis. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku.</p> <p>Članak 20.</p> <p>(1) Poslodavac je dužan:</p> <p>2. imenovati povjerljivu osobu i njenog zamjenika u skladu s općim aktom iz članka 21. stavka 1. ovoga Zakona, na prijedlog:</p> <p>a) radničkog vijeća ili sindikalnog povjerenika koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća</p> <p>b) najmanje 20 % radnika zaposlenih kod poslodavca, ukoliko radničko vijeće ili</p>
--	--	--

		<p>sindikalni povjerenik koji je preuzeo prava i obveze radničkog vijeća nisu ustanovljeni pri poslodavcu</p> <p>Članak 22. (2) Povjerljiva osoba dužna je:</p> <p>1. zaprimiti prijavu nepravilnosti i potvrditi primitak prijave u roku od sedam dana od dana primitka</p> <p>3. poduzeti radnje radi ispitivanja nepravilnosti i dostaviti prijavitelju povratnu informaciju o prijavi u pravilu u roku od 30 dana, ali ne duljem od 90 dana od dana potvrde o primitku prijave ili ako potvrda nije poslana prijavitelju, nakon proteka sedam dana od dana podnošenja prijave</p> <p>5. bez odgode pisanim putem obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu ispitivanja prijave</p>
--	--	---

			<p>7. čuvati identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno posebnom zakonu</p> <p>8. pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.</p> <p>(4) Povjerljiva osoba i njezin zamjenik moraju svoje dužnosti obavljati zakonito i savjesno i ne smiju zlouporabiti svoje ovlasti na štetu prijavitelja nepravilnosti.</p>
--	--	--	--

<p>Članak 10.</p> <p>Podnošenje prijave kanalima za vanjsko prijavljivanje</p> <p>Ne dovodeći u pitanje članak 15. stavak 1. točku (b), prijavitelji prijavljuju informacije o povredama upotrebom kanala i postupaka iz članka 11. i 12., nakon što su prvo prijavili kanalima za unutarnje prijavljivanje, ili izravnom prijavom kanalima za vanjsko prijavljivanje.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 23.</p> <p>(1) Vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je prijavljivanje nepravilnosti nadležnom tijelu.</p> <p>(2) Prijavitelj nepravilnosti može prijaviti nepravilnost nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nakon što je prvo podnio prijavu kroz sustav unutarnjeg prijavljivanja ili - izravno nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje.
<p>Članak 11.</p> <p>Obveza uspostave kanala za vanjsko prijavljivanje i daljnjeg postupanja na temelju prijava</p> <p>1. Države članice imenuju tijela koja su nadležna za zaprimanje prijava, pružanje povratne informacije u vezi s njima i daljnje postupanje na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 24.</p> <p>(1) Nadležno tijelo za vanjsko prijavljivanje nepravilnosti je pučki pravobranitelj.</p> <p>(2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. zaprima prijavu o nepravilnosti

<p>temelju njih te im osiguravaju odgovarajuće resurse.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela:</p> <p>(a) uspostave neovisne i autonomne kanale za vanjsko prijavljivanje te za zaprimanje i postupanje s informacijama o povredama;</p> <p>(b) bez odgode, a u svakom slučaju unutar sedam dana od primitka prijave, potvrde taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja;</p> <p>(c) savjesno provode daljnja postupanja na temelju prijave;</p> <p>(d) u razumnom roku, koji nije dulji od tri mjeseca ili šest mjeseci u valjano opravdanim slučajevima, prijavitelju pruže povratnu informaciju;</p> <p>(e) obavješćuju prijavitelja o konačnom ishodu istraga potaknutih prijavom, u</p>		<p>2. bez odgode, a najkasnije u roku od sedam dana od dana prijave, potvrđuje taj primitak, osim ako je prijavitelj izričito zatražio suprotno ili ako nadležno tijelo opravdano vjeruje da bi se potvrdom primitka prijave ugrozila zaštita identiteta prijavitelja</p> <p>3. ispituje pojedinačne prijave radi poduzimanja radnji iz svoje nadležnosti potrebnih za zaštitu prava prijavitelja, ako je prijavitelj nepravilnosti učinio vjerojatnim da jest ili bi mogao biti žrtva osvete zbog prijave nepravilnosti</p> <p>4. prijavu o nepravilnosti u razumnom roku na siguran način prosljeđuje tijelima ovlaštenim za postupanje prema sadržaju prijave te o tome bez odgađanja obavještava prijavitelja nepravilnosti</p> <p>7. čuva identitet prijavitelja nepravilnosti i podatke zaprimljene u prijavi od neovlaštenog</p>
--	--	---

<p>skladu s postupcima predviđenima nacionalnim pravom;</p> <p>(f) prema potrebi, nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije pravodobno prosljeđuju informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Unije ili nacionalnim pravom.</p> <p>3. Države članice mogu predvidjeti da nadležna tijela nakon pomne procjene mogu odlučiti da je prijavljena povreda očito neznatna te da ne zahtijeva daljnje postupanje na temelju ove Direktive, osim zaključivanja postupka. Time se ne utječe na druge obveze ili druge primjenjive postupke za rješavanje prijavljene povrede ni na zaštitu koja se pruža ovom Direktivom u vezi s unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem. U takvom slučaju nadležna tijela obavješćuju prijavitelja o svojoj odluci i razlozima za nju.</p> <p>4. Države članice mogu predvidjeti da nadležna tijela</p>		<p>otkrivanja odnosno objave drugim osobama, osim ako to nije suprotno nacionalnom pravu 9. nadležnim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije pravodobno prosljeđuje informacije iz prijave radi provođenja daljnje istrage, ako je tako predviđeno pravom Europske unije ili nacionalnim pravom</p> <p>Članak 25.</p> <p>(4) U slučaju velikog priljeva prijava pučki pravobranitelj može dati prednost prijavama o teškim nepravilnostima ili o nepravilnostima glede ključnih odredaba obuhvaćenih područjem primjene ovog Zakona. U svakom slučaju primjenjuje se rok iz stavka 5. ovog članka.</p> <p>(5) Pučki pravobranitelj dužan je prijavitelju nepravilnosti pružiti informacije o tijeku i radnjama poduzetima u</p>
--	--	---

<p>mogu odlučiti zaključiti postupke u vezi s repetitivnim prijavama koje ne sadržavaju značajne nove informacije o povredama u odnosu na prethodnu prijavu u vezi s kojom su relevantni postupci zaključeni, osim ako je drukčije daljnje postupanje opravdano novim pravnim ili činjeničnim okolnostima. U takvom slučaju nadležna tijela obavješćuju prijavitelja o svojoj odluci i razlozima za nju.</p> <p>5. Države članice mogu predvidjeti da u slučaju velikog priljeva prijava nadležna tijela prednost mogu dati prijavama o teškim povredama ili o povredama ključnih odredaba obuhvaćenih područjem primjene ove Direktive, ne dovodeći u pitanje rok iz stavka 2. točke (d).</p> <p>6. Države članice osiguravaju da svako tijelo koje je zaprimilo prijavu, ali nije nadležno za rješavanje prijavljene povrede prosljedi tu prijavu nadležnom tijelu u razumnom roku i na siguran način te da je prijavitelj</p>		<p>postupku u pravilu u roku od 30 dana, ali ne duljem od 90 dana. U opravdanim slučajevima taj rok može trajati do šest mjeseci.</p> <p>(6) Pučki pravobranitelj može, nakon izvršene procjene, odlučiti da je prijavljena nepravilnost očito neznatna te da ne zahtjeva daljnje postupanje u smislu ovog zakona. Podnositelji takve prijave uživaju i dalje zaštitu predviđenu ovim zakonom.</p> <p>(7) Pučki pravobranitelj može, ako prijava ne sadrži značajne nove informacije o povredama u odnosu na prethodnu prijavu u vezi s kojom su relevantni postupci okončani, a daljnje postupanje nije opravdano novim pravnim ili činjeničnim okolnostima, zaključiti postupak i tome obavijestiti prijavitelja.</p> <p>(8) Nadležno tijelo dužno je bez odgađanja obavijestiti prijavitelja nepravilnosti o ishodu</p>
--	--	--

bez odgode obaviješten o takvom prosljeđivanju.			postupka nakon njegova okončanja.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci članak/članci Stavak 6. je preuzet člankom 18. stavcima 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21)
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Poslovnik Pučkog pravobranitelja (NN 100/20) članak/članci članak/članci Stavak 4. reguliran je i člankom 24. stavcima 1. i 2. Poslovnika Pučkog pravobranitelja (NN 99/13, 100/2020)

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) članak/članci članak/članci Člankom 7. Zakona o pučkom pravobranitelju se propisuje samostalnost i neovisnost pučkog pravobranitelja.
<p>Članak 12.</p> <p>Oblikovanje kanala za vanjsko prijavljivanje</p> <p>1. Kanali za vanjsko prijavljivanje smatraju se neovisnima i autonomnima ako ispunjavaju sve sljedeće kriterije:</p> <p>(a) oblikovani su, uspostavljeni i funkcioniraju tako da se osigurava potpunost, cjelovitost i povjerljivost informacija te sprječava pristup neovlaštenim članovima osoblja nadležnog tijela;</p> <p>(b) omogućuju čuvanje informacija u trajnom obliku u skladu s člankom</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 17.</p> <p>(2) Prijava nepravilnosti može se podnijeti u pisanom ili usmenom obliku. Pisani oblik uključuje svaki oblik komunikacije koji osigurava pisani zapis. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku.</p> <p>Članak 18.</p> <p>(1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko</p>

<p>18. kako bi se omogućilo provođenje daljnjih istraga.</p> <p>2. Kanalima za vanjsko prijavljivanje omogućuje se podnošenje prijava u pisanom i usmenom obliku. Usmeno prijavljivanje moguće je telefonom ili drugim sustavima glasovnih poruka te, na zahtjev prijavitelja, fizičkim sastankom u razumnom roku.</p> <p>3. Ako je prijava zaprimljena kanalima koji nisu kanali za prijavljivanje iz stavaka 1. ili 2. ili ako su je zaprimili članovi osoblja koji nisu odgovorni za postupanje s prijavama, nadležna tijela osiguravaju da je članovima osoblja koji su zaprimili prijavu zabranjeno otkriti informacije kojima bi se mogao utvrditi identitet prijavitelja ili prijavljene osobe te da ti članovi osoblja bez odgode i bez izmjena prosljede prijavu članovima osoblja koji su odgovorni za postupanje s prijavama.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imenuju članove osoblja odgovorne za</p>		<p>prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u člancima 14., 15. i 16. ovoga Zakona. (2) Prijave se čuvaju u trajnom obliku sukladno nacionalnom pravu kojim je regulirana zaštita i obrada dokumentacije.</p> <p>Članak 23. (3) Ako prijava nepravilnosti nije zaprimljena putem sustava za vanjsko prijavljivanje ili su ju u tijelu nadležnom za vanjsko prijavljivanje zaprimile osobe koje nisu nadležne za postupanje s prijavama, iste su ih dužne bez odgode i bez izmjena prosljediti osobama nadležnima za postupanje. (4) Osobe iz stavka 3. ovog članka su pri postupanju s prijavom nepravilnosti dužni štiti identitet prijavitelja i prijavljene osobe, te podatke iz prijave.</p>
---	--	--

<p>postupanje s prijavama, a osobito za:</p> <p>(a) pružanje informacija o postupcima podnošenja prijava svim zainteresiranim osobama;</p> <p>(b) zaprimanje prijava i daljnje postupanje na temelju prijava;</p> <p>(c) održavanje kontakta s prijaviteljem u svrhu pružanja povratne informacije i traženja dodatnih informacija, ako su potrebne.</p> <p>5. Članovi osoblja iz stavka 4. sudjeluju u posebnom osposobljavanju za postupanje s prijavama.</p>			
		Nije preuzeto	Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci članak/članci Preuzeto u Ustav RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) – članak 93.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) članak/članci članak/članci Preuzeto u Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) – članak 9. stavak 2.

<p>Članak 13.</p> <p>Informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih</p> <p>Države članice osiguravaju da nadležna tijela na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuju barem sljedeće informacije:</p> <p>(a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu u skladu s ovom Direktivom;</p> <p>(b) podatke za kontakt za kanale za vanjsko prijavljivanje kako je predviđeno člankom 12., posebno adresu e-pošte i poštansku adresu te brojeve telefona takvih kanala, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 24. stavak 2.</p> <p>10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovog Zakona, a osobito:</p> <p>a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu</p> <p>b) kontakt podatke za zaprimanje prijava, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz</p>

<p>(c) postupke koji se primjenjuju na prijavu povreda, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti da pojasni prijavljene informacije ili pruži dodatne informacije, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije.</p> <p>(d) režim povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, a posebno na informacije u vezi s obradom osobnih podataka u skladu s člankom 17. ove Direktive, člancima 5. i 13. Uredbe (EU) 2016/679, člankom 13. Direktive (EU) 2016/680 i člankom 15. Uredbe (EU) 2018/1725, prema potrebi;</p> <p>(e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja na temelju prijave;</p> <p>(f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave;</p> <p>(g) izjavu u kojoj se jasno objašnjavaju uvjeti pod</p>		<p>napomenu snimaju li se telefonski razgovori</p> <p>c) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije</p> <p>d) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u skladu s člankom 16. ovog Zakona i odredbama nacionalnog prava</p> <p>e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi</p> <p>f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave</p> <p>g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu</p>
--	--	--

<p>kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od snošenja odgovornosti za povredu povjerljivosti na temelju članka 21. stavka 2.; i (h) podatke za kontakt informacijskog centra ili jedinstvenog neovisnog upravnog tijela, kako je predviđeno člankom 20. stavkom 3., ako je primjenjivo.</p>			<p>nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti.</p>
<p>Članak 14.</p> <p>Preispitivanje postupaka od strane nadležnih tijela</p> <p>Države članice osiguravaju da njihova nadležna tijela redovito, a najmanje jedanput u tri godine preispituju svoje postupke za zaprimanje prijave i daljnje postupanje na temelju njih. Pri preispitivanju takvih postupaka nadležna tijela uzimaju u obzir svoje iskustvo i iskustvo drugih nadležnih tijela i sukladno tome prilagođavaju svoje postupke.</p> <p>POGLAVLJE IV.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 24. stavak 2.</p> <p>8. u svom godišnjem izvješću izvješćuje Hrvatski sabor o zaštiti prijavitelja nepravilnosti, a to može činiti i posebnim izvješćima ako se radi o ugroženosti ustavnih i zakonskih prava većeg stupnja ili značaja</p>

<p>JAVNA RAZOTKRIVANJA</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Javna razotkrivanja</p> <p>1. Osoba koja javno razotkriva informacije ima pravo na zaštitu u skladu s ovom Direktivom ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:</p> <p>(a) osoba je prvo podnijela prijavu unutarnjim i vanjskim kanalima, ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) članak/članci članak/članci Preuzeto u Zakon o pučkom pravobranitelju (NN 76/12) – članci 16. do 18.</p> <p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 26. (1) Javno razotkrivanje nepravilnosti je otkrivanje nepravilnosti javnosti. (2) Prijavitelj nepravilnosti koji javno razotkriva nepravilnost ima pravo na zaštitu u skladu s ovim Zakonom ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:</p>

<p>izravno vanjskim kanalima u skladu s poglavljima II. i III., ali u roku iz članka 9. stavka 1. točke (f) ili članka 11. stavka 2. točke (d) nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu; ili</p> <p>(b) osoba je ima opravdan razlog vjerovati da:</p> <p>i. povreda može predstavljati neposrednu ili očitu opasnost za javni interes, kao u slučaju krizne situacije ili rizika od nepopravljive štete; ili</p> <p>ii. u slučaju vanjskog prijavljivanja postoji rizik od osвете ili su izgledi da će se povreda djelotvorno ukloniti niski zbog posebnih okolnosti slučaja, primjerice ako bi dokazi mogli biti skriveni ili uništeni ili ako bi tijelo moglo biti u dosluhu s počiniteljem povrede odnosno sudjelovati u povredi.</p>			<p>1. osoba je prvo podnijela prijavu sustavom unutarnjeg i vanjskog prijavljivanja, ili izravno nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje, ali u roku iz članka 22. stavka 2. točka 4. ovoga Zakona ili u roku iz članka 25. stavka 5. ovoga Zakona nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu;</p> <p>ili ako</p> <p>2. prijavitelj ima opravdan razlog vjerovati da:</p> <p>a) nepravilnost može predstavljati neposrednu ili očitu opasnost za javni interes, kao u slučaju krizne situacije ili rizika od nepopravljive štete ili</p> <p>b) u slučaju vanjskog prijavljivanja postoji rizik od osвете ili su izgledi da će se nepravilnost djelotvorno ukloniti niski zbog posebnih okolnosti slučaja.</p>
--	--	--	---

<p>2. Ovaj se članak ne primjenjuje na slučajeve u kojima osoba izravno otkrije informacije medijima na temelju posebnih nacionalnih odredaba kojima se uspostavlja sustav zaštite u pogledu slobode izražavanja i informiranja.</p> <p>POGLAVLJE V.</p> <p>ODREDBE KOJE SE PRIMJENJUJU NA UNUTARNJE I VANJSKE PRIJAVE</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 26. (1) Javno razotkrivanje nepravilnosti je otkrivanje nepravilnosti javnosti. (2) Prijavitelj nepravilnosti koji javno razotkriva nepravilnost ima pravo na zaštitu u skladu s ovim Zakonom ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta: 1. osoba je prvo podnijela prijavu sustavom unutarnjeg i vanjskog prijavljivanja, ili izravno nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje, ali u roku iz članka 22. stavka 2. točka 4. ovoga Zakona ili u roku iz članka 25. stavka 5. ovoga Zakona nisu poduzete odgovarajuće mjere kao odgovor na prijavu; ili ako 2. prijavitelj ima opravdan razlog vjerovati da: a) nepravilnost može predstavljati neposrednu ili očitu opasnost za javni interes, kao u slučaju</p>
--	--	----------------------	--

			<p>krizne situacije ili rizika od nepopravljive štete ili b) u slučaju vanjskog prijavljivanja postoji rizik od osвете ili su izgledi da će se nepravilnost djelotvorno ukloniti niski zbog posebnih okolnosti slučaja.</p>
<p>Članak 16.</p> <p>Dužnost povjerljivosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se identitet prijavitelja bez izričitog pristanka te osobe ne otkriva nikome tko nije ovlašten član osoblja nadležan za zaprimanje prijava ili daljnje postupanje na temelju njih. To se primjenjuje i na sve druge informacije iz kojih se izravno ili neizravno može utvrditi identitet prijavitelja.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. mogu se otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Unije ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 14.</p> <p>(1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka identitet prijavitelja i sve ostale</p>

<p>nacionalnim pravom u kontekstu istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite pravâ na obranu prijavljene osobe.</p> <p>3. Otkrivanja izvršena na temelju odstupanja predviđenog u stavku 2. podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Unije i nacionalnih pravila. Osobito se prijavitelji obavješćuju prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisano objašnjenje s razlozima za otkrivanje dotičnih povjerljivih podataka.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela koja zaprime informacije o povredama koje uključuju poslovne tajne ne iskorištavaju i ne otkrivaju te poslovne tajne za svrhe koje</p>		<p>informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu se otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Europske unije ili nacionalnim pravom u okviru istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe. (3) Otkrivanja izvršena na temelju iznimke predviđene stavkom 2. ovoga članka podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Europske unije i nacionalnog zakonodavstva. Tijelo koje otkriva identitet prijavitelja, istoga obavještava prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisanu obavijest s razlozima za</p>
--	--	--

<p>prelaze ono što je potrebno za ispravno daljnje postupanje.</p>			<p>otkrivanje povjerljivih podataka.</p> <p>Članak 16. Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnost, pomagač prijavitelja nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna iz prijave te ih ne smije koristiti ili otkrivati za druge svrhe osim one koje su potrebne za ispravno daljnje postupanje.</p>
<p>Članak 17.</p> <p>Obrada osobnih podataka</p> <p>Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovom Direktivom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 i Direktivom (EU) 2016/680. Institucije, tijela, uredi ili agencije Unije</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 15.</p> <p>(1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije i</p>

<p>obavljaju sve razmjene ili prijenos informacija u skladu s Uredbom (EU) 2018/1725.</p> <p>Osobni podaci koji očito nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.</p>			<p>nacionalnim pravom kojim se regulira zaštita osobnih podataka.</p> <p>(2) Osobni podaci koji očito nisu relevantni za postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.</p>
<p>Članak 18.</p> <p>Vođenje evidencije o prijavama</p> <p>1. Države članice osiguravaju da pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u članku 16. Prijave se čuvaju samo onoliko dugo koliko je potrebno i razmjerno radi ispunjavanja zahtjeva koji se nameću ovom Direktivom ili drugih zahtjeva koji se nameću pravom Unije ili nacionalnim pravom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 18.</p> <p>(1) Povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje vode evidenciju o svakoj zaprimljenoj prijavi nepravilnosti, u skladu sa zahtjevima u pogledu povjerljivosti predviđenima u člancima 14., 15. i 16. ovoga Zakona.</p> <p>(2) Prijave se čuvaju u trajnom obliku sukladno nacionalnom pravu kojim je regulirana zaštita i obrada dokumentacije.</p>

<p>2. Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonska linija na kojoj je moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem je moguće napraviti zvučni zapis, pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela imaju pravo evidentirati usmenu prijavu, uz suglasnost prijavitelja, na jedan od sljedećih načina:</p> <p>(a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku; ili</p> <p>(b) potpunim i točnim prijepisom razgovora koji izrađuju članovi osoblja koji su odgovorni za postupanje s prijavom.</p> <p>Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela nude prijavitelju mogućnost da provjeri i ispravi prijepis poziva te da ga ovjeri potpisom.</p> <p>3. Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonska linija na kojoj nije moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na</p>		<p>(3) Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonski uređaj na kojem je moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem je moguće napraviti zvučni zapis, povjerljive osobe i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati usmenu prijavu, uz suglasnost prijavitelja, na jedan od sljedećih načina:</p> <p>a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku ili</p> <p>b) potpunim i točnim prijepisom razgovora koji izrađuju djelatnici koji su odgovorni za postupanje s prijavom.</p> <p>(4) Ako se za podnošenje prijave upotrebljava telefonski uređaj na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis ili drugi sustav glasovnih poruka na kojem nije moguće napraviti zvučni zapis, povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati usmenu</p>
--	--	---

<p>kojem nije moguće napraviti zvučni zapis, pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela imaju pravo evidentirati usmenu prijavu u obliku točnog zapisnika razgovora koji zapisuje član osoblja odgovoran za postupanje s prijavom. Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela nude prijavitelju mogućnost da provjeri i ispravi zapisnik razgovora te da ga ovjeri potpisom.</p> <p>4. Ako osoba zatraži sastanak s članovima osoblja pravnih subjekata u privatnom i javnom sektoru ili nadležnih tijela u svrhu podnošenja prijave u skladu s člankom 9. stavkom 2. i člankom 12. stavkom 2., pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela osiguravaju, uz suglasnost prijavitelja, vođenje potpune i točne evidencije sa sastanka u trajnom i dostupnom obliku.</p> <p>Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela imaju pravo evidentirati</p>		<p>prijavu u obliku točnog zapisa razgovora koji zapisuje djelatnik odgovoran za postupanje s prijavom.</p> <p>(5) Ako osoba zatraži sastanak s povjerljivom osobom ili tijelom nadležnim za vanjsko prijavljivanje u svrhu podnošenja prijave u skladu s člankom 17. stavkom 2. ovoga Zakona, povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje osiguravaju, uz suglasnost prijavitelja, vođenje potpune i točne evidencije sa sastanka u trajnom i dostupnom obliku.</p> <p>(6) Povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje imaju pravo evidentirati sastanak na jedan od sljedećih načina:</p> <p>(a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku ili</p> <p>(b) točnim zapisnikom sa sastanka koji izrađuju djelatnici odgovorni za postupanje s prijavom.</p>
---	--	---

<p>sastanak na jedan od sljedećih načina:</p> <p>(a) zvučnim zapisom razgovora u trajnom i dostupnom obliku; ili</p> <p>(b) točnim zapisnikom sa sastanka koji izrađuju članovi osoblja odgovorni za postupanje s prijavom.</p> <p>Pravni subjekti u privatnom i javnom sektoru i nadležna tijela nude prijavitelju mogućnost da provjeri i ispravi zapisnik sa sastanka te da ga ovjeri potpisom.</p> <p>POGLAVLJE VI.</p> <p>MJERE ZAŠTITE</p>			<p>(7) Povjerljiva osoba i tijelo nadležno za vanjsko prijavljivanje ponuditi će prijavitelju mogućnost provjere i ispravka prijepisa poziva iz stavka 3. ovog članka, zapisnika razgovora iz stavka 4. ovog članka i zapisnika sa sastanka iz stavka 6. ovog članka, kao i mogućnost potvrde točnosti potpisom.</p>
<p>Članak 19.</p> <p>Zabrana osvete</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere za zabranu svih oblika osvete nad osobama iz članka 4., uključujući prijetnje osvetom i pokušaje osvete, među ostalim posebno onih u obliku:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 6. 9. „osveta“ označava svaku izravnu ili neizravnu radnju ili propust u radnom okruženju potaknuta unutarnjim ili vanjskim prijavljivanjem ili javnim razotkrivanjem, a</p>

<p>(a)privremenog udaljavanja, otpuštanja, razrješenja ili jednakovrijednih mjera;</p> <p>(b)nazadovanja ili uskraćivanja mogućnosti za napredovanje;</p> <p>(c)prijenosa dužnosti, promjene mjesta rada, smanjenja plaće, promjene radnog vremena;</p> <p>(d)uskraćivanja mogućnosti za osposobljavanje;</p> <p>(e)negativne ocjene rada ili preporuke za zapošljavanje;</p> <p>(f)nametanja ili određivanja stegovne mjere, prijekora ili druge sankcije, uključujući financijsku sankciju;</p> <p>(g)prisile, zastrašivanja, uznemiravanja ili izoliranja;</p> <p>(h)diskriminacije, stavljanja u nepovoljni položaj ili nepravednog tretmana;</p> <p>(i)nepretvaranja ugovora o radu na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme ako je radnik imao legitimno očekivanje da će mu se ponuditi stalno zaposlenje;</p> <p>(j)neproduljenja ugovora o radu na određeno vrijeme ili njegova prijevremenog raskida;</p>			<p>uzrokuje ili može uzrokovati neopravdanu štetu prijavitelju,</p> <p>Članak 9.</p> <p>(1) Poslodavac se ne smije osvećivati, pokušavati osvećivati ili prijetiti osvetom prijavitelju nepravilnosti, povezanim osobama, te povjerljivoj osobi i njenom zamjeniku zbog prijavljivanja nepravilnosti, odnosno javnog razotkrivanja.</p> <p>(2) Osvetom iz članka 6. točke 9. osobito se smatraju postupci:</p> <p>a) privremenog udaljavanja, otkaza, razrješenja ili jednakovrijednih mjera</p> <p>b) degradiranja ili uskraćivanja mogućnosti za napredovanje</p> <p>c) prijenosa dužnosti, promjene mjesta rada, smanjenja plaće, promjene radnog vremena</p> <p>d) uskraćivanja mogućnosti za osposobljavanje</p>
---	--	--	---

<p>(k)štete, uključujući štetu za ugled osobe, osobito na društvenim mrežama, ili financijskog gubitka, uključujući gubitak poslovanja i gubitak prihoda;</p> <p>(l)stavljanja na crnu listu na temelju neformalnog ili formalnog sektorskog sporazuma ili sporazuma koji se primjenjuje na cijelu industriju, što može značiti da osoba u budućnosti neće moći naći posao u tom sektoru ili industriji;</p> <p>(m)prijevremenog raskida ugovora o nabavi robe ili usluga ili njegova poništavanja;</p> <p>(n)poništanja licencije ili dozvole;</p> <p>(o)psihijatrijskih ili liječničkih upućivanja.</p>		<p>e) negativne ocjene rada ili preporuke za zapošljavanje</p> <p>f) nametanja ili određivanja stegovne mjere, prijekora ili druge sankcije, uključujući financijsku sankciju</p> <p>g) prisile, zastrašivanja, uznemiravanja ili izoliranja</p> <p>h) diskriminacije, stavljanja u nepovoljni položaj ili nepravednog tretmana</p> <p>i) uskrate ponude za sklapanje ugovora na neodređeno vrijeme, a za to su bili ispunjeni zakonski uvjeti, ako je radnik imao opravdano očekivanje da će mu isti biti ponuđen</p> <p>j) nesklapanja uzastopnog ugovora o radu na određeno vrijeme u skladu s odredbama nacionalnog prava u području radnih odnosa, ili njegovog prijevremenog raskida</p> <p>k) prouzročenja štete, uključujući štetu za</p>
---	--	---

			<p>ugled osobe, osobito na društvenim mrežama, ili financijskog gubitka, uključujući gubitak poslovanja i gubitak prihoda</p> <p>l) negativnog označavanja na temelju neformalnog ili formalnog sektorskog sporazuma ili sporazuma koji se primjenjuje na cijelu industriju, što može značiti da osoba u budućnosti neće moći naći posao u tom sektoru ili industriji</p> <p>m) prijevremenog raskida ugovora o nabavi robe ili usluga ili njegova poništavanja</p> <p>n) poništavanja licencije ili dozvole</p> <p>o) upućivanje na psihijatrijske ili liječničke procjene</p>
--	--	--	---

<p>Članak 20.</p> <p>Mjere potpore</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osobe iz članka 4. imaju, prema potrebi, pristup mjerama potpore, što se osobito odnosi na sljedeće:</p> <p>(a) sveobuhvatne i neovisne informacije i savjete koji su lako dostupni javnosti i besplatni, a odnose se na dostupne postupke i pravna sredstva za zaštitu od osвете te prava prijavljene osobe;</p> <p>(b) učinkovitu pomoć nadležnih tijela pred bilo kojim relevantnim tijelom koje sudjeluje u njihovoj zaštiti od osвете uključujući, ako je tako predviđeno nacionalnim pravom, potvrdu činjenice da imaju pravo na zaštitu u skladu s ovom Direktivom; i</p> <p>(c) pravnu pomoć u kaznenim i prekograničnim građanskim postupcima u skladu s Direktivom (EU) 2016/1919</p>	<p>Točka 1.</p> <p>Usklađenost s pravnim aktima Europske unije</p> <p>Članak 2.</p> <p>Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenosi:</p> <p>Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima medijacije u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 136/3)</p> <p>Definicije</p> <p>Članak 4.</p> <p>(1) Pojedini pojmovi u smislu ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:</p> <ul style="list-style-type: none"> – mirno rješavanje spora je svaki izvansudski ili sudski postupak kojim stranke nastoje sporazumno riješiti spor, uključujući medijaciju i strukturirane pregovore – medijacija je svaki postupak, bez obzira na to provodi li se u sudu, instituciji za medijaciju ili izvan njih, u kojem stranke nastoje sporazumno riješiti spor uz pomoć jednog ili više medijatora koji strankama pomažu postići nagodbu, bez ovlasti da im nametnu obvezujuće rješenje – strukturirani pregovori su zakonom propisani ili dogovoreni postupci mirnog rješavanja spora u kojem stranke neposredno nastoje nagodbom riješiti svoj spor 	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20) članak/članci</p> <p>članak/članci Preuzeto u Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19, 141/20) – članak 24. stavci 1. do 3.</p>
--	---	----------------------------	---

<p>i Direktivom 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (48) te, u skladu s nacionalnim pravom, pravnu pomoć u daljnjim postupcima i pravno savjetovanje ili drugu pravnu pomoć.</p> <p>2. Države članice mogu u okviru sudskog postupka predvidjeti financijsku pomoć i mjere potpore za prijavitelje, uključujući psihološku potporu.</p> <p>3. Mjere potpore iz ovog članka može, prema potrebi, pružati informacijski centar ili jedinstveno i jasno utvrđeno neovisno upravno tijelo.</p>	<p>– medijator je osoba upisana u Registar izmiritelja koja na temelju sporazuma stranaka provodi medijaciju</p> <p>– institucija za medijaciju je pravna osoba upisana u Registar institucija za medijaciju koja organizira medijaciju i druga pravna osoba za koju je posebnim propisom određeno da organizira medijaciju.</p> <p style="text-align: center;">Centar za mirno rješavanje sporova</p> <p style="text-align: center;">Članak 6.</p> <p>(1) Centar za mirno rješavanje sporova (dalje: Centar) je javna ustanova koja u cilju ostvarenja svrhe ovoga Zakona:</p> <p style="padding-left: 40px;">potiče razvoj kulture mirnog rješavanja sporova i korištenje postupaka uređenih ovim zakonom</p> <p style="padding-left: 40px;">osigurava djelotvornu suradnju s tijelima sudbene vlasti i institucijama za medijaciju</p> <p style="padding-left: 40px;">imenuje, na zahtjev stranaka, osobe koje provode informativni sastanak o medijaciji i medijaciju</p> <p style="text-align: right;">Medijacija</p> <p>u prekograničnim sporovima</p> <p style="text-align: center;">Članak 27.</p>		
---	---	--	--

	<p>(1) Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se i u prekograničnim sporovima u građanskim i trgovačkim predmetima.</p> <p>(3) Prekogranični spor u smislu ovoga Zakona je spor u kojem jedna od stranaka ima prebivalište ili uobičajeno boravište u državi članici Europske unije (dalje u tekstu: državi članici), a u kojoj ga druga stranka nema na dan:</p> <ul style="list-style-type: none"> – kad su se stranke sporazumjele o korištenju medijacije nakon što je došlo do spora – kad je sud odredio medijaciju – kad je po nacionalnom pravu nastala obveza primjene medijacije – kad je sud kojemu je podnesena tužba uputio stranke na medijaciju. 		
	/	Djelomično preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 11.</p> <p>(1) Prijavitelj nepravilnosti ima pravo na: 4. primarnu besplatnu pravnu pomoć u skladu sa</p>

		<p>zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć</p> <p>(2) Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili pokušana osveta, ili joj se prijetilo osvetom zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti.</p> <p>(3) Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena ili pokušana osveta, ili im se prijetilo osvetom zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi.</p> <p>Članak 13. Prijavitelja nepravilnosti ili povezanu osobu koja sudjeluje u postupku pred sudom ili drugim tijelom, a iz neznanja bi mogla propustiti kakvu radnju ili</p>
--	--	--

		<p>se zbog toga ne bi koristila svojim pravom, sud ili drugo tijelo koje vodi postupak poučit će je o pravima koja joj pripadaju prema ovom Zakonu ili prema propisima koji se primjenjuju u tom postupku te o posljedicama propuštanja radnje.</p> <p>Članak 22. (2) Povjerljiva osoba dužna je: 8. pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.</p> <p>Članak 24. (2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu: 6. daje opće pravne informacije o postupcima prijavljivanja i javnog razotkrivanja</p>
--	--	---

		<p>nepravilnosti, te o zaštiti prava u skladu s ovim Zakonom</p> <p>10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovog Zakona, a osobito:</p> <p>a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitu</p> <p>b) kontakt podatke za zaprimanje prijava, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovori</p> <p>c) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne</p>
--	--	--

		<p>informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacije</p> <p>d) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u skladu s člankom 16. ovog Zakona i odredbama nacionalnog prava</p> <p>e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi</p> <p>f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave</p> <p>g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti.</p> <p>Članak 27. Prijavitelj nepravilnosti u postupcima sudske zaštite vezanim uz prijavljivanje nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi.</p>
--	--	--

		<p>Članak 31.</p> <p>(1) U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba učinila vjerojatnim da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije u skladu s ovim Zakonom i da je pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nastala iz osvete zbog prijave ili javnog razotkrivanja.</p> <p>(2) U slučajevima iz stavka 1. ovog članka, osoba koja je poduzela osvetu mora dokazati da je ta radnja ili propust bio utemeljen na opravdanim razlozima.</p> <p>Članak 11.</p> <p>(1) Prijavitelj nepravilnosti ima pravo na:</p> <p>4. primarnu besplatnu pravnu pomoć u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć</p> <p>(2) Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz stavka</p>
--	--	---

		<p>1. ovog članka, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili pokušana osveta, ili joj se prijetilo osvetom zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti.</p> <p>(3) Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena ili pokušana osveta, ili im se prijetilo osvetom zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi.</p> <p>Članak 13. Prijavitelja nepravilnosti ili povezanu osobu koja sudjeluje u postupku pred sudom ili drugim tijelom, a iz neznanja bi mogla propustiti kakvu radnju ili se zbog toga ne bi koristila svojim pravom, sud ili drugo tijelo koje vodi postupak poučit će je o pravima koja joj pripadaju prema ovom Zakonu ili</p>
--	--	--

		<p>prema propisima koji se primjenjuju u tom postupku te o posljedicama propuštanja radnje.</p> <p>Članak 22. (2) Povjerljiva osoba dužna je:</p> <p>8. pružiti jasne i lako dostupne informacije o postupcima za podnošenje prijave nadležnom tijelu za vanjsko prijavljivanje i prema potrebi, institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Europske unije nadležnim za postupanje po sadržaju prijave nepravilnosti.</p> <p>Članak 24. (2) Pučki pravobranitelj sukladno ovom Zakonu:</p> <p>6. daje opće pravne informacije o postupcima prijavljivanja i javnog razotkrivanja nepravilnosti, te o zaštiti prava u skladu s ovim Zakonom</p> <p>10. na svojim internetskim stranicama u zasebnom, lako prepoznatljivom i</p>
--	--	---

		<p>lako dostupnom odjeljku objavljuje opće informacije o primitku prijava i daljnjem postupanju na temelju njih te druge opće informacije relevantne za primjenu ovog Zakona, a osobito:</p> <ul style="list-style-type: none">a) uvjete pod kojima se ostvaruje pravo na zaštitub) kontakt podatke za zaprimanje prijava, posebno adresu elektroničke pošte i poštansku adresu te brojeve telefona, uz napomenu snimaju li se telefonski razgovoric) postupke koji se primjenjuju na prijavu nepravilnosti, uključujući način na koji nadležno tijelo može od prijavitelja zatražiti pojašnjenje prijavljene informacije ili pružanje dodatnih informacija, rok za pružanje povratne informacije te vrstu i sadržaj takve povratne informacijed) opis sustava zaštite povjerljivosti koji se primjenjuje na prijave, u
--	--	--

		<p>skladu s člankom 16. ovog Zakona i odredbama nacionalnog prava</p> <p>e) vrstu potrebnog daljnjeg postupanja prema prijavi</p> <p>f) pravna sredstva i postupke za zaštitu od osvete te mogućnosti dobivanja povjerljivih savjeta za osobe koje razmatraju podnošenje prijave</p> <p>g) izjavu u kojoj se jasno obrazlažu uvjeti pod kojima su osobe koje podnose prijavu nadležnom tijelu zaštićene od odgovornosti za povredu povjerljivosti.</p> <p>Članak 27. Prijavitelj nepravilnosti u postupcima sudske zaštite vezanim uz prijavljivanje nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi.</p> <p>Članak 31. (1) U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba učinila</p>
--	--	---

			<p>vjerojatnim da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije u skladu s ovim Zakonom i da je pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nastala iz osвете zbog prijave ili javnog razotkrivanja.</p> <p>(2) U slučajevima iz stavka 1. ovog članka, osoba koja je poduzela osvetu mora dokazati da je ta radnja ili propust bio utemeljen na opravdanim razlozima.</p>
		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19) članak/članci Preuzeto u: Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći (NN 143/13, 98/19) članak/članci članci 9. do 13.</p>

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci članak/članci Preuzeto u Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19) – članak 5., stavci 1. do 2.; članak 43., stavci 1. i 2.; članak 43.a; članak 44. stavak 5.; članak 72. stavci 1., 6. i 7.; članak 72.a – stavci 1. do 5.; članak 72.b
Članak 21. Mjere za zaštitu od osvete 1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da su osobe iz članka 4. zaštićene od osvete. Takve mjere uključuju, posebno, one		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 10. (1) Ako osobe prijave informacije o nepravilnostima ili javno razotkriju informacije u skladu s ovim Zakonom, ne

<p>iz stavaka od 2. do 8. ovog članka.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje članak 3. stavke 2. i 3., ako osobe prijave informacije o povredama ili javno razotkriju informacije u skladu s ovom Direktivom, ne smatra se da su prekršile bilo kakvo ograničenje u vezi s otkrivanjem informacija te ni na koji način ne snose odgovornost u pogledu takve prijave ili javnog razotkrivanja pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje tih informacija bili nužni radi razotkrivanja povrede na temelju ove Direktive.</p> <p>3. Prijavitelji ne snose odgovornost u pogledu stjecanja prijavljenih ili javno razotkrivenih informacija ili pristupa njima, pod uvjetom da takvo stjecanje ili pristup nisu sami po sebi činili kazneno djelo. U slučaju da stjecanje ili pristup sami po sebi čine kazneno djelo kaznena odgovornost ostaje uređena</p>		<p>smatra se da su prekršile bilo kakvo ograničenje u vezi s otkrivanjem informacija te ni na koji način ne snose odgovornost u pogledu takve prijave ili javnog razotkrivanja pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje tih informacija bili nužni radi razotkrivanja nepravilnosti na temelju ovog Zakona.</p> <p>(2) Odredba stavka 1. ovog članka ne primjenjuje se u slučajevima iz članka 4. stavka 2. i članka 5. stavka 2. ovog Zakona.</p> <p>(3) Prijavitelji ne snose odgovornost u pogledu stjecanja prijavljenih ili javno razotkrivenih informacija ili pristupa njima, osim ako takvo stjecanje ili pristup ne predstavlja samostalno kazneno djelo.</p> <p>(4) Svaka druga potencijalna odgovornost prijavitelja proizišla iz radnji ili propusta koji nisu</p>
--	--	---

<p>primjenjivim nacionalnim pravom.</p> <p>4. Svaka druga potencijalna odgovornost prijavitelja proizišla iz radnji ili propusta koji su nepovezani s podnošenjem prijave ili javnim razotkrivanjem ili koji nisu potrebni za razotkrivanje povrede na temelju ove Direktive i dalje je uređena primjenjivim pravom Unije ili primjenjivim nacionalnim pravom.</p> <p>5. U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba dokazala da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije i zbog toga pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nanesena iz osвете zbog prijave ili javnog razotkrivanja. U takvim slučajevima osoba koja je poduzela štetnu mjeru mora dokazati da je ta mjera bila utemeljena na valjano opravdanim razlozima.</p>		<p>povezani s podnošenjem prijave ili javnim razotkrivanjem ili koji nisu potrebni za razotkrivanje nepravilnosti na temelju ovog Zakona i dalje je uređena primjenjivim nacionalnim pravom ili pravom Europske unije.</p> <p>(5) U sudskim postupcima, uključujući postupke zbog klevete, povrede autorskog prava, povrede tajnosti, povrede pravila o zaštiti podataka, otkrivanja poslovne tajne ili zahtjeva za naknadu na temelju privatnog, javnog ili kolektivnog radnog prava, prijavitelji nepravilnosti ne snose nikakvu odgovornost zbog prijave ili javnih razotkrivanja na temelju ovog Zakona. Te osobe imaju pravo na temelju te prijave ili javnog razotkrivanja zatražiti odbacivanje predmeta, pod uvjetom da su imali opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje bili nužni radi razotkrivanja</p>
---	--	--

<p>6. Osobe iz članka 4. imaju, prema potrebi, pristup korektivnim mjerama protiv osvete, uključujući privremenu pomoć do okončanja sudskog postupka, u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>7. U sudskim postupcima, uključujući postupke zbog klevete, povrede autorskog prava, povrede tajnosti, povrede pravila o zaštiti podataka, otkrivanja poslovne tajne ili zahtjeva za naknadu na temelju privatnog, javnog ili kolektivnog radnog prava, osobe iz članka 4. ne snose nikakvu odgovornost zbog prijava ili javnih razotkrivanja na temelju ove Direktive. Te osobe imaju pravo na temelju te prijave ili javnog razotkrivanja zatražiti odbacivanje predmeta, pod uvjetom da su imale opravdan razlog vjerovati da su prijava ili javno razotkrivanje bili nužni radi razotkrivanja povrede na temelju ove Direktive.</p> <p>Ako osoba podnese prijavu ili javno razotkrije informacije o povredama koje su obuhvaćene</p>		<p>nepravilnosti na temelju ovog Zakona.</p> <p>(6) Ako osoba podnese prijavu ili javno razotkrije informacije o nepravilnostima koje su obuhvaćene područjem primjene ovog Zakona, a te informacije uključuju poslovne tajne, te ako ta osoba ispunjava uvjete za zaštitu iz ovog Zakona, takva prijava ili javno razotkrivanje smatraju se zakonitima u onoj mjeri u kojoj se takvo pribavljanje, korištenje ili otkrivanje zahtijeva ili dopušta pravom Europske unije ili nacionalnim pravom.</p> <p>Članak 11.</p> <p>(1) Prijavitelj nepravilnosti ima pravo na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. zaštitu identiteta i povjerljivosti 2. sudsku zaštitu 3. naknadu štete 4. primarnu besplatnu pravnu pomoć u skladu sa zakonom kojim se uređuje pravo na besplatnu pravnu pomoć
--	--	---

<p>područjem primjene ove Direktive, a te informacije uključuju poslovne tajne, te ako ta osoba ispunjava uvjete iz ove Direktive, takva prijava ili javno razotkrivanje smatraju se zakonitima u skladu s uvjetima iz članka 3. stavka 2. Direktive (EU) 2016/943.</p> <p>8. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale pravna sredstva i potpunu naknadu pretrpljene štete osobama iz članka 4. u skladu s nacionalnim pravom.</p>		<p>5. drugu zaštitu predviđenu u postupcima propisanim ovim Zakonom.</p> <p>(2) Povezana osoba ima pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učini vjerojatnim da je prema njoj počinjena ili pokušana osveta, ili joj se prijetilo osvetom zbog povezanosti s prijaviteljem nepravilnosti.</p> <p>(3) Povjerljiva osoba te njezin zamjenik imaju pravo na zaštitu iz stavka 1. ovog članka, ako učine vjerojatnim da je prema njima počinjena ili pokušana osveta, ili im se prijetilo osvetom zbog zaprimanja prijave o nepravilnosti, odnosno postupanja po zaprimljenoj prijavi.</p> <p>Članak 25.</p> <p>(3) Ako prijava o nepravilnosti upućuje na postojanje osnova sumnje da je počinjeno kazneno djelo, tijela ovlaštena na postupanje po sadržaju</p>
--	--	--

		<p>prijave postupat će prema odredbama kaznenog zakonodavstva Republike Hrvatske.</p> <p>Članak 28.</p> <p>(1) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti stvarno su nadležni:</p> <ol style="list-style-type: none">1. općinski sudovi i Općinski radni sud u Zagrebu2. trgovački sudovi ako tužba za zaštitu prijavitelja nepravilnosti proizlazi iz spora za koji je taj sud stvarno nadležan u skladu s odredbama zakona kojim je uređen parnični postupak3. upravni sudovi ako tužba za zaštitu prijavitelja nepravilnosti proizlazi iz upravnog spora za koji je taj sud stvarno nadležan u skladu s odredbama zakona kojim je uređen upravni spor. <p>(2) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti mjesno je nadležan sud sjedišta,</p>
--	--	--

		<p>prebivališta ili boravišta tuženika ili tužitelja, ili sud na čijem je području osveta poduzeta ili je nastupila njena posljedica.</p> <p>(3) U postupku sudske zaštite prijavitelja nepravilnosti, a osobito pri određivanju rokova i ročišta, sud će uvijek obraćati osobitu pažnju na potrebu hitnog rješavanja sporova za zaštitu prijavitelja nepravilnosti.</p> <p>Članak 29.</p> <p>(1) Sudska zaštita prijavitelja nepravilnosti ostvaruje se u posebnom postupku koji se pokreće tužbom za zaštitu prijavitelja nepravilnosti.</p> <p>(2) Tužbom iz stavka 1. ovoga članka prijavitelj nepravilnosti može tražiti da se:</p> <ol style="list-style-type: none">1. utvrdi da je prema prijavitelju nepravilnosti poduzeta osveta2. zabrani poduzimanje i ponavljanje osвете te da se uklone njene posljedice
--	--	--

			<p>prema prijavitelju nepravilnosti 3. naknadi šteta uzrokovana povredom prava zaštićenih ovim Zakonom 4. presuda kojom je utvrđena povreda prava prijavitelja nepravilnosti iz razloga predviđenih ovim stavkom objavi u medijima na trošak tuženika. (3) Zahtjevi iz stavka 2. ovoga članka mogu se istaknuti zajedno sa zahtjevima za zaštitu drugih prava o kojima se odlučuje u parničnom postupku ako su svi zahtjevi u međusobnoj vezi i ako je isti sud stvarno nadležan za njih, bez obzira na to je li za te zahtjeve propisano rješavanje u redovitom ili u posebnom parničnom postupku, osim sporova o smetanju posjeda. U tom slučaju primjenjuju se pravila za vrstu spora o kojoj je riječ, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.</p>
--	--	--	---

		<p>(4) Presuda kojom se nalaže objava u medijima obvezuje nakladnika medija u kojem treba objaviti presudu. Članak 31.</p> <p>(1) U postupcima pred sudom ili drugim tijelom zbog štete koju je pretrpio prijavitelj te pod uvjetom da je ta osoba učinila vjerojatnim da je podnijela prijavu ili javno razotkrila informacije u skladu s ovim Zakonom i da je pretrpjela štetu, pretpostavlja se da je šteta nastala iz osvete zbog prijave ili javnog razotkrivanja.</p> <p>(2) U slučajevima iz stavka 1. ovog članka, osoba koja je poduzela osvetu mora dokazati da je ta radnja ili propust bio utemeljen na opravdanim razlozima.</p> <p>Članak 32.</p> <p>(1) U sudskom postupku po tužbi u vezi s prijavom nepravilnosti sud koji vodi</p>
--	--	--

			<p>postupak može odrediti privremene mjere u skladu s odredbama zakona kojima se uređuje prisilno ostvarenje i osiguranje tražbina, osim ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.</p> <p>(2) Privremena mjera može se predložiti prije pokretanja, tijekom te nakon završetka sudskog postupka, sve dok ovrha ne bude provedena.</p> <p>(3) Prijavitelj nepravilnosti oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi u postupku pokrenutom radi privremene mjere.</p>
<p>Članak 22.</p> <p>Mjere za zaštitu prijavljenih osoba</p> <p>1. Države članice osiguravaju da prijavljene osobe, u skladu s Poveljom, imaju potpuno pravo na djelotvoran pravni lijek i pošteno suđenje te na</p>		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 14.</p> <p>(1) Identitet prijavitelja, odnosno podaci na osnovi kojih se može otkriti njegov identitet te drugi podaci koji su navedeni u prijavi nepravilnosti</p>

<p>pretpostavku nedužnosti i prava na obranu, uključujući pravo na saslušanje i pravo na pristup svojem predmetu.</p> <p>2. Nadležna tijela u skladu s nacionalnim pravom osiguravaju zaštitu identiteta prijavljenih osoba tijekom trajanja istraga potaknutih prijavom ili javnim razotkrivanjem.</p> <p>3. Pravila utvrđena u člancima 12., 17. i 18. u vezi sa zaštitom identiteta prijavitelja primjenjuju se i na zaštitu identiteta prijavljenih osoba.</p>		<p>dostupni su isključivo osobama koje su zadužene za primanje takvih prijava i njihovu daljnju obradu te isti moraju ostati zaštićeni, osim ako prijavitelj nepravilnosti pristane na otkrivanje tih podataka.</p> <p>(2) Iznimno od stavka 1. ovog članka identitet prijavitelja i sve ostale informacije iz stavka 1. ovoga članka mogu se otkriti samo ako je to nužna i razmjerna obveza koja se nalaže pravom Europske unije ili nacionalnim pravom u okviru istraga nacionalnih tijela ili u okviru sudskog postupka, među ostalim radi zaštite prava na obranu prijavljene osobe.</p> <p>(3) Otkrivanja izvršena na temelju iznimke predviđene stavkom 2. ovoga članka podliježu odgovarajućim zaštitnim mjerama na temelju primjenjivih pravila Europske unije i nacionalnog zakonodavstva. Tijelo koje otkriva identitet</p>
--	--	--

		<p>prijavitelja, istoga obavještava prije otkrivanja njihovog identiteta, osim ako bi se takvom informacijom ugrozile povezane istrage ili sudski postupci. Prilikom obavješćivanja nadležna tijela prijaviteljima šalju pisanu obavijest s razlozima za otkrivanje povjerljivih podataka.</p> <p>(4) Odredbe stavka 1. ovoga članka koje s odnose na zaštitu identiteta prijavitelja primjenjuju se i na zaštitu identiteta prijavljenih osoba.</p> <p>Članak 15.</p> <p>(1) Svaka obrada osobnih podataka u skladu s ovim Zakonom, uključujući razmjenu ili prijenos osobnih podataka nadležnim tijelima, obavlja se u skladu s relevantnim propisima Europske unije i nacionalnim pravom kojim se regulira zaštita osobnih podataka.</p> <p>(2) Osobni podaci koji očito nisu relevantni za</p>
--	--	--

			<p>postupanje s određenom prijavom ne prikupljaju se ili se, ako se slučajno prikupe, brišu bez nepotrebne odgode.</p> <p>Članak 16.</p> <p>Osoba kojoj prijavitelj nepravilnosti prijavi nepravilnost, pomagač prijavitelja nepravilnosti i svaka druga osoba koja sudjeluje u postupku po prijavi nepravilnosti dužna je štititi podatke koje sazna iz prijave te ih ne smije koristiti ili otkrivati za druge svrhe osim one koje su potrebne za ispravno daljnje postupanje.</p>
		Nije preuzeto	<p>Preuzeto u: USTAV RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14) članak/članci članak/članci Preuzeto u Ustav RH (NN 56/90, 135/97, 08/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01,</p>

			55/01, 76/10, 85/10, 05/14) – članci 18., 19., 28., 30.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19) (NN 126/19) članak/članci članak/članci Preuzeto u Zakon o kaznenom postupku (NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19) – članci 3., 5., 11., 184., 377., 378., 463., 464., 490., 491.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) članak/članci Preuzeto u Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19) – članak 348.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09) članak/članci Preuzeto u Zakon o općem upravnom postupku (NN 47/09, 110/21) – članak 105.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o upravnim sporovima (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21) članak/članci članak/članci Preuzeto u Zakon o upravnim sporovima (NN 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21) – članak 66.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17) članak/članci članak/članci Preuzeto u Prekršajni zakon (NN 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18) – članci 84., 85., 145., 150., 191., 211.

<p>Članak 23.</p> <p>Sankcije</p> <p>1. Države članice predviđaju učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za fizičke ili pravne osobe koje:</p> <p>(a) sprječavaju ili pokušavaju spriječiti podnošenje prijave;</p> <p>(b) se osvećuju protiv osoba iz članka 4.;</p> <p>(c) pokreću zlonamjerne postupke protiv osoba iz članka 4.;</p> <p>(d) krše dužnost čuvanja povjerljivosti identiteta prijavitelja, kako je navedeno u članku 16.</p> <p>2. Države članice predviđaju učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za prijavitelje za koje je utvrđeno da su svjesno prijavili ili javno razotkrili lažne informacije. Države članice također predviđaju mjere za naknadu štete proizišle iz takvih prijava ili javnih razotkrivanja u skladu s nacionalnim pravom.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 36. (1) Novčanom kaznom u iznosu od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj poslodavac pravna osoba ako:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. spriječi ili pokuša spriječiti prijavljivanje nepravilnosti (članak 8. stavak 1.) 2. pokreće zlonamjerne postupke protiv prijavitelja nepravilnosti, povezanih osoba, te povjerljivih osoba i njenih zamjenika (članak 8. stavak 3.) 3. bez pristanka otkrije ili pokuša otkriti identitet prijavitelja nepravilnosti ili prijavljene osobe, odnosno podatke na osnovu kojih se može otkriti njihov identitet, te druge podatke navedene u prijavi nepravilnosti (članak 14. stavak 1. , 2. i 4.) 4. ako se osvećuje, pokušava osvetiti ili prijeti osvetom prijavitelju nepravilnosti povezanoj
--	--	----------------------	--

		<p>osobi, te povjerljivoj osobi i njenom zamjeniku zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja (članak 9. stavak 1.)</p> <p>5. ne zaštiti prijavitelja nepravilnosti od osvete i ne poduzme nužne mjere radi zaustavljanja osvete i otklanjanja njezinih posljedica (članak 20. stavak 1. točka 3. .)</p> <p>6. utječe ili pokušava utjecati na postupanje povjerljive osobe ili njezina zamjenika prilikom poduzimanja radnji iz njihove nadležnosti potrebnih za zaštitu prijavitelja nepravilnosti (članak 22. stavak 3.).</p> <p>(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi.</p> <p>(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba obrtnik.</p>
--	--	--

			<p>(4) Za prekršaje iz stavka 1. točka 1., 3., 4., i 6. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba.</p> <p>Članak 37. Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja prijavljuje ili javno razotkriva informacije za koje zna da su neistinite osim ako se ne radi o kaznenom djelu (članak 12. stavak 1.).</p>
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) članak/članci članak/članci Preuzeto u Kazneni zakon (NN 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21) - članak 304.

<p>Članak 24.</p> <p>Nemogućnost odstupanja od prava i pravnih sredstava</p> <p>Države članice osiguravaju da bilo kojim sporazumom, politikom, oblikom ili uvjetom zapošljavanja, uključujući arbitražne postupke prije spora, ne može doći do odstupanja ili ograničavanja prava i pravnih sredstava predviđenih ovom Direktivom.</p> <p>POGLAVLJE VII.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 8.</p> <p>(2) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se propisuje zabrana prijavljivanja nepravilnosti nemaju pravni učinak.</p> <p>Članak 9.</p> <p>(3) Odredbe općeg ili pojedinačnog akta poslodavca te pravnog posla kojima se poslodavac osvećuje prijavitelju nepravilnosti ili povezanoj osobi zbog prijavljivanja nepravilnosti ili javnog razotkrivanja nemaju pravni učinak.</p>

			<p>Članak 21.</p> <p>(3) Aktom iz stavka 1. ovoga članka ne može se smanjiti opseg prava ili uskratiti neko pravo prijavitelju nepravilnosti iz ovoga Zakona.</p> <p>(4) Akt iz stavka 1. ovoga članka koji nije u skladu s ovim Zakonom nema pravni učinak.</p>
<p>Članak 25.</p> <p>Povoljniji tretman i klauzula o neregresiji</p> <p>1. Države članice mogu uvesti ili zadržati odredbe koje su povoljnije za prava prijavitelja od onih utvrđenih u ovoj Direktivi, ne dovodeći u pitanje članak 22. i članak 23. stavak 2.</p> <p>2. Provedba ove Direktive ni u kojem slučaju ne predstavlja osnovu za smanjenje razine zaštite koju države članice već pružaju u područjima</p>		Nije potrebno preuzimanje	RH se nije opredijelila za korištenje mogućnosti iz stavka 1.

obuhvaćenima ovom Direktivom.			
<p>Članak 26.</p> <p>Prenošenje i prijelazno razdoblje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 17. prosinca 2021.</p> <p>2. Odstupajući od stavka 1., u pogledu pravnih subjekata u privatnom sektoru koji imaju između 50 i 249 radnika, države članice do 17. prosinca 2023. stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s obvezom uspostave kanala za unutarnje prijavljivanje na temelju članka 8. stavka 3.</p> <p>3. Kada države članice donose odredbe iz stavaka 1. i 2., te</p>		Nije potrebno preuzimanje	Usmjeravajuća odredba.

<p>odredbe sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p>			
<p>Članak 27.</p> <p>Izveščivanje, ocjenjivanje i preispitivanje</p> <p>1. Države članice dostavljaju Komisiji sve relevantne informacije o provedbi i primjeni ove Direktive. Komisija na temelju dostavljenih informacija do 17. prosinca 2023. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o provedbi i primjeni ove Direktive.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje obveze izvješćivanja utvrđene u drugim pravnim aktima Unije, države članice svake godine Komisiji, po mogućnosti u agregiranom obliku, podnose sljedeće statističke podatke o prijavama iz poglavlja III., ako</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci Članak 40. Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa svake godine dostavlja Europskoj komisiji dostupne statističke podatke o prijavljenim nepravilnostima pučkom pravobranitelju. Ti podaci uključuju broj prijava, broj istraga i postupaka pokrenutih na temelju takvih prijava i njihov ishod te, ako je utvrđena, procijenjenu imovinsku štetu i vraćene iznose nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim nepravilnostima.</p>

<p>su dostupni na središnjoj razini u dotičnoj državi članici:</p> <p>(a) broj prijava koje su zaprimila nadležna tijela;</p> <p>(b) broj istraga i postupaka pokrenutih na temelju takvih prijava i njihov ishod;</p> <p>i</p> <p>(c) ako su utvrđeni, procijenjenu financijsku štetu i vraćene iznose nakon istraga i postupaka u vezi s prijavljenim povredama.</p> <p>3. Uzimajući u obzir svoje izvješće podneseno u skladu sa stavkom 1. i statističke podatke država članica dostavljene u skladu sa stavkom 2., Komisija do 17. prosinca 2025. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o procjeni učinka nacionalnih propisa kojima se prenosi ova Direktiva. U izvješću se ocjenjuje način funkcioniranja ove Direktive i razmatra potreba za dodatnim mjerama uključujući, prema potrebi, za izmjenama s ciljem proširenja područja primjene ove Direktive na druge akte Unije ili područja, posebno na</p>			
--	--	--	--

<p>poboljšanje radnog okruženja radi zaštite zdravlja i sigurnosti radnika te radnih uvjeta.</p> <p>Pored ocjenjivanja iz prvog podstavka, u izvješću se ocjenjuje kako su države članice iskoristile postojeće mehanizme suradnje u sklopu svojih obveza daljnjeg postupanja na temelju podnesenih prijava o povredama obuhvaćenima područjem primjene ove Direktive te, općenitije, kako surađuju u slučajevima povreda s prekograničnom dimenzijom.</p> <p>4. Komisija objavljuje izvješća iz stavaka 1. i 3. i osigurava jednostavan pristup njima.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje.</p>

<p>Članak 29.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Nije potrebno preuzimanje.</p>
<p>PRILOG</p> <p>Dio I.</p> <p>A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka i. – javna nabava:</p> <p>1.Pravila postupka za javnu nabavu i dodjelu koncesija, za dodjelu ugovora u području obrane i sigurnosti te za dodjelu ugovora subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetske i prometne sektoru te sektoru poštanskih usluga i svakog drugog ugovora, kako su utvrđena:</p> <p>i.Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL L 94, 28.3.2014., str. 1.);</p> <p>ii.Direktivom 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o zaštiti prijavitelja nepravilnosti (NN 46/2022) članak/članci PRILOG</p> <p>Dio I.</p> <p>A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka i. – javna nabava:</p> <p>1. Pravila postupka za javnu nabavu i dodjelu koncesija, za dodjelu ugovora u području obrane i sigurnosti te za dodjelu ugovora subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetske i prometne sektoru te sektoru poštanskih usluga i svakog drugog ugovora, kako su utvrđena:</p>

<p>o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.);</p> <p>iii. Direktivom 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.);</p> <p>iv. Direktivom 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji u području obrane i sigurnosti te izmjeni direktiva 2004/17/EZ i 2004/18/EZ (SL L 216, 20.8.2009., str. 76.).</p> <p>2. Postupci preispitivanja uređeni sljedećim:</p>		<p>i. Direktivom 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovorâ o koncesiji (SL L 94, 28.3.2014., str. 1.);</p> <p>ii. Direktivom 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.);</p> <p>iii. Direktivom 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.);</p> <p>iv. Direktivom 2009/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju postupaka</p>
---	--	--

<p>i. Direktivom Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetske, prometne i telekomunikacijske sektoru (SL L 76, 23.3.1992., str. 14.);</p> <p>ii. Direktivom Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL L 395, 30.12.1989., str. 33.).</p> <p>B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:</p> <p>Pravila kojima se utvrđuju regulatorni i nadzorni okvir te zaštita potrošača i ulagača u području financijskih usluga i</p>		<p>nabave za određene ugovore o radovima, ugovore o nabavi robe i ugovore o uslugama koje sklapaju javni naručitelji ili naručitelji u području obrane i sigurnosti te izmjeni direktiva 2004/17/EZ i 2004/18/EZ (SL L 216, 20.8.2009., str. 76.).</p> <p>2. Postupci preispitivanja uređeni sljedećim:</p> <p>i. Direktivom Vijeća 92/13/EEZ od 25. veljače 1992. o usklađivanju zakona i drugih propisa o primjeni pravila Zajednice u postupcima nabave subjekata koji djeluju u sektoru vodnoga gospodarstva, energetske, prometne i telekomunikacijske sektoru (SL L 76, 23.3.1992., str. 14.);</p> <p>ii. Direktivom Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka</p>
---	--	--

<p>tržišta kapitala, bankarstva i kreditiranja, ulaganja, osiguranja i reosiguranja, strukovnih i osobnih mirovinskih proizvoda, vrijednosnih papira, investicijskih fondova i platnih usluga u Uniji te djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338), kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive</p>		<p>kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL L 395, 30.12.1989., str. 33.).</p> <p>B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:</p> <p>1. Pravila kojima se utvrđuju regulatorni i nadzorni okvir te zaštita potrošača i ulagača u području financijskih usluga i tržišta kapitala, bankarstva i kreditiranja, ulaganja, osiguranja i reosiguranja, strukovnih i osobnih mirovinskih proizvoda, vrijednosnih papira, investicijskih fondova i platnih usluga u Uniji te djelatnosti iz Priloga I. Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i</p>
---	--	--

<p>2000/46/EZ (SL L 267, 10.10.2009., str. 7.);</p> <p>ii. Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.);</p> <p>iii. Uredbom (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (SL L 86, 24.3.2012., str. 1.);</p> <p>iv. Uredbom (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.);</p> <p>v. Uredbom (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.);</p>		<p>investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338), kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2009/110/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o osnivanju, obavljanju djelatnosti i bonitetnom nadzoru poslovanja institucija za elektronički novac te o izmjeni direktiva 2005/60/EZ i 2006/48/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2000/46/EZ (SL L 267, 10.10.2009., str. 7.);</p> <p>ii. Direktivom 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.);</p>
--	--	---

<p>vi. Direktivom 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.);</p> <p>vii. Uredbom (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 77.);</p> <p>viii. Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.);</p> <p>ix. Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ,</p>		<p>iii. Uredbom (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (SL L 86, 24.3.2012., str. 1.);</p> <p>iv. Uredbom (EU) br. 345/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima poduzetničkog kapitala (SL L 115, 25.4.2013., str. 1.);</p> <p>v. Uredbom (EU) br. 346/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o europskim fondovima za socijalno poduzetništvo (SL L 115, 25.4.2013., str. 18.);</p> <p>vi. Direktivom 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o</p>
--	--	--

<p>2009/110/EZ i 2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.);</p> <p>x. Direktivom 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.);</p> <p>xi. Direktivom 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.);</p> <p>xii. Direktivom 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.);</p> <p>xiii. Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog</p>		<p>izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL L 60, 28.2.2014., str. 34.);</p> <p>vii. Uredbom (EU) br. 537/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o posebnim zahtjevima u vezi zakonske revizije subjekata od javnog interesa i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2005/909/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 77.);</p> <p>viii. Uredbom (EU) br. 600/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 173, 12.6.2014., str. 84.);</p> <p>ix. Direktivom (EU) 2015/2366 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu, o izmjeni direktiva 2002/65/EZ, 2009/110/EZ i</p>
--	--	--

<p>parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.);</p> <p>xiv. Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.);</p> <p>xv. Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.);</p> <p>xvi. Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za</p>		<p>2013/36/EU te Uredbe (EU) br. 1093/2010 i o stavljanju izvan snage Direktive 2007/64/EZ (SL L 337, 23.12.2015., str. 35.);</p> <p>x. Direktivom 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje (SL L 142, 30.4.2004., str. 12.);</p> <p>xi. Direktivom 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu (SL L 184, 14.7.2007., str. 17.);</p> <p>xii. Direktivom 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive</p>
---	--	---

<p>oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.);</p> <p>xvii. Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.);</p> <p>xviii. Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014.</p>		<p>2001/34/EZ (SL L 390, 31.12.2004., str. 38.);</p> <p>xiii. Uredbom (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju (SL L 201, 27.7.2012., str. 1.);</p> <p>xiv. Uredbom (EU) 2016/1011 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o indeksima koji se upotrebljavaju kao referentne vrijednosti u financijskim instrumentima i financijskim ugovorima ili za mjerenje uspješnosti investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2014/17/EU te Uredbe (EU) br. 596/2014 (SL L 171, 29.6.2016., str. 1.);</p> <p>xv. Direktivom 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenog 2009. o</p>
--	--	---

<p>o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.);</p> <p>xix. Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore (SL L 84, 26.3.1997., str. 22.);</p> <p>xx. Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).</p> <p>C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iii. – sigurnost i sukladnost proizvoda:</p> <p>1. Zahtjevi za sigurnost i sukladnost proizvoda koji se stavljaju na tržište Unije, kako su definirani i uređeni:</p> <p>i. Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.);</p> <p>ii. zakonodavstvom Unije o usklađivanju izrađenih</p>		<p>osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.);</p> <p>xvi. Direktivom 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.);</p> <p>xvii. Direktivom 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u</p>
--	--	--

<p> proizvoda, uključujući zahtjeve za označivanje, osim hrane i hrane za životinje, lijekova za humanu i veterinarsku primjenu, živih biljaka i životinja, proizvoda ljudskog porijekla i proizvoda biljaka i životinja koji su u izravnoj vezi s njihovom daljnjom reprodukcijom, kako je navedeno u prilogima I. i II. Uredbi (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.); iii. Direktivom 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) </p>		<p> financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.); xviii. Direktivom 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (SL L 173, 12.6.2014., str. 149.); xix. Direktivom 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore (SL L 84, 26.3.1997., str. 22.); xx. Uredbom (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.). </p>
---	--	--

<p>(SL L 263, 9.10.2007., str. 1.).</p> <p>2.Pravila o stavljanju na tržište i uporabi osjetljivih i opasnih proizvoda, kako su utvrđena:</p> <p>i.Direktivom 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o pojednostavnjivanju uvjeta za transfer obrambenih proizvoda unutar Zajednice (SL L 146, 10.6.2009., str. 1.);</p> <p>ii.Direktivom Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (SL L 256, 13.9.1991., str. 51.);</p> <p>iii.Uredbom (EU) br. 98/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o stavljanju na tržište i uporabi prekursora eksploziva (SL L 39, 9.2.2013., str. 1.).</p> <p>D. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa:</p> <p>1.Sigurnosni zahtjevi u sektoru željezničkog prometa, kako su uređeni Direktivom (EU) 2016/798 Europskog</p>			<p>C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iii. – sigurnost i sukladnost proizvoda:</p> <p>1. Zahtjevi za sigurnost i sukladnost proizvoda koji se stavljaju na tržište Unije, kako su definirani i uređeni:</p> <p>i. Direktivom 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL L 11, 15.1.2002., str. 4.);</p> <p>ii. zakonodavstvom Unije o usklađivanju izrađenih proizvoda, uključujući zahtjeve za označivanje, osim hrane i hrane za životinje, lijekova za humanu i veterinarsku primjenu, živih biljaka i životinja, proizvoda ljudskog porijekla i proizvoda biljaka i životinja koji su u izravnoj vezi s njihovom daljnjom reprodukcijom, kako je navedeno u prilogima I. i II.</p>
---	--	--	---

<p>parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o sigurnosti željeznica (SL L 138, 26.5.2016., str. 102.).</p> <p>2. Sigurnosni zahtjevi u sektoru civilnog zrakoplovstva, kako su uređeni Uredbom (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o istragama i sprečavanju nesreća i nezgoda u civilnom zrakoplovstvu i stavljanju izvan snage Direktive 94/56/EZ (SL L 295, 12.11.2010., str. 35.).</p> <p>3. Sigurnosni zahtjevi u sektoru cestovnog prometa, kako su uređeni:</p> <p>i. Direktivom 2008/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o upravljanju sigurnošću cestovne infrastrukture (SL L 319, 29.11.2008., str. 59.);</p> <p>ii. Direktivom 2004/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim sigurnosnim zahtjevima za tunele u transeuropskoj cestovnoj mreži (SL L 167, 30.4.2004., str. 39.);</p>		<p>Uredbi (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.);</p> <p>iii. Direktivom 2007/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o uspostavi okvira za homologaciju motornih vozila i njihovih prikolica te sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (Okvirna direktiva) (SL L 263, 9.10.2007., str. 1.).</p> <p>2. Pravila o stavljanju na tržište i uporabi osjetljivih i opasnih proizvoda, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2009/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o pojednostavnjivanju uvjeta za transfer obrambenih</p>
---	--	---

<p>iii. Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ, (SL L 300, 14.11.2009., str. 51.).</p> <p>4. Sigurnosni zahtjevi u sektoru pomorskog prometa, kako su uređeni:</p> <p>i. Uredbom (EZ) br. 391/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju pregled i nadzor brodova (SL L 131, 28.5.2009., str. 11.);</p> <p>ii. Uredbom (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća (SL L 131, 28.5.2009., str. 24.);</p> <p>iii. Direktivom 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014.</p>		<p>proizvoda unutar Zajednice (SL L 146, 10.6.2009., str. 1.);</p> <p>ii. Direktivom Vijeća 91/477/EEZ od 18. lipnja 1991. o nadzoru nabave i posjedovanja oružja (SL L 256, 13.9.1991., str. 51.);</p> <p>iii. Uredbom (EU) br. 98/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2013. o stavljanju na tržište i uporabi prekursora eksploziva (SL L 39, 9.2.2013., str. 1.).</p> <p>D. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa:</p> <p>1. Sigurnosni zahtjevi u sektoru željezničkog prometa, kako su uređeni Direktivom (EU) 2016/798 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o sigurnosti željeznica (SL L 138, 26.5.2016., str. 102.).</p> <p>2. Sigurnosni zahtjevi u sektoru civilnog zrakoplovstva, kako su uređeni Uredbom (EU) br.</p>
--	--	---

<p>o pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/98/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 146.);</p> <p>iv. Direktivom 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o određivanju temeljnih načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa i o izmjeni Direktive Vijeća 1999/35/EZ i Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 131, 28.5.2009., str. 114.);</p> <p>v. Direktivom 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (SL L 323, 3.12.2008., str. 33.);</p> <p>vi. Direktivom Vijeća 98/41/EZ od 18. lipnja 1998. o upisu osoba koje putuju putničkim brodovima koji plovo prema lukama ili iz luka država članica Zajednice (SL L 188, 2.7.1998., str. 35.);</p>		<p>996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o istragama i sprečavanju nesreća i nezgoda u civilnom zrakoplovstvu i stavljanju izvan snage Direktive 94/56/EZ (SL L 295, 12.11.2010., str. 35.).</p> <p>3. Sigurnosni zahtjevi u sektoru cestovnog prometa, kako su uređeni:</p> <p>i. Direktivom 2008/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o upravljanju sigurnošću cestovne infrastrukture (SL L 319, 29.11.2008., str. 59.);</p> <p>ii. Direktivom 2004/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o minimalnim sigurnosnim zahtjevima za tunele u transeuropskoj cestovnoj mreži (SL L 167, 30.4.2004., str. 39.);</p> <p>iii. Uredbom (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta</p>
---	--	---

<p>vii. Direktivom 2001/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2001. o utvrđivanju usklađenih zahtjeva i postupaka za siguran ukrcaj i iskrcaj brodova za rasuti teret (SL L 13, 16.1.2002., str. 9.).</p> <p>5. Sigurnosni zahtjevi, kako su uređeni Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).</p> <p>E. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša:</p> <p>1. Svako kazneno djelo protiv zaštite okoliša kako je uređeno Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008., str. 28.) ili bilo kakvo nezakonito ponašanje kojim se krši zakonodavstvo iz prilogâ Direktivi 2008/99/EZ.</p> <p>2. Pravila o okolišu i klimi, kako su utvrđena:</p>		<p>za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ, (SL L 300, 14.11.2009., str. 51.).</p> <p>4. Sigurnosni zahtjevi u sektoru pomorskog prometa, kako su uređeni:</p> <p>i. Uredbom (EZ) br. 391/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o zajedničkim pravilima i normama za organizacije koje obavljaju pregled i nadzor brodova (SL L 131, 28.5.2009., str. 11.);</p> <p>ii. Uredbom (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća (SL L 131, 28.5.2009., str. 24.);</p> <p>iii. Direktivom 2014/90/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o pomorskoj opremi i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća</p>
--	--	---

<p>i. Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.);</p> <p>ii. Direktivom 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, 5.6.2009., str. 16.);</p> <p>iii. Direktivom 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetskej učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i 2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL L 315, 14.11.2012., str. 1.);</p> <p>iv. Uredbom (EU) br. 525/2013 Europskog</p>		<p>96/98/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 146.);</p> <p>iv. Direktivom 2009/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o određivanju temeljnih načela o istraživanju nesreća u području pomorskog prometa i o izmjeni Direktive Vijeća 1999/35/EZ i Direktive 2002/59/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 131, 28.5.2009., str. 114.);</p> <p>v. Direktivom 2008/106/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o minimalnoj razini osposobljavanja pomoraca (SL L 323, 3.12.2008., str. 33.);</p> <p>vi. Direktivom Vijeća 98/41/EZ od 18. lipnja 1998. o upisu osoba koje putuju putničkim brodovima koji plove prema lukama ili iz luka država članica Zajednice (SL L 188, 2.7.1998., str. 35.);</p>
---	--	--

<p>parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.);</p> <p>v. Direktivom (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.).</p> <p>3. Pravila o održivom razvoju i gospodarenju otpadom, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.);</p> <p>ii. Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20.</p>		<p>vii. Direktivom 2001/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2001. o utvrđivanju usklađenih zahtjeva i postupaka za siguran ukrcaj i iskrcaj brodova za rasuti teret (SL L 13, 16.1.2002., str. 9.).</p> <p>5. Sigurnosni zahtjevi, kako su uređeni Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.).</p> <p>E. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša:</p> <p>1. Svako kazneno djelo protiv zaštite okoliša kako je uređeno Direktivom 2008/99/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o zaštiti okoliša putem kaznenog prava (SL L 328, 6.12.2008., str. 28.) ili bilo kakvo nezakonito ponašanje kojim se krši</p>
---	--	--

<p>studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (SL L 330, 10.12.2013., str. 1.);</p> <p>iii. Uredbom (EU) br. 649/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o izvozu i uvozu opasnih kemikalija (SL L 201, 27.7.2012., str. 60.).</p> <p>4. Pravila o onečišćenju mora i zraka te onečišćenju bukom, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 1999/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o dostupnosti podataka za potrošače o ekonomičnosti potrošnje goriva i emisijama CO₂ u vezi s prodajom novih osobnih automobila (SL L 12, 18.1.2000., str. 16.);</p> <p>ii. Direktivom 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari (SL L 309, 27.11.2001., str. 22.);</p>		<p>zakonodavstvo iz prilogâ Direktivi 2008/99/EZ.</p> <p>2. Pravila o okolišu i klimi, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ (SL L 275, 25.10.2003., str. 32.);</p> <p>ii. Direktivom 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, 5.6.2009., str. 16.);</p> <p>iii. Direktivom 2012/27/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o energetske učinkovitosti, izmjeni direktiva 2009/125/EZ i</p>
--	--	---

<p>iii. Direktivom 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom iz okoliša (SL L 189, 18.7.2002., str. 12.);</p> <p>iv. Uredbom (EZ) br. 782/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. travnja 2003. o zabrani organokositrenih spojeva na brodovima (SL L 115, 9.5.2003., str. 1.);</p> <p>v. Direktivom 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30.4.2004., str. 56.);</p> <p>vi. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 255, 30.9.2005., str. 11.);</p> <p>vii. Uredbom (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa</p>		<p>2010/30/EU i stavljanju izvan snage direktiva 2004/8/EZ i 2006/32/EZ (SL L 315, 14.11.2012., str. 1.);</p> <p>iv. Uredbom (EU) br. 525/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o mehanizmu za praćenje i izvješćivanje o emisijama stakleničkih plinova i za izvješćivanje o drugim informacijama u vezi s klimatskim promjenama na nacionalnoj razini i razini Unije te stavljanju izvan snage Odluke br. 280/2004/EZ (SL L 165, 18.6.2013., str. 13.);</p> <p>v. Direktivom (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL L 328, 21.12.2018., str. 82.).</p> <p>3. Pravila o održivom razvoju i gospodarenju otpadom, kako su utvrđena:</p>
---	--	---

<p>onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.);</p> <p>viii. Direktivom 2009/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju čistih i energetske učinkovitih vozila u cestovnom prijevozu (SL L 120, 15.5.2009., str. 5.);</p> <p>ix. Uredbom (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice smanjenju emisija CO₂ iz lakih vozila (SL L 140, 5.6.2009., str. 1.);</p> <p>x. Uredbom (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (SL L 286, 31.10.2009., str. 1.);</p> <p>xi. Direktivom 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada</p>		<p>i. Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.);</p> <p>ii. Uredbom (EU) br. 1257/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o recikliranju brodova i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1013/2006 i Direktive 2009/16/EZ (SL L 330, 10.12.2013., str. 1.);</p> <p>iii. Uredbom (EU) br. 649/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o izvozu i uvozu opasnih kemikalija (SL L 201, 27.7.2012., str. 60.).</p> <p>4. Pravila o onečišćenju mora i zraka te onečišćenju bukom, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 1999/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. o dostupnosti</p>
--	--	---

<p>2009. o fazi II. rekuperacije benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim postajama (SL L 285, 31.10.2009., str. 36.);</p> <p>xii. Uredbom (EU) br. 510/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nova laka gospodarska vozila kao dio integriranog pristupa Unije s ciljem smanjivanja emisija CO2 iz osobnih i lakih gospodarskih vozila (SL L 145, 31.5.2011., str. 1.);</p> <p>xiii. Direktivom 2014/94/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o uspostavi infrastrukture za alternativna goriva (SL L 307, 28.10.2014., str. 1.);</p> <p>xiv. Uredbom (EU) 2015/757 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te o</p>		<p>podataka za potrošače o ekonomičnosti potrošnje goriva i emisijama CO2 u vezi s prodajom novih osobnih automobila (SL L 12, 18.1.2000., str. 16.);</p> <p>ii. Direktivom 2001/81/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2001. o nacionalnim gornjim granicama emisije za određene onečišćujuće tvari (SL L 309, 27.11.2001., str. 22.);</p> <p>iii. Direktivom 2002/49/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. lipnja 2002. o procjeni i upravljanju bukom iz okoliša (SL L 189, 18.7.2002., str. 12.);</p> <p>iv. Uredbom (EZ) br. 782/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. travnja 2003. o zabrani organokositrenih spojeva na brodovima (SL L 115, 9.5.2003., str. 1.);</p> <p>v. Direktivom 2004/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o odgovornosti za okoliš u</p>
--	--	---

<p>izmjene Direktive 2009/16/EZ (SL L 123, 19.5.2015., str. 55.);</p> <p>xv. Direktivom (EU) 2015/2193 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o ograničenju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz srednjih uređaja za loženje (SL L 313, 28.11.2015., str. 1.).</p> <p>5. Pravila o zaštiti voda i tla i gospodarenju njima, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava (SL L 288, 6.11.2007., str. 27.);</p> <p>ii. Direktivom 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike i o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156/EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjeni Direktive 2000/60/EZ</p>		<p>pogledu sprečavanja i otklanjanja štete u okolišu (SL L 143, 30.4.2004., str. 56.);</p> <p>vi. Direktivom 2005/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. rujna 2005. o onečišćenju s brodova i uvođenju sankcija za kršenja (SL L 255, 30.9.2005., str. 11.);</p> <p>vii. Uredbom (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 33, 4.2.2006., str. 1.);</p> <p>viii. Direktivom 2009/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju čistih i energetske učinkovitih vozila u cestovnom prijevozu (SL L 120, 15.5.2009., str. 5.);</p> <p>ix. Uredbom (EZ) br. 443/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23.</p>
---	--	--

<p>Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 348, 24.12.2008., str. 84.);</p> <p>iii. Direktivom 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28.1.2012., str. 1.).</p> <p>6. Pravila o zaštiti prirode i biološke raznolikosti, kako su utvrđena:</p> <p>i. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1936/2001 od 27. rujna 2001. o utvrđivanju mjera nadzora ribolova određenih stokova vrlo migratornih riba (SL L 263, 3.10.2001., str. 1.);</p> <p>ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 812/2004 od 26. travnja 2004. o utvrđivanju mjera koje se odnose na slučajni ulov kitova i dupina pri ribolovu i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 88/98 (SL L 150, 30.4.2004., str. 12.);</p> <p>iii. Uredbom (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o trgovini proizvodima od tuljana (SL</p>		<p>travnja 2009. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nove osobne automobile u okviru integriranog pristupa Zajednice smanjenju emisija CO₂ iz lakih vozila (SL L 140, 5.6.2009., str. 1.);</p> <p>x. Uredbom (EZ) br. 1005/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o tvarima koje oštećuju ozonski sloj (SL L 286, 31.10.2009., str. 1.);</p> <p>xi. Direktivom 2009/126/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o fazi II. rekuperacije benzinskih para tijekom punjenja motornih vozila gorivom na benzinskim postajama (SL L 285, 31.10.2009., str. 36.);</p> <p>xii. Uredbom (EU) br. 510/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2011. o utvrđivanju standardnih vrijednosti emisija za nova</p>
---	--	---

<p>L 286, 31.10.2009., str. 36.);</p> <p>iv. Uredbom Vijeća (EZ) br. 734/2008 od 15. srpnja 2008. o zaštiti osjetljivih morskih ekosustava na otvorenom moru od štetnih utjecaja alata za pridneni ribolov (SL L 201, 30.7.2008., str. 8.);</p> <p>v. Direktivom 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenog 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.);</p> <p>vi. Uredbom (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavljaju u promet drvo i proizvode od drva (SL L 295, 12.11.2010., str. 23.);</p> <p>vii. Uredbom (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta</p>		<p>laka gospodarska vozila kao dio integriranog pristupa Unije s ciljem smanjivanja emisija CO₂ iz osobnih i lakih gospodarskih vozila (SL L 145, 31.5.2011., str. 1);</p> <p>xiii. Direktivom 2014/94/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o uspostavi infrastrukture za alternativna goriva (SL L 307, 28.10.2014., str. 1.);</p> <p>xiv. Uredbom (EU) 2015/757 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o praćenju emisija ugljikova dioksida iz pomorskog prometa, izvješćivanju o njima i njihovoj verifikaciji te o izmjeni Direktive 2009/16/EZ (SL L 123, 19.5.2015., str. 55.);</p> <p>xv. Direktivom (EU) 2015/2193 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o ograničenju emisija određenih onečišćujućih tvari u zrak iz srednjih</p>
--	--	---

<p>(SL L 317, 4.11.2014., str. 35.).</p> <p>7.Pravila o kemijskim tvarima, kako su utvrđena Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).</p> <p>8.Pravila o ekološkim proizvodima, kako su utvrđena Uredbom (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 (SL L 150, 14.6.2018., str. 1.).</p>		<p>uređaja za loženje (SL L 313, 28.11.2015., str. 1.).</p> <p>5. Pravila o zaštiti voda i tla i gospodarenju njima, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava (SL L 288, 6.11.2007., str. 27.);</p> <p>ii. Direktivom 2008/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o standardima kvalitete okoliša u području vodne politike i o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage Direktiva Vijeća 82/176/EEZ, 83/513/EEZ, 84/156/EEZ, 84/491/EEZ, 86/280/EEZ i izmjeni Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 348, 24.12.2008., str. 84.);</p> <p>iii. Direktivom 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i</p>
---	--	--

<p>F. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vi. – zaštita od zračenja i nuklearna sigurnost</p> <p>Pravila o nuklearnoj sigurnosti, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom Vijeća 2009/71/Euratom od 25. lipnja 2009. o uspostavi okvira Zajednice za nuklearnu sigurnost nuklearnih postrojenja (SL L 172, 2.7.2009., str. 18.).</p> <p>ii. Direktivom Vijeća 2013/51/Euratom od 22. listopada 2013. o utvrđivanju zahtjeva za zaštitu zdravlja stanovništva od radioaktivnih tvari u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju (SL L 296, 7.11.2013., str. 12.);</p> <p>iii. Direktivom Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. o osnovnim sigurnosnim standardima za zaštitu od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju, i o stavljanju izvan snage direktiva 89/618/Euratom, 90/641/Euratom,</p>		<p>privatnih projekata na okoliš (SL L 26, 28.1.2012., str. 1.).</p> <p>6. Pravila o zaštiti prirode i biološke raznolikosti, kako su utvrđena:</p> <p>i. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1936/2001 od 27. rujna 2001. o utvrđivanju mjera nadzora ribolova određenih stokova vrlo migratornih riba (SL L 263, 3.10.2001., str. 1.);</p> <p>ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 812/2004 od 26. travnja 2004. o utvrđivanju mjera koje se odnose na slučajni ulov kitova i dupina pri ribolovu i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 88/98 (SL L 150, 30.4.2004., str. 12.);</p> <p>iii. Uredbom (EZ) br. 1007/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o trgovini proizvodima od tuljana (SL L 286, 31.10.2009., str. 36.);</p> <p>iv. Uredbom Vijeća (EZ) br. 734/2008 od 15. srpnja</p>
---	--	---

<p>96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (SL L 13, 17.1.2014., str. 1.);</p> <p>iv. Direktivom Vijeća 2011/70/Euratom od 19. srpnja 2011. o uspostavi okvira Zajednice za odgovorno i sigurno zbrinjavanje istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada (SL L 199, 2.8.2011., str. 48.);</p> <p>v. Direktivom Vijeća 2006/117/Euratom od 20. studenoga 2006. o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva (SL L 337, 5.12.2006., str. 21.);</p> <p>vi. Uredbom Vijeća (Euratom) 2016/52 od 15. siječnja 2016. o utvrđivanju najviših dopuštenih razina radioaktivnog onečišćenja hrane i hrane za životinje nakon nuklearne nesreće ili bilo kojeg drugog slučaja radiološke opasnosti i o stavljanju izvan snage Uredbe (Euratom) br. 3954/87 i uredba Komisije (Euratom) br. 944/89 i</p>		<p>2008. o zaštiti osjetljivih morskih ekosustava na otvorenome moru od štetnih utjecaja alata za pridneni ribolov (SL L 201, 30.7.2008., str. 8.);</p> <p>v. Direktivom 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenog 2009. o očuvanju divljih ptica (SL L 20, 26.1.2010., str. 7.);</p> <p>vi. Uredbom (EU) br. 995/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o utvrđivanju obveza gospodarskih subjekata koji stavljaju u promet drvo i proizvode od drva (SL L 295, 12.11.2010., str. 23.);</p> <p>vii. Uredbom (EU) br. 1143/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2014. o sprječavanju i upravljanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta (SL L 317, 4.11.2014., str. 35.).</p>
--	--	--

<p>(Euratom) br. 770/90 (SL L 13, 20.1.2016., str. 2.);</p> <p>vii.Uredbom Vijeća (Euratom) br. 1493/93 od 8. lipnja 1993. o pošiljkama radioaktivnih tvari između država članica (SL L 148, 19.6.1993., str. 1.).</p> <p>G. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vii. – sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja:</p> <p>1.Zakonodavstvo Unije o hrani i hrani za životinje uređeno općim načelima i zahtjevima kako su definirani Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).</p> <p>2.Zdravlje životinja, kako je uređeno:</p> <p>i.Uredbom (EU) 2016/429 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o prenosivim bolestima</p>		<p>7. Pravila o kemijskim tvarima, kako su utvrđena Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).</p> <p>8. Pravila o ekološkim proizvodima, kako su utvrđena Uredbom (EU) 2018/848 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda te stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br.</p>
--	--	--

<p>životinja te o izmjeni i stavljanju izvan snage određenih akata u području zdravlja životinja („Zakon o zdravlju životinja”) (SL L 84, 31.3.2016., str. 1.);</p> <p>ii.Uredbom (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.).</p> <p>3.Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br.</p>		<p>834/2007 (SL L 150, 14.6.2018., str. 1.).</p> <p>F. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vi. – zaštita od zračenja i nuklearna sigurnost</p> <p>Pravila o nuklearnoj sigurnosti, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom Vijeća 2009/71/Euratom od 25. lipnja 2009. o uspostavi okvira Zajednice za nuklearnu sigurnost nuklearnih postrojenja (SL L 172, 2.7.2009., str. 18.).</p> <p>ii. Direktivom Vijeća 2013/51/Euratom od 22. listopada 2013. o utvrđivanju zahtjeva za zaštitu zdravlja stanovništva od radioaktivnih tvari u vodi namijenjenoj za ljudsku potrošnju (SL L 296, 7.11.2013., str. 12.);</p> <p>iii. Direktivom Vijeća 2013/59/Euratom od 5. prosinca 2013. o osnovnim</p>
--	--	---

<p>396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).</p> <p>4.Pravila i standardi o zaštiti i dobrobiti životinja, kako su utvrđena:</p> <p>i.Direktivom Vijeća 98/58/EZ od 20. srpnja 1998. o zaštiti životinja koje se drže u svrhu proizvodnje (SL L 221, 8.8.1998., str. 23.);</p> <p>ii.Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca</p>		<p>sigurnosnim standardima za zaštitu od opasnosti koje potječu od izloženosti ionizirajućem zračenju, i o stavljanju izvan snage direktiva 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (SL L 13, 17.1.2014., str. 1.); iv. Direktivom Vijeća 2011/70/Euratom od 19. srpnja 2011. o uspostavi okvira Zajednice za odgovorno i sigurno zbrinjavanje istrošenoga goriva i radioaktivnog otpada (SL L 199, 2.8.2011., str. 48.); v. Direktivom Vijeća 2006/117/Euratom od 20. studenoga 2006. o nadzoru i kontroli pošiljaka radioaktivnog otpada i istrošenoga goriva (SL L 337, 5.12.2006., str. 21.);</p> <p>vi. Uredbom Vijeća (Euratom) 2016/52 od 15. siječnja 2016. o utvrđivanju najviših dopuštenih razina</p>
--	--	--

<p>2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97 (SL L 3, 5.1.2005., str. 1.);</p> <p>iii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u trenutku usmrćivanja (SL L 303, 18.11.2009., str. 1.);</p> <p>iv. Direktivom Vijeća 1999/22/EZ od 29. ožujka 1999. o držanju divljih životinja u zoološkim vrtovima (SL L 94, 9.4.1999., str. 24.);</p> <p>v. Direktivom 2010/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o zaštiti životinja koje se koriste u znanstvene svrhe (SL L 276, 20.10.2010., str. 33.).</p> <p>H. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka viii. – javno zdravlje:</p> <p>1. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti organa i tvari</p>		<p>radioaktivnog onečišćenja hrane i hrane za životinje nakon nuklearne nesreće ili bilo kojeg drugog slučaja radiološke opasnosti i o stavljanju izvan snage Uredbe (Euratom) br. 3954/87 i uredaba Komisije (Euratom) br. 944/89 i (Euratom) br. 770/90 (SL L 13, 20.1.2016., str. 2.);</p> <p>vii. Uredbom Vijeća (Euratom) br. 1493/93 od 8. lipnja 1993. o pošiljkama radioaktivnih tvari između država članica (SL L 148, 19.6.1993., str. 1.).</p> <p>G. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka vii. – sigurnost hrane i hrane za životinje, zdravlje i dobrobit životinja:</p> <p>1. Zakonodavstvo Unije o hrani i hrani za životinje uređeno općim načelima i zahtjevima kako su definirani Uredbom (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o</p>
---	--	--

<p>ljudskog podrijetla, kako je uređeno:</p> <p>i. Direktivom 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet ljudske krvi i krvnih sastojaka i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ (SL L 33, 8.2.2003., str. 30.);</p> <p>ii. Direktivom 2004/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za postupke darivanja, prikupljanja, testiranja, obrade, čuvanja, skladištenja i distribucije tkiva i stanica (SL L 102, 7.4.2004., str. 48.);</p> <p>iii. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207, 6.8.2010., str. 14.).</p> <p>2. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i</p>		<p>utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).</p> <p>2. Zdravlje životinja, kako je uređeno:</p> <p>i. Uredbom (EU) 2016/429 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o prenosivim bolestima životinja te o izmjeni i stavljanju izvan snage određenih akata u području zdravlja životinja („Zakon o zdravlju životinja”) (SL L 84, 31.3.2016., str. 1.);</p> <p>ii. Uredbom (EZ) br. 1069/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o utvrđivanju zdravstvenih pravila za nusproizvode životinjskog podrijetla i od njih dobivene proizvode koji nisu namijenjeni prehrani ljudi te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br.</p>
---	--	---

<p>sigurnosti lijekova i medicinskih proizvoda, kako je uređeno:</p> <p>i.Uredbom (EZ) br. 141/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti (SL L 18, 22.1.2000., str. 1.);</p> <p>ii.Direktivom 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SLL 311, 28.11.2001., str. 67.);</p> <p>iii.Uredbom (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 43.);</p> <p>iv.Uredbom (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi</p>		<p>1774/2002 (Uredba o nusproizvodima životinjskog podrijetla) (SL L 300, 14.11.2009., str. 1.).</p> <p>3.Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ, 2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004</p>
---	--	--

<p>Europske agencije za lijekove (SL L 136, 30.4.2004., str. 1.);</p> <p>v.Uredbom (EZ) br. 1901/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 378, 27.12.2006., str. 1.);</p> <p>vi.Uredbom (EZ) br. 1394/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o lijekovima za naprednu terapiju i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 324, 10.12.2007., str. 121.);</p> <p>vii.Uredbom (EU) br. 536/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 1.).</p>		<p>i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).</p> <p>4. Pravila i standardi o zaštiti i dobrobiti životinja, kako su utvrđena:</p> <p>i. Direktivom Vijeća 98/58/EZ od 20. srpnja 1998. o zaštiti životinja koje se drže u svrhu proizvodnje (SL L 221, 8.8.1998., str. 23.);</p> <p>ii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1/2005 od 22. prosinca 2004. o zaštiti životinja tijekom prijevoza i s prijevozom povezanih postupaka i o izmjeni direktiva 64/432/EEZ i 93/119/EZ i Uredbe (EZ) br. 1255/97 (SL L 3, 5.1.2005., str. 1.);</p> <p>iii. Uredbom Vijeća (EZ) br. 1099/2009 od 24. rujna 2009. o zaštiti životinja u</p>
---	--	--

<p>3.Prava pacijenata, kako su uređena Direktivom 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi (SL L 88, 4.4.2011., str. 45.).</p> <p>4.Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda, kako su uređeni Direktivom 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 1.).</p> <p>I. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ix. – zaštita potrošača:</p> <p>Prava potrošača i zaštita potrošača, kako su uređeni:</p> <p>i.Direktivom 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom</p>		<p>trenutku usmrćivanja (SL L 303, 18.11.2009., str. 1.);</p> <p>iv. Direktivom Vijeća 1999/22/EZ od 29. ožujka 1999. o držanju divljih životinja u zoološkim vrtovima (SL L 94, 9.4.1999., str. 24.);</p> <p>v. Direktivom 2010/63/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o zaštiti životinja koje se koriste u znanstvene svrhe (SL L 276, 20.10.2010., str. 33.).</p> <p>H. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka viii. – javno zdravlje:</p> <p>1. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti organa i tvari ljudskog podrijetla, kako je uređeno:</p> <p>i. Direktivom 2002/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za prikupljanje, ispitivanje, preradu, čuvanje i promet</p>
---	--	---

<p>isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998., str. 27.);</p> <p>ii. Direktivom (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.);</p> <p>iii. Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.);</p> <p>iv. Direktivom 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7.7.1999., str. 12.);</p> <p>v. Direktivom 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje</p>		<p>ljudske krvi i krvnih sastojaka i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ (SL L 33, 8.2.2003., str. 30.);</p> <p>ii. Direktivom 2004/23/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju standarda kvalitete i sigurnosti za postupke darivanja, prikupljanja, testiranja, obrade, čuvanja, skladištenja i distribucije tkiva i stanica (SL L 102, 7.4.2004., str. 48.);</p> <p>iii. Direktivom 2010/53/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o standardima kvalitete i sigurnosti ljudskih organa namijenjenih transplantaciji (SL L 207, 6.8.2010., str. 14.).</p> <p>2. Mjere kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti lijekova i medicinskih proizvoda, kako je uređeno:</p> <p>i. Uredbom (EZ) br. 141/2000 Europskog</p>
---	--	--

<p>su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9.10.2002., str. 16.);</p> <p>vi. Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.);</p> <p>vii. Direktivom 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.);</p> <p>viii. Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada</p>		<p>parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1999. o lijekovima za rijetke bolesti (SL L 18, 22.1.2000., str. 1.);</p> <p>ii. Direktivom 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.);</p> <p>iii. Uredbom (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 43.);</p> <p>iv. Uredbom (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za</p>
---	--	---

<p>2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.);</p> <p>ix. Direktivom 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (SL L 257, 28.8.2014., str. 214.).</p> <p>J. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka x. – zaštita privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava:</p> <p>i. Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija</p>		<p>lijekove (SL L 136, 30.4.2004., str. 1.);</p> <p>v. Uredbom (EZ) br. 1901/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o lijekovima za pedijatrijsku upotrebu i izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1768/92, Direktive 2001/20/EZ, Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 378, 27.12.2006., str. 1.);</p> <p>vi. Uredbom (EZ) br. 1394/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o lijekovima za naprednu terapiju i o izmjeni Direktive 2001/83/EZ i Uredbe (EZ) br. 726/2004 (SL L 324, 10.12.2007., str. 121.);</p> <p>vii. Uredbom (EU) br. 536/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ (SL L 158, 27.5.2014., str. 1.).</p>
---	--	---

<p>(Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.);</p> <p>ii. Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.);</p> <p>iii. Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije (SL L 194, 19.7.2016., str. 1.).</p> <p>Dio II.</p> <p>U članku 3. stavku 1. upućuje se na sljedeće zakonodavstvo Unije:</p> <p>A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te</p>			<p>3. Prava pacijenata, kako su uređena Direktivom 2011/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o primjeni prava pacijenata u prekograničnoj zdravstvenoj skrbi (SL L 88, 4.4.2011., str. 45.).</p> <p>4. Proizvodnja, predstavljanje i prodaja duhanskih i srodnih proizvoda, kako su uređeni Direktivom 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 1.).</p> <p>I. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ix. – zaštita potrošača:</p>
---	--	--	--

<p>sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:</p> <p>1.Financijske usluge:</p> <p>i.Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.);</p> <p>ii.Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.);</p> <p>iii.Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća</p>		<p>Prava potrošača i zaštita potrošača, kako su uređeni:</p> <p>i. Direktivom 98/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o zaštiti potrošača prilikom isticanja cijena proizvoda ponuđenih potrošačima (SL L 80, 18.3.1998., str. 27.);</p> <p>ii. Direktivom (EU) 2019/770 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o isporuci digitalnog sadržaja i digitalnih usluga (SL L 136, 22.5.2019., str. 1.);</p> <p>iii. Direktivom (EU) 2019/771 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o određenim aspektima ugovora o kupoprodaji robe, izmjeni Uredbe (EU) 2017/2394 i Direktive 2009/22/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 1999/44/EZ (SL L 136, 22.5.2019., str. 28.);</p>
--	--	--

<p>84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.);</p> <p>iv. Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.);</p> <p>v. Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.);</p> <p>vi. Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih</p>		<p>iv. Direktivom 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu (SL L 171, 7.7.1999., str. 12.);</p> <p>v. Direktivom 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima i o izmjeni Direktive Vijeća 90/619/EEZ i direktiva 97/7/EZ i 98/27/EZ (SL L 271, 9.10.2002., str. 16.);</p> <p>vi. Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br.</p>
--	--	--

<p>instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.);</p> <p>vii.Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.);</p> <p>viii.Uredba (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode (PRIIP-ovi) (SL L 352, 9.12.2014., str. 1.);</p> <p>ix.Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti</p>		<p>2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća („Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi”) (SL L 149, 11.6.2005., str. 22.);</p> <p>vii. Direktivom 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, 22.5.2008., str. 66.);</p> <p>viii. Direktivom 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.);</p> <p>ix. Direktivom 2014/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 23.</p>
--	--	--

<p>transakcija financiranja vrijednosnih papira i ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.);</p> <p>x. Direktiva (EU) 2016/97 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.);</p> <p>xi. Uredba (EU) 2017/1129 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12.).</p> <p>2. Sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:</p> <p>i. Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i</p>		<p>srpnja 2014. o usporedivosti naknada povezanih s računima za plaćanje, prebacivanju računa za plaćanje i pristupu računima za plaćanje s osnovnim uslugama (SL L 257, 28.8.2014., str. 214.).</p> <p>J. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka x. – zaštita privatnosti i osobnih podataka te sigurnost mrežnih i informacijskih sustava:</p> <p>i. Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) (SL L 201, 31.7.2002., str. 37.);</p> <p>ii. Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage</p>
--	--	---

<p>Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.);</p> <p>ii. Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006 (SL L 141, 5.6.2015., str. 1.).</p> <p>B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa:</p> <p>i. Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br. 996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljaju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ)</p>		<p>Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.);</p> <p>iii. Direktiva (EU) 2016/1148 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2016. o mjerama za visoku zajedničku razinu sigurnosti mrežnih i informacijskih sustava širom Unije (SL L 194, 19.7.2016., str. 1.).</p> <p>Dio II.</p> <p>U članku 3. stavku 1. upućuje se na sljedeće zakonodavstvo Unije:</p> <p>A. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka ii. – financijske usluge, proizvodi i tržišta te sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:</p> <p>1. Financijske usluge:</p> <p>i. Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i</p>
--	--	--

<p>br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL L 122, 24.4.2014., str. 18.);</p> <p>ii. Direktiva 2013/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o nekim nadležnostima države zastave za usklađivanje s Konvencijom o radu pomoraca i njezinu provedbu, 2006. (SL L 329, 10.12.2013., str. 1.);</p> <p>iii. Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28.5.2009., str. 57.).</p> <p>C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša:</p> <p>i. Direktiva 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 178, 28.6.2013., str. 66.).</p>		<p>drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.);</p> <p>ii. Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.);</p> <p>iii. Direktiva 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. svibnja 2006. o zakonskim revizijama godišnjih financijskih izvještaja i konsolidiranih financijskih izvještaja, kojom se mijenjaju direktive Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ i stavlja izvan snage Direktiva Vijeća 84/253/EEZ (SL L 157, 9.6.2006., str. 87.);</p> <p>iv. Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi</p>
--	--	---

		<p>tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (SL L 173, 12.6.2014., str. 1.);</p> <p>v. Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.);</p> <p>vi. Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.);</p>
--	--	--

		<p>vii. Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.);</p> <p>viii. Uredba (EU) br. 1286/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. studenoga 2014. o dokumentima s ključnim informacijama za upakirane investicijske proizvode za male ulagatelje i investicijske osigurateljne proizvode (PRIIP-ovi) (SL L 352, 9.12.2014., str. 1.);</p> <p>ix. Uredba (EU) 2015/2365 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2015. o transparentnosti transakcija financiranja vrijednosnih papira i</p>
--	--	---

		<p>ponovne uporabe te o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 337, 23.12.2015., str. 1.);</p> <p>x. Direktiva (EU) 2016/97 Euroskog parlamenta i Vijeća od 20. siječnja 2016. o distribuciji osiguranja (SL L 26, 2.2.2016., str. 19.);</p> <p>xi. Uredba (EU) 2017/1129 Euroskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja za trgovanje na uređenom tržištu te stavljanju izvan snage Direktive 2003/71/EZ (SL L 168, 30.6.2017., str. 12.).</p> <p>2. Sprječavanje pranja novca i financiranja terorizma:</p> <p>i. Direktiva (EU) 2015/849 Euroskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili</p>
--	--	--

		<p>financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.);</p> <p>ii. Uredba (EU) 2015/847 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o informacijama koje su priložene prijenosu novčanih sredstava i o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1781/2006 (SL L 141, 5.6.2015., str. 1.).</p> <p>B. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka iv. – sigurnost prometa:</p> <p>i. Uredba (EU) br. 376/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o izvješćivanju, analizi i naknadnom postupanju u vezi s događajima u civilnom zrakoplovstvu, o izmjeni Uredbe (EU) br.</p>
--	--	---

		<p>996/2010 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljaju izvan snage Direktive 2003/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 1321/2007 i (EZ) br. 1330/2007 (SL L 122, 24.4.2014., str. 18.);</p> <p>ii. Direktiva 2013/54/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o nekim nadležnostima države zastave za usklađivanje s Konvencijom o radu pomoraca i njezinu provedbu, 2006. (SL L 329, 10.12.2013., str. 1.);</p> <p>iii. Direktiva 2009/16/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o nadzoru države luke (SL L 131, 28.5.2009., str. 57.).</p> <p>C. Članak 2. stavak 1. točka (a) podtočka v. – zaštita okoliša:</p> <p>i. Direktiva 2013/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. o</p>
--	--	--

			sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (SL L 178, 28.6.2013., str. 66.).
--	--	--	--